СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 29 ЧЕРВНЯ 2001 ЧИСЛО 26 VOL. CVIII FRIDAY, JUNE 29, 2001 No. 26

„Вітаю тебе, Україно, відважний та стійкий свідку приєднання до цінностей віри"

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – За десять років своєї присутности на картах світу Україна гостила десятки держав. Але ні один із тих керівників, які відвідували Київ, не може похвалитися такою увагою, як Глава маленької держави, що вміщається в одному районі італійської столиці. Більш ніж прихильно, просто з духовним піднесенням Україна зустріла Святішого Отця. Україна вже декілька років збирається „в Европу" і не перестає нагадувати усім, що за географічними мірками вона – в центрі Европи. Україна показала, що вона в Европі – не у Візантії, а в тій Европі, яка вже сотні років тому вирішила визнати державну і церковну влади як окремі ділянки, які розвиваються поруч одна одної, але не зливаються в щось одне.

Святіший Отець благословляє киян і гостей української столиці 23 червня 2001 року.
Фото: УНІАН

Візита Святого Отця, котра почалася 23 червня і завершилась 27 червня, складалась з двох візит: державної і пасторальної-релігійної. В суботу, 23 червня 2001 року, на Бориспільському летовищі біля Києва Главу держави Ватикан зустрів Президент України Леонід Кучма, який запросив Святішого Отця до України ще шість років тому. На літаку авіокомпанії „АлІталія", як і на щоглах летовища і на ліхтарнях уздовж вулиць Києва, якими проїжджав Папа, майоріли прапори України і Ватикану. Коли він вийшов з літака, військова оркестра заграла гимни Ватикану й України, а артилеристи салютували з гармат.

Почесна варта Збройних сил України машерувала попри трибуну, на якій стояли провідники обох країн – під звуки старого, досовєтського маршу „О Україно, о люба ненько", в якій є такі значущі слова: „Яремні пута ми вже порвали і зруйнували царський трон", – а це насправді сталось саме десять років тому.

Вітаючи Івана Павла II на летовищі, Президент Кучма сказав: „Сьогоднішній день увійде, без перебільшення, етапною віхою в нашу вітчизняну історію. Адже в особі Його Святости ми вітаємо не лише Главу Церкви, яка об'єднує понад мільярд людей на всій планеті. Вітаємо передусім видатного діяча сучасности, особистість яка була в епіцентрі маштабних подій, що змінили характер нашого світу. Сьогодні Україна зустрічає незламного поборника прав і гідности людини, безкомпромісного противника тоталітаризму, нетерпимости і дискримінації, братовбивчих конфліктів".

Відповідаючи на привітання, Папа у своєму виступі гарною українською мовою двічі підкреслив, що бажання його вірних в Україні бачити його на своїй землі відбулося завдяки запрошенню Президента Кучми і за це він в першій мірі подякував голові держави. У виступах Президента і Папи були згадки про історію християнства в Україні, про апостола Андрія Первозваного, були біблійні цитати, поруч зі згадками про тернистий шлях України до відновлення своєї самостійности, поруч з частинами про політичні й економічні справи в Україні. Варто окремо підкреслити, що жива, природна українська мова в устах Папи, якою він послуговувався у більшості своїх виступів, справила величезне враження на усіх, хто його слухав.

Крім Президента й інших керівників держави, Папу також вітали найвищі церковні католицькі керівники в Україні – кардинали Любо-

(Закінчення на стор. 14)

Вахтанг Кіпіані

ЛЬВІВ. – Перебування Івана Павла II у Львові, попри негоду, було просто чудовим. Практично кожен захід за участю Святішого Отця перетворювався на демонстрацію любови галичан до свого пастиря. Проїзди вулицями проходили під громові оплески та схвальні вигуки. Жодних протиправних дій зафіксовано не було. Навпаки, як заявив прес-секретар понтифіка і офіційний речник Ватикану Гоакін Наваро-Вальс, в один із днів візити православний храм, що належить до Української Православної Церкви в юрисдикції Московського патріярхату, був цілий день відчинений. Папа розцінив це як вітання. У той же час прес-секретар особливо підкреслив, що Папа Римський ніколи не переступить поріг церкви, в якій його не чекають. А на одній з Літургій, що він провадив, був інкогніто присутній священик УПЦ (МП). Наваро-Валс вважає, що той „хотів взяти участь у Богослужбі та побути разом з Папою. Це маленьке українське чудо...".

Незважаючи на поважний вік, Папа продовжує свою високу місію. Це не формальне дійство, а справжнє єднання з українським народом. Недарма жоден представник Держави Ватикан не спростував нові інформації про давній зв'язок Папи з Україною. Зокрема, виявилося, що понад шістдесят років тому, у липні 1939 року, Кароль Война проходив військовий вишкіл (армійські збори) на території сучасної Львівщини. У мілянській газеті „Джорнале" навіть були надруковані світлини, на яких майбутній Вселенський Архиєрей зображений з гвинтівкою в руках. Тоді він навчався на філософському факультеті Ягелонського університету, але студентам було наказано з'явитися на зборах зі змінною білизною, спортивною формою, рушником тощо (хтось узяв із собою музичні інструменти – це дозволялося, а студент Адам Гати-Костял – фотоапарат). Ну і, зрештою, яке українське серце не зрадіо від слів понтифіка, що його мама Емілія Качоровська була „русинкою"!

Але повернімося власне до ходу вікопомної візити. Хто ще, окрім Папи, може утримати півмільйона юних під сильною зливою? Зустріч з українською молоддю, проведена 26 червня у районі новобудов Сихові, поруч із Церквою Пресвятої Богородиці, зібрала понад 400 тисяч осіб. Вона відбулася згідно з духом візантійсько-українського обряду. Після проповіді було відспівано частину Акафісту, зосередженого на особі Христа, а молоді люди різними мовами вознесли молитву до Неба. Відтак Святішому Отцеві були принесені дари. Перед початком заходу скептики вважали, що значна частина молоді прийде заради концерту сучасної музики, який був запланований на пізніший час. Однак, після від'їзду Папи більшість людей розійшлася. Отже, вони чекали передусім Слова. Папа дав молоді орієнтир – „Любов є Свободою, яка вимагає відповідальности. Майбутнє України великою мірою залежить від вас і тієї відповідальности, яку ви зумієте взяти на себе".

Неодноразово доводилося читати про його чудове почуття гумору. На Сихові в цьому переконалися всі. Під час виступу він несподівано почав співати польською мовою: "Не падай, дощу, бо тебе тут не треба. Обійди гори, обійди ліси і вернися до неба!". Натовп аж закричав від радости. Почалося скандування "Мно-гая лі-та!", тоді Папа підійшов до мікрофону і сказав: "Многая літа, многая літа... Тому, власне,

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Алексій II і О. Лукашенко закликають до союзу проти „західньої експансії“

БРЕСТ, Білорусь. – Патріярх Московський і Всієї Русі Алексій II і президент Білорусі Олександер Лукашенко у середу, 27 червня, закликали народи Росії, Білорусі і України до православ'я, соборности та патріотизму, щоб протиставити свій союз західній експансії. Це звернення було озвучене біля пам'ятника Дружби народів на кордоні Білорусі, Росії та України. Як повідомляє агентство Ройтерс, заклик пролунав того дня, коли Глава Католицької Церкви Іван Павло II завершив візиту в Україну, проти якої гостро виступала Російська Православна Церква. „На жаль, ще є такі, кому не до душі процес єднання слов'ян, їх провідна роля в етичному перетворенні світу. Ці сили, прикриваючись миротворчою риторикою, роблять спроби духовної, економічної та політичної експансії“, – йдеться у зверненні Алексія II і О.Лукашенка до трьох слов'янських народів. Сьогодні патріярх Московський і всієї Русі завершив свою п'ятиденну візиту до Білорусі. Ця візита проходила паралельно з візитою Папи Римського до України (з 23 по 27 червня). Алексій II відкинув заклик глави Ватикану до єднання двох християнських конфесій.

Уряд оподатковуватиме товари з Росії

КИЇВ. –Кабінет міністрів України скасував у середу, 27 червня, дію постанови від 1998 року про звільнення від податку на додану вартість товарів російського походження. Таким чином, з 1 липня цього року російські товари, які реалізуються на території України, оподатковуватимуться ПДВ. Після сьогоднішнього засідання уряду міністер фінансів Ігор Мітюков пояснив, що це рішення було прийнято у зв'язку з тим, що в Росії з 1 липня набирає чинности норма російського податкового кодексу про порядок оподаткування ПДВ за принципом „країни призначення“, й українські товари на території РФ будуть реалізовуватись з урахуванням ПДВ. Українська сторона, за словами І. Мітюкова, також з 1 липня запроваджує „узгоджений та адекватний захід“ – стягнення ПДВ з російських товарів. Таким чином, сказав міністер, вводиться „єдиний універсальний порядок“ оподаткування товарів усіх країн, які реалізуються на території України, без будь-яких „винятків і специфік“.

Російське мито на українські товари

КИЇВ. – Посол Росії до України Віктор Черномирдін 22 червня назвав „не зовсім правильним“ запровадження Росією з 1 липня мита на українські товари відповідно до нового Податкового кодексу Російської Федерації. Новий податковий режим приведе до подорожчання українського експорту до Росії і водночас зробить дешевшим російський імпорт до України. На думку Черномирдіна, Москві слід знаходити рішення і механізми, щоб, унаслідок запровадження нового Податкового кодексу, не завдати шкоди іншим країнам. Він визнав, що російські підприємства також не готові до змін. Україна пропонує у кардинальний спосіб вирішити проблеми податків шляхом створення зони вільної торгівлі в межах СНД.

Енергосистеми України та Росії стають „паралельними“

КИЇВ. – Перший заступник голови українського уряду Олег Дубина після переговорів у Москві заявив у четвер, 28 червня, що з 1 серпня енергосистеми України та Росії переходять на паралельну дію. Домовленість про це Президент Леонід Кучма підписав з російським лідером у лютому в Дніпропетровську, але її втілення неодноразово відкладалось. Низка українських політиків та економістів стверджували, що паралельна дія енергосистем вигідна Росії і шкодитиме інтересам українських енергетиків. О. Дубина повідомив, що питання транзиту електроенергії будуть обговорені вже після об'єднання систем. Критику в Україні викликали пункти у дніпропетровських домовленостях про згоду на участь російського капіталу в приватизації об'єктів української енергетики.

Україна та Евросоюз поглиблять енергетичну співпрацю

ЛЮКСЕМБУРГ. – Европейський союз допоможе Україні підвищити надійність її газотранспортних магістралей; повідомив у вівторок, 26 червня, український прем'єр Анатолій Кінах у Люксембурзі після засідання Ради з питань співробітництва Україна–ЕС. Український прем'єр-міністр А. Кінах заявив, що ЕС зацікавлений у підвищенні безпеки українських газо- й нафтопроводів, а енергетика є одним з пріоритетів співпраці України та Евросоюзу в цьому році. За його словами, на засіданні йшлося також про торгове співробітництво, зокрема про зняття штучних перепон у цій сфері діяльности. Як зазначив прем'єр А. Кінах, ЕС готовий надати кошти для технічного обладнання західнього кордону України. Прем'єр-міністер вважає, що проблема надійности цього кордону загострюватиметься при розширенні Евросоюзу на Схід. На засіданні в Люксембурзі обговорювалося й питання свободи слова та захисту прав людини в Україні. А. Кінах сказав, що українська делегація запропонувала збільшити кількість стажувань українських журналістів у країнах ЕС та розширити трансляцію в Україні телеканалу „Евросоюз“.

Л. Кучма зустрівся з А. Кваснєвським

ЛЬВІВ. – Президент України Леонід Кучма був присутній 27 червня на візантійській Божественній Літургії у Львові, а опісля з іншими членами офіційної державної делегації був учасником церемонії пращання на Львівському летовищі з Папою Іваном Павлом II у зв'язку зі завершенням його візити в Україну. Зі Львова Л. Кучма вилетів до Польщі, де поблизу міста Жешува в резиденції „Остоя“ відбулася його робоча зустріч з Президентом Республіки Польща Александром Кваснєвським. Л. Кучма з А. Кваснєвським говорили, як повідомили українські агенції, віч-на-віч. Президенти зустрілися з представниками засобів масової інформації. Леонід Кучма 28 червня повернувся до Києва.

Василь Роговий став віце-прем'єром з економіки

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма в понеділок, 25 червня, під час зустрічі з членами уряду призначив віце-прем'єр-міністром з економічної політики Василя Рогового. Під час цього засідання Л.Кучма, звертаючись до міністра економіки В. Рогового, сказав: „Я призначаю Вас віце-прем'єром з економічних питань“, і тут же підписав указ про призначення. В. Роговий обіймав посаду міністра економіки в уряді Віктора Ющенка і новозформованому уряді Анатолія Кінаха. Посада віце-прем'єра з економічної політики була останньою вакантною в Кабінеті міністрів. Досі не вирішене питання щодо створення нового міністерства з питань европейської інтеграції. В.Роговий входить до керівних органів Соціял-Демократичної партії (об'єднаної).

Працюючі пенсіонери – на пенсію

КИЇВ. –УНІАН. Президент України Леонід Кучма пропонує „пенсіонерам, які працюють в уряді, вийти на пенсію“. А якщо „вони дуже необхідні урядові, то вони повинні відмовитися від одного з доходів – або від пенсії, або від зарплати“, заявив він у понеділок, 25 червня, на засіданні Національної ради з узгодження діяльности загальнодержавних і регіональних органів і місцевого самоврядування. На думку Л.Кучми, на законодавчому рівні „у нас створена годівниця, коли посадова особа може отримувати й пенсію, й зарплату, й ще десь підробляти“. Президент зазначив, що подібні рішення, прийняті Верховною Радою, „були зроблені не від великого розуму“. За словами Л. Кучми, і на регіональному рівні представники виконавчої влади, які досягли пенсійного віку, повинні або відмовитися від пенсії або зарплати, або піти на пенсію. Президент зазначив, що сподівається, що цей приклад наслідуватимуть і в українському парляменті. Згідно з українським законодавством, чоловіки в Україні йдуть на пенсію в 60 років, жінки – в 55 років. Президентові України Л. Кучмі невдовзі виповниться 63 роки (народився 9 серпня 1938 року).

У Львові відкриється представництво у справах біженців

ЛЬВІВ. – Незабаром у місті буде відкрито представництво ООН у справах біженців. Таке рішення пов'язано зі збільшенням числа мігрантів у цьому прикордонному регіоні України. Львівщина є одним із 5 регіонів України, де проживає найбільша кількість офіційно зареєстрованих біженців. Це 188 осіб з дітьми та 80 осіб так званих гуманітарних біженців з Абхазії. За даними управління в справах міграції Міністерства юстиції, в Україну щороку прибуває кілька тисяч нелегальних мігрантів. Керівник відділу міграції Львівської облдержадміністрації Юрій Гресько повідомив, що переважна більшість людей, котрі отримали статус біженця, вихідці з Азії, лише 40 осіб з европейських країн, є також особи чеченської національности. На думку Ю. Греська, Україна є чи не єдиною з усіх пострадянських країн, яка найпильніше дотримується всіх міжнародних норм Міжнародної конвенції 1951року про статус біженців.

„Плян Маршала“ для України

ВАШІНҐТОН. – Співголова Групи сприяння Україні, голова підкомітету з військової готовности Палати представників США Курт Велдон під час зустрічі з делегацією України на чолі з головою Адміністрації президента України Володимиром Литвином у п'ятницю, 22 червня, заявив про намір вийти з ініціятивою почати „плян Маршала“ для України. На думку конґресмена, Україна заслуговує на значно більшу увагу і підтримку з боку законодавчої і виконавчої влади Сполучених Штатів. За словами К. Велдона, Україна важлива для США не тільки як держава, що відіграє стратегічну ролю у реґіоні Центрально-Східньої Европи, але і тому, що Україна і США мають загальні інтереси і розділяють загальні цінності. Він визнав помилковим, що протягом тривалого часу американська адміністрація не приділяла Україні необхідної уваги, зосереджуючись в основному на Росії як правонаступниці СРСР.

Неконституційні спроби деяких політиків

КИЇВ. – Заступник голови Верховної Ради Степан Гавриш назвав „неконституційними“ спроби деяких політиків розпочати працю над текстом нової Конституції України. Про це віце-спікер сказав на традиційній прес-конференції керівництва парляменту у понеділок, 25 червня. С.Гавриш підкреслив, що чим стабільнішою є Конституція, тим вища стабільність держави в цілому. Віце-спікер „скептично“ ставиться до будь-яких серйозних змін Конституції, якщо вони ретельно не відпрацьовані і якщо не доведено, що існуючі норми блькоують розвиток держави, дестабілізують ситуацію в ній, чи є помилковими. Крім того, С.Гавриш вважає, що питання, пов'язані з розподілом обов'язків між гілками влади, можна вирішувати на рівні прийняття законодавчих актів або „створенням певних політичних традицій“.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Заява Дж. Буша та провідників ЕС про Україну

ҐЕТЕБОРҐ, Швеція. – Президент Джордж Буш і провідники Европейського Союзу виступили на своїй зустрічі 14 червня зі спільною заявою, що підтверджує їхнє історичне партнерство, спільні цінності та рішучість працювати спільно над розв'язанням найнагальніших двосторонніх реґіональних та ґльобальних проблем сьогодення.

У заяві провідники також висловили підтримку незалежній суверенній Україні, тісно пов'язаній з трансатлантичною спільнотою, та пообіцяли продовжувати співпрацювати з Росією для її повного перетворення на демократичну ринкову державу.

Витяги зі спільної заяви: США та Европейський Союз рішуче підтримують незалежну, суверенну, Україну та її тісні зв'язки з трансатлантичною спільнотою, але занепокоєні внутрішньополітичними подіями, що впливають на демократичні та ринкові реформи. Ми підтримуємо українських керівників у їх відданості шляхові реформ, що забезпечить майбутнє процвітання країни, та закликаємо їх не звертати з цього шляху. Ми нагадуємо Україні про необхідність надіслати потужний сиґнал міжнародній спільноті, розв'язавши позитивно, прозоро питання щодо прав людини, незалежної преси та вільних виборів.

Ми відзначаємо поступ, досягнутий з 1991 року, і наголошуємо на важливості для Европи, для трансатлантичної спільноти та для всього світу повного перетворення Росії на демократичну державу з вільним ринком, яка має конструктивні стосунки зі своїми сусідами та тісні зв'язки з трансатлантичною спільнотою. Ми хочемо вас запевнити, що й надалі працюватимемо разом та спільно з Росією задля цієї мети та будемо продовжувати діялог з цією країною, який буде конструктивним, взаємозацікавленим та, якщо треба, дуже відвертим. Ми занепокоєні недавніми неґативними явищами в галузі засобів масової інформації, які повинні залишитися незалежними та вільними від втручання. Ми закликаємо уряд Росії активно працювати в напрямку досягнення політичного розв'язання конфлікту в Чечні.

Померла Людмила Волянська

Св. п. Людмила Волянська

КЕРГОНКСОН. – Тут 22 червня несподівано померла св. п. Людмила Волянська, довголітня співробітниця редакції „Свободи", відома наша журналістка, довголітній член Управи Спілки Українських Журналістів Америки.

Покійна народилася 6 травня 1922 року в селі Вереміївці, у козацькій родині Шарих. Батько її – учасник бою під Крутами, був розстріляний в 1930 році за „націоналізм". Обоє батьки були учителями, і мати, залишившись з трьома дітьми, важко пробивалась крізь життя, зокрема в часи голодомору.

Людмила, закінчивши десятирічку, виїхала в періоді німецької інвазії, разом із матір'ю та сестрою, до Берліну, де працювала спершу як диктор в українських радіопрограмах, а відтак як член редакції газети для „остарбайтерів" „На дозвіллі". У 1943 році одружилася із д-ром Олегом Волянським.

Після закінчення війни подружжя Волянських перебувало ще якийсь час у британській зоні Німеччини, а відтак виїхало до США. У переселенчих таборах покійна, маючи гарний голос, виступала у театрі „Ренесанс". У 1950 році родина Волянських із двома донями виеміґрувала до США, де д-р О. Волянський працював у різних лікарнях як лікар-психіятр. Згодом народилися сини Тарас, Ігор і Лев.

Покійна, маючи активне журналістичне перо, почала дописувати до різних часописів, під різними псевдонімами. В 1974 році почала працювати як член редакції щоденника „Свобода", відповідаючи довгими роками за другу сторінку „Свободи".

Від 1979 року перебрала редаґування Альманаху „Свободи" і цю працю виконувала безперебійно до 1999 року включно, хоча від 1980 року родина переїхала жити до Кергонксону. Активна у громадському житті, була членом Управи СУЖА, де виконувала довгі роки обов'язок секретаря. Друкувала статті не лише на сторінках „Свободи", але також іншої української преси.

Покійна була відданою журналісткою і незрівняною товаришкою журналістичної праці, завжди готова допомогти своєю порадою чи пером. Цікавилася особливо літературою, але і політикою, писала на ці теми під впливом довголітнього друга та учителя Дмитра Донцова.

Усі події нашого громадського і політичного життя не виходили з-під її уваги, вона реаґувала на них негайно своїми статтями. Покійна була журналісткою з покликання і такою залишиться у пам'яті усіх, що її знали та читали її статті.

Спеціяльна сесія Генеральної Асамблеї ООН відбулась з ініціятиви України

НЬЮ-ЙОРК. - 25-27 червня відбулась 27-ма спеціяльна сесія Генеральної Асамблеї ООН з проблеми ВІЛ/СНІДу, яка проводилася за ініціятивою України. Для участи у спеціяльній сесії до штаб-квартири ООН прибула урядова делеґація України на чолі з міністром охорони здоров'я Віталієм Москаленком.

Упродовж трьох днів представники 189 країн-членів ООН, зокрема провідники понад 20 держав, керівники установ ООН, реґіональних комісій, обговорювали плян дій і нову стратегію боротьби зі СНІДом. На цьому маштабному світовому форумі були представлені також десятки неурядових організацій, асоціяції людей, інфікованих ВІЛ/СНІДом, а також фармацевтичні компанії.

Насиченою була триденна програма перебування в Нью-Йорку міністра охорони здоров'я України. У перший день роботи сесії він виступив на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї, мав зустріч з Генеральним секретарем ООН та головою 55-ої сесії Генеральної Асамблеї. Українська делеґація представлена у роботі „круглого столу", де відбувся обмін досвідом у галузі запобігання та боротьби з пандемією ВІЛ/СНІДу.

Поза рамками сесії Віталій Москаленко зустрічався з представниками місцевих засобів масової інформації та українською громадою Нью-Йорку.

У своєму виступі на сесії Віталій Москаленко зокрема сказав: „Повною мірою розуміючи всю серйозність ситуації з епідемією ВІЛ/СНІД у світі, Україна виступила ініціятором проведення цієї спеціяльної сесії. Наша країна, на жаль, також не є винятком у неґативному процесі, який охопив все людство. Сьогодні в Україні офіційно зареєстровано понад 38 тисяч ВІЛ-інфікованих. Серед них – 2 тисячі хворих на СНІД, з числа яких понад тисячу вже померло.

Президент та уряд України визначили боротьбу з ВІЛ/СНІД серед найважливіших пріоритетів державної політики. Про увагу провідника нашої держави до цієї проблеми свідчить указ Президента від 2000 року, яким передбачені невідкладні заходи з попередження поширення ВІЛ-інфекції/СНІД у країні".

Міністер поінформував учасників сесії, що в Україні діє урядова комісія з профілактики ВІЛ-інфекції/СНІД, яка координує всі напрямки боротьби з цією хворобою.

За роки незалежности в Україні здійснено вже три національні програми протидії ВІЛ/СНІД. У нинішньому році було схвалено четверту, яка визначає нову стратегію боротьби з епідемією. В Україні створено мережу медичних установ для хворих ВІЛ/СНІД. Вже розроблено національну тест-систему та налагоджено її виробництво. В умовах ґльобального характеру епідемії, сказав міністер, виникає потреба якісно нового підходу до концентрації зусиль на реґіональному рівні.

Одним з реальних шляхів співробітництва є діяльність в межах ГУУАМ (Грузія, Узбекистан, Україна, Азербайджан, Молдова) із залученням інших зацікавлених країн. Для цього ми пропонується створити в Україні Східньоевропейський навчально-методичний центр ВІЛ/СНІД.

Епідемія ВІЛ/СНІД вразила Україну відразу після Чорнобильської катастрофи, від якої постраждало понад 3 мільйони громадян, у тому числі 550 тисяч дітей. Ліквідація наслідків аварії, закриття Чорнобильської АЕС потребували значних ресурсів. Міністер закликав світове співтовариство допомоги Україні у здійсненні широкомаштабних заходів з протидії епідемії ВІЛ/СНІД, яка за своєю руйнівною силою може перевищити наслідки Чорнобиля.

* * *

Понад 600 тисяч мешканців Китаю вражені вірусом СНІДу, заявив на спеціяльній сесії Генеральної Асамблеї ООН міністер здоров'я цієї країни Чен Венканґ. Він сказав, що число хворих зростає щороку на 30 відсотків. На подолання епідемії СНІДу в країні здійснюється 5-річний плян зменшення захворювань, за яким підлітки до 15 років проходять профілактичні ознайомлення щодо загрози СНІДу і засоби охорони від цього лиха.

Ще 5 років тому близько 40 відсотків китайців, які мали проблему ВІЛ, особливо в сільській місцевості, дістали вірус через нелеґальний продаж крові. Завдяки заходам, яких вжив уряд, число інфікованих ВІЛ через продаж крові зменшилося до 4-6 відсотків.

Близько 70 відсотків інфікованих ВІЛ захворіли через дожильне введення наркотиків. Ще 10 відсотків інфіковані через статеві зносини.

ООН встановила, що в Китаї близько 500 тисяч дорослих живуть з ВІЛ або СНІД від 1999 року і 17 тисяч померли від СНІДУ за цей час.

Постійне представництво України при ООН

АМЕРИКА І СВІТ

Ізраїль вимагає спокою

ВАШІНҐТОН. – Відбуваючи свою першу офіційну візиту в ролі прем'єр-міністра Ізраїля, Арієль Шарон у вівторок, 26 червня, на зустрічі з Президентом Сполучених Штатів Джорджем Бушем у Вашінґтоні, заявив, що його країна вимагає 10 днів повного припинення вогню, після чого можуть бути поновлені мирні переговори з палестинцями. У свою чергу американський президент запропонував прагматичне вирішення конфлікту між палестинцями та ізраїльтянами. На відміну від А.Шарона, Дж.Буш позитивно оцінив проґрес у запровадженні так званого „пляну Мітчела", який передбачає поступове налагодження взаємин між сторонами. Інформаційні аґентства називають цю зустріч у Білому Домі початком чергової посередницької кампанії США. До Близького Сходу 26 червня вирушив секретар Державного департаменту Колін Павел, який спробує переконати сторони дотримуватися перемир'я.

А. Кінах вперше відвідує Европу як прем'єр України

БРЮССЕЛЬ, Бельгія. – Прем'єр-міністер України Анатолій Кінах 25 червня вперше з офіційною візитою відвідав Европу, де в Люксембурзі взяв участь у засіданні Ради з питань співробітництва Україна-ЕС, де зустрівся зі своїм колеґою з Люксембурґу Жан-Клодом Юнкером та координатором зовнішньої політики Евросоюзу Гав'єром Соланою. А. Кінах доповідав у Люксембурзі, як виконує офіційний Київ зобов'язання, що їх передбачає угода про партнерство й співробітництво між Україною та Евросоюзом. Він розповів про ситуацію в країні та взяв участь у дискусії щодо майбутнього Европи. Голова українського представництва при Европейській комісії Роман Шпек повідомив, що прем'єр А. Кінах обговорив проблему нових перепон, які можуть з'явитися на західніх кордонах України після розширення ЕС. Голова українського уряду також поставив питання про створення спільного пляну щодо боротьби з організованою злочинністю, нелеґальною міґрацією та контрабандою. А. Кінах висловив також пропозиції України щодо співпраці в сфері енерґетики, зокрема транспортування нафти і газу до Европи.

Уряд Югославії вирішив видати С. Мілошевича

БЄЛҐРАД, Юґославія. – Уряд Югославії у понеділок, 25 червня, звернувся до Бєлґрадського суду розпочати процес видання колишнього президента Югославії Слободана Мілошевича Міжнародному трибуналу з воєнних злочинів. Міжнародний трибунал звинувачує Мілошевича у воєнних злочинах та ґеноциді проти косовських албанців. Адвокати колишнього президента мають намір оскаржити у Конституційному суді постанову уряду, яка дозволяє видати Мілошевича. Як повідомив адвокат Тома Філа, захист домагатиметься призупинити чинність постанови – доки суд не ухвалить рішення щодо її конституційності. Віце-прем'єр уряду Сербії Небойша Човіч заявив, що Мілошевича може бути видано Міжнародному трибуналові не пізніше, ніж через 23 дні – після завершення юридичних процедур, необхідних для його екстрадиції.

Україна не погоджується з втратою „розписів Шульца"

ВАШІНҐТОН. – Міністер культури України Юрій Богуцький, перебуваючи в складі урядової делеґації з візитою у США 22 червня, назвав ганебним факт вивезення з Дрогобича стінопису Бруно Шульца. Б Шульц, відомий письменник і художник єврейського походження, народився в Дрогобичі, Львівської области 12 липня 1892 року. Належав до проґресивної літературної групи „Пшедмєсьцє". Загинув 19 листопада 1942 року в Дрогобичі з рук ґестапо. У своїх творах показав побут західньо-українських містечок і природу галицького Підкарпаття. Ю. Богуцький наголосив на тому, що місцева влада Дрогобича не встигла зареєструвати настінні розписи як культурну пам'ятку, яка охороняється законом. Український міністер висловив жаль з того приводу, що розписи Бруно Шульца були вивезені на початку червня за межі України працівниками Ізраїльського інституту пам'яті жертв голокосту „Яд Вашем". Представники „Яд Вашем" у пресі наголосили, що вони мали право вивезти стінопис і отримали на те дозвіл. Це ствердження, місцева влада категорично відкидає. Відповідаючи на запитання про пляни української влади, Ю. Богуцький повідомив, що спочатку має бути завершено розслідування всіх обставин цієї справи, після чого Україна звернеться до Ізраїлю з проханням повернути розписи Б. Шульца.

Руйнівний землетрус у Перу

ЛІМА, Перу. – Землетрус силою в 7.9 бала за шкалою Ріхтера стався у суботу, 23 червня,і його вважають найбільш руйнівним за останні 30 років. За даними на ранок 26 червня, під уламками будинків загинули понад 70 осіб. Понад 20 тисяч перуанців залишилися без даху над головою. Найбільш постраждалі райони на півдні Перу оголошено зоною стихійного лиха. Найбільшої шкоди було завдано в другому за розміром місті Перу – Арекіпі, де зруйновано частину історичних будівель. На півдні Перу, в деяких районах Болівії і Чіле – відрізані дороги, перервано постачання електроенерґії, перерізані телефонні лінії. З цього приводу рятувальні служби вантажними літаками перекидають харчі і теплі речі тисячам людей, що втратили дах над головою під час землетрусу. Перуанська армія постачає на місце природного лиха медикаменти, ковдри, намети і харчі. Уряд Перу 25 червня оголосив надзвичайний стан у південних провінціях країни, які найбільше постраждали від згаданого землетрусу

Новий посол США у Росії

ВАШІНҐТОН. – Професійного дипломата Олександра Вершбоу призначено новим послом Сполучених Штатів у Росії. Він замінить на цій посаді нинішнього посла Джеймса Коллінса. Олександер Вершбоу на даний час є представником США у Брюсселі, у головній квартирі НАТО. Його кандидатуру ще має затвердити Сенатська комісія закордонних справ Конґресу.

Кофі Аннан запропонований на другий термін

НЬЮ-ЙОРК. – У середу, 27 червня, Рада Безпеки ООН запропонувала кандидатуру Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Кофі Аннана на другий термін. Як повідомив нинішній голова Ради Безпеки, представник Банґладешу Анарул Чоудурі, кандидатура Аннана не викликає ніяких заперечень. К. Аннан у березні висловив бажання кандидувати на другу каденцію. Його наміри підтримали США, Великобританія, Франція, Росія та Китай – постійні члени Ради Безпеки, які володіють правом вето. Після обрання генерального секретаря ООН Радою Безпеки, це рішення має бути ще схвалене сесією Генеральної Асамблеї.

Українські вчені здобувають нагороди

БЕРЛІН. – Премію фонду імені Александра Гумбольдта в галузі наукових досліджень цього року присуджено українському фізикові, дійсному членові Академії наук України Сергієві Одулову. Загалом на щорічному зібранні стипендіятів фонду у першому тижні червня почесними нагородами та преміями було відзначено 7 вчених з України. Як заявив фізик Сергій Одулов, для кожного вченого це щаслива нагода. „Це визнання не тільки моєї праці, – підкреслив С. Одулов, – а спільної роботи з німецькими університетами, з моїми учнями і вчителями. Українська школа фоторефракції визнана в усьому світі. Перші публікації наших колеґ з Інституту фізики стали клясичними в цьому напрямку". Українські вчені отримали також премії за досягнення в галузі теоретичної фізики, механіки, будівництва та електротехніки.

В Ірані переобрано президента – реформатора Хатамі

ТЕГРАН, Іран. – У п'ятницю, 8 червня, в Ірані за реформатора Могамеда Хатамі на президентських виборах проголосувало 77 відсотків виборців, що навіть перевищило показники 4 роки тому, коли його вперше обрали на посаду президента Ірану. За даними іранського інформаційного аґентства, у місті Мешхад переодягнуті у цивільне представники служби безпеки арештували понад 30 учасників демонстрації-святкувань перемоги, де загалом брали участь 2000 осіб. Як передав з Теграну кореспондент Бі-Бі-Сі, Могамед Хатамі отримав внаслідок виборів поважний мандат на подальше запровадження демократичних змін, однак ті ж таки вибори можуть спровокувати у недалекому майбутньому виступи прихильників твердої лінії.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Фірма Лаудера – під слідством

ВАШІНҐТОН. – Згідно з адвокатами та документами Департаменту юстиції США, фірма, котрої власником є Роналд С. Лаудер, спадкоємиць відомої косметичної імперії, знаходиться під розслідуванням у зв'язку з підозрінням, що вона виплатила щонайменше один млн. долярів українським офіційним чинникам за отримання вигідного для неї телевізійного контракту.

Прокурор США у Мангеттені Мері Джо Вайт 10 червня розпочала слідство, і прокурори розглядають біля 6,000 сторінок документів підприємства Central European Media Enterprises, заснованого Р. Лаудером у 1991 році, як частину пляну розбудови імперії засобів масової інформації в Европі. ЦЕМЕ тепер є власником телевізійних станцій у кількох країнах Центральної та Східньої Европи.

Минулого року М.Вайт шукала документів, щоб розстежити, чи ЦЕМЕ „підкуповувала та незаконно оплачувала українських офіційних чинників," порушуючи державний закон, що забороняє американським фірмам підкуп за кордоном. Платності, котрі перевіряються мали місце у 1996 році – після того, як, Українські урядові чинники надали потенціяльно прибутковий офіційний дозвіл фірмі Р. Лаудера, незважаючи на те, що Верховна Рада України заборонила видавати нові дозволи. Речник Р. Лаудера переконаний в тому, що фірма не порушила ніяких законів.

Р. Лаудер, відомий збирач фондів для республіканців, який особисто дав 100,000 дол. на інавґурацію Президента Джорджа Буша, живе в Нью-Йорку і є головою Музею модерного мистецтва. Він колишній амбасадор США в Австрії та старший урядник у Департаменті оборони під час президентури Роналда Реґена. Донедавна він також був головою Конференції президентів головних американсько-жидівських організацій. Від часу упадку комунізму Р. Лаудер був активним філантропом і підприємцем в Центральній Европі. Він є президентом і контролюючим акціонером ЦЕМЕ, головна канцелярія якої знаходиться в Лондоні. В Україні ЦЕМЕ є власником найпопулярнішої стації телебачення Студіо 1+1.

Турботи про згаданий дозвіл Р. Лаудер розпочав ще у 1995 році. Того ж року він зустрівся в Нью-Йорку з Олександром Волковим, головним дорадником Президента України Леоніда Кучми, щодо підприємницьких можливостей.

О. Волков порадив Р. Лаудерові зв'язатися з новою українською фірмою телевізійних передач 1+1 в Києві, котрої головними власниками були Вадим Рабінович і Борис Фухсман, добре відомі впливові багатії в Києві. Згідно зі звітами ФБР (ФБІ) і Европейських виконавчих аґентств, куди менше було відомо про їхні пов'язання з організованим злочинством Росії. В. Рабінович, який вже не є спільником 1+1, заперечує будь-які взаємини з російською мафією, а Б. Фухсман не відповів на запити щодо коментарів ФБР про спеціяльний дозвіл і зв'язки з російською мафією.

У звіті ФБР з 1994 року про Російську мафію в США описується Б. Фухсмана, як пачкара золотом і шахрая. Йому заборонено в'їзд до США.

Дії О. Волкова розслідують у Бельгії та Україні, де його звинувачують у відмиванні грошей та корупції. Йому також заборонено в'їзд до США за те, що був пов'язаний з російською мафією.

Жінка, яка освітлює шлях

4 липня 1884 року французький уряд подарував США статую Свободи

Катерина Кіндрась

Колись у античному світі, на маленькому острівці поблизу єгипетської Олександрії, височіло одне з семи див світу – знаменитий Олександрійський маяк. Він простояв тисячу років і, напевне, дивував би своєю величчю й досьогодні, якби не страшний землетрус, що знищив це диво.

Французький скульптор Фредерік Бертольді вирішив кинути виклик древнім майстрам і створити новий велетенський маяк у вигляді селянки з високо піднятим смолоскипом, що освітлював би шлях кораблям, котрі прямують на південь через Суезький канал. Бертольді вирушив до Каїру, сподіваючись, що його ідея припаде до душі тодішньому правителеві Єгипту Ісмаїлові-паші й він одразу дасть грошей для здійснення проєкту. „Чому жінка?" – найперше запитав володар, на що здивований мистець відповів, використовуючи всю свою красномовність: „Я мрію створити маяк у образі жінки – високої, сильної, незалежної. Пригадайте, бодай, Венеру Мілоську – понівечену богиню любови й краси, якій історія ніби спеціяльно відламала руки... Хіба не символічно?!". Він пробував підібрати переконливі арґументи, але самозакоханий паша зупинив наївного романтика на півслові, відкарбувавши, що жіночі проблеми не цікавлять ні його, ні Єгипет.

Фредерік Бертольді не хотів розлучатися зі своєю ідеєю і згадав, що кілька років тому один із його друзів запропонував створити щось на зразок французького клюбу приятелів Америки, а на підтвердження щирих намірів – подарувати американцям щось величне й оригінальне. Й Бертольді взяв курс на Америку.

Не встиг корабель стати в нью-йоркському порту, як він вже знав звідки, з якого саме місця, з якої точки його Жінка освітлюватиме шлях мандрівникам – у гавані скульптор побачив невеликий зелений острівець, гектарів на п'ять, з дивною назвою Бедлоя.

Одначе американці зустріли проєкт "подарунка" прохолодно. Зате серед друзів Фредеріка з'явилися прихильники, які розгорнули аґітацію на підтримку проєкту. Згодом по всій країні постали комітети, які аґітували за Жінку із смолоскипом – статую Свободи, майбутній символ Америки. Їхні голоси почули у Вашінґтоні. Конґрес прийняв спеціяльний закон про фінансування монументу з державного бюджету, а ще через два місяці дозволив управі Нью-Йорку виділити острів Бедлоя під спорудження статуї Свободи. Згодом 100 відомих й поважних американців створили Американський комітет, покликаний зібрати кошти на постамент для монумента.

Так почалося народження Жінки, котра освітлює шлях. Як завжди, бракувало грошей. Лише сама статуя без постаменту потребувала 250 тисяч долярів. До речі, 1986 року, майже через сто років, її ремонт коштував уже 29 мільйонів долярів. Фахівці підрахували, що для втілення такого проєкту сьогодні необхідно було б щонайменше 100 мільйонів долярів.

Попри підтримку США, Франції не вистачало коштів навіть на матеріяли. Тоді Бертольді, аби врятувати проєкт, винайшов свій плян зароблення грошей. Спочатку виготовив праву руку та смолоскип заввишки 15 метрів і відправив їх як експонати до Філядельфії на Виставку століття, де за доволі високу, як на ті часи, плату (50 центів) можна було піднятися на балькон смолоскипа. Потім такий же показ влаштували в центрі Нью-Йорку. Через два рокиу, у 1878-му, таку ж експозицію виставили в Парижі й мало-помалу заробили на виготовлення скульптури.

Необхідно було змонтувати „кістяк", який тримав би гіґантські частини цього „тіла". За таку роботу взявся інженер Ейфель – той самий, чиїм ім'ям названа знаменита вежа в центрі Парижу. Тривалий час одні частини скульптури перебували в Америці, інші – у Франції. І лише 4 липня 1884 року, в День незалежности Сполучених Штатів Америки, французький уряд офіційно подарував США „Жінку, котра освічує шлях". Однак статуї Свободи судилося пролежати в 214-ти ящиках і контейнерах ще два роки, поки на острові Бедлоя зводили п'єдестал для майбутнього символу.

Статуя Свободи в Нью-Йорку

Офіційне ж відкриття відбулося 28 жовтня 1886 року. До речі Фредерік Бертольді втілив у обличчі скульптури образ своєї матері. Можливо, саме тому статую Свободи називають ще й матір'ю всіх обтяжених та скривджених, котрих лихою хвилею прибиває й прибиває до американського берега надії.

Візита української урядової делеґації до США

ВАШІНҐТОН. – 18–21 червня у столиці США перебувала урядова делеґація України на чолі з головою Президентської адміністрації Володимиром Литвином. У складі делеґації були представник Президента в парляменті Роман Безсмертний, міністер освіти та науки Василь Кремінь, міністер культури Юрій Богутський та інші посадові особи. Візита української делеґації до Вашінґтону є доказом потепління зовнішньо-політичних взаємин між США та Україною. З часів загострення політичної кризи в Україні до Вашінґтону не приїздили делеґації такого рівня та маштабу. Як сказав колишній посол США в Україні В. Міллер, візити таких делеґацій сприяють вирішенню різних проблем, які неминуче виникають між двома державами. Українська візита була своєрідною відповіддю на візиту міністра оборони США Дональда Рамсфельда, який відвідав Київ під час своєї поїздки до Південно-східньої Европи, щоб запевнити українське керівництво у підтримці американської адміністрації.

Візита українських політиків дуже важлива для України в цілому. Наближається час нової серії переговорів з фінансовими клюбами щодо виплати Україною її зовнішніх боргів. Ця візита підтвердила, що Україна та США знайшли порозуміння та дали відповідь на основні запитання, які виникли з обох сторін. Представники України на чолі з Президентом Л. Кучмою зробили не одну заяву про вибраний Україною курс до інтеґрації з Европою, а представники політичних відомств США заявили про своє бачення України в Европейській співдружності та сильним партнером США в Східній Европі. Обмін цими висловами у перекладі з дипломатичної мови означає, що якщо Україна після тривалої перерви продовжить розбудову демо-

Голова делеґації Володимир Литвин

кратичних інституцій, то США фінансово допомагатиме своєму партнерові. Це допоможе Україні зібрати цьогорічний врожай, пережити зиму з достатнім запасом енерґоресурсів, а також провести вдалі переговори щодо реструктуризації українського зовнішнього боргу з европейськими фінансовими клюбами.

Голова делеґації Володимир Литвин сказав, що цілі, які були поставлені перед нею, успішно досягнуті. Це підтвердили й американські політики, які зустрічалися з українською делеґацією і також залишилися задоволені зустрічами. Сенатори та конґресмени, а також радник Президента Дж. Буша з питань національної безпеки Кандоліза Райс висловили бажання допомагати Україні та співпрацювати з молодою державою, яка розбудовує власну демократію.

Детальніше про завдання делеґації говорили міністри культури та освіти, а також представник Президента в парляменті Роман Безсмертний. Інтерв'ю з ними будуть вміщені в наступному числі „Свободи".

Володимир Ткачук
Фото: Я. Бігун

Політики та релігійні діячі коментують візиту Папи Римського в Україну

Глава Української Греко-Католицької церкви **Любомир Гузар** висловив сподівання, що візити, які здійснив протягом декількох останніх років Папа Іван Павло II, у тому числі візита в Україну, усунуть будь-які причини для непорозумінь з Патріярхатом Російської Православної Церкви і наблизять зустріч з главою РПЦ Алексієм II.

Глава Української Православної Церкви Київського патріярхату **Філарет** сподівається, що візита Івана Павла II „сприятиме поглибленню діялогу православних і католиків, а не розділятиме їх, як пророкує Москва".

Прем'єр-міністер **Анатолій Кінах** оцінює візиту Івана Павла II в Україну як величезну історичну, духовну і моральну подію для України. В інтерв'ю журналістам в Люксембурзі він наголосив, що „Папа випереджає свій час і несе вічні цінності у суспільство, які сприймаються усіма людьми".

Заступник голови Верховної Ради **Степан Гавриш** вважає, що спротив Української Православної Церкви Московського патріярхату приїздові Папи Римського Івана Павла II лише прискорить процеси створення в Україні єдиної помісної Церкви. С. Гавриш наголосив, що візита Папи матиме гармонійне значення для об'єднання українських православних Церков. С. Гавриш вважає, що Московський патріярхат втратив від того, що не з'явився на Раду Церков, оскільки ця зустріч мала об'єднуючий характер.

Глава Російської Православної церкви патріярх **Алексій II** вважає, що візита Івана Павла II в Україну зашкодить спробам поліпшити відносини між Римо-Католицькою і Православною Церквами. Алексій II, який перебуває з візитою у Білорусі наголосив, що Іван Павло II перебуває в Україні попри заклики УПЦ Московського патріярхату відкласти цю візиту.

Провідник Соціялістичної партії України, народний депутат **Олександер Мороз** переконаний, що приїзд Папи Римського не вплине на політичну ситуацію в Україні.

Провідник Українського Народного Руху, народний депутат **Юрій Костенко** відзначив, що ця візита стала „лакмусовим папірцем" для політичних та релігійних сил держави. Він заявив, що „спротив, який чинила Російська Православна Церква, свідчить про її політичне дикунство і доводить, що український і російський шлях - це два різні шляхи і два різні підходи до европейської орієнтації. Україна, попри все, комфортніше почувається в Европі, а Росія ще довго блукатиме евроазійськими манівцями".

УНІАН

Україна – міст християнського єднання

Благословенна українська земля, обрана Богом для єдности Христової Церкви, і благословенна мить, коли Святіший Отець, ступивши на цю землю великих страждань і великої віри, сказав: „Я довго очікував цієї візити й ревно молився, щоб вона могла здійснитися. Нарешті з глибоким хвилюванням і радістю я зміг поцілувати улюблену землю України".

Престіл святого Петра завжди багато значив у всьому християнському світі, зокрема і особливо в Україні, адже колись, до середини XI сторіччя, цей світ був єдиний, тобто Східня і Західня Церкви жили і діяли в євхаристійному поєднанні, спільними силами долаючи догматичні труднощі і єретичні спокуси на своєму шляху.

У довгій низці пап бачимо великі особистості, чию справедливість, мудрість і святість відчували усі народи Христової Церкви. Наприклад, Бенедикт XIV нагадував своїм прелатам: „Певно ж, ми бажаємо, щоб усі стали католиками, але це не значить, що усі мають бути латинниками", і заборонив руйнувати східню обрядовість, визнав право східнього духовенства одружуватися перед висвяченням. Щирими прихильниками слов'янських народів були папи Лев XIII і св. Пій X, який іменував першого греко-католицького єпископа для українців США і створив незалежний екзархат „руського обряду".

Все ж у цій низці найвищих духовних авторитетів Вселенської Церкви особливою величчю виділяється постать Івана Павла II – першого слов'янина на престолі св. Петра, Христового апостола, який, згідно з провіщенням його Божественого Учителя, повинен був стати і став каменем-фундаментом Церкви. Папа Іван Павло II – жива легенда, його ім'я безпосередньо пов'язане з найважливішою подією XX сторіччя – поразкою світової комуністичної системи. Але не менш істотнішою для морального здоров'я людства є неперевершена в усій історії Ватикану місійна діяльність Святішого Отця. Він відвідав понад 150 країн як посланець Христової любови, як брат усіх бідних і пригноблених, він знайшов у собі мужність вголос сказати про потребу перегляду „темних сторін" в історії Римо-Католицької Церкви і практично ступив перші кроки на хресній дорозі покаяння.

Повчальною і провіденціяльно значущою є його біографія, в якій чується рука Провидіння. Обдарований поет, драматург, блискучий актор, душа молодої літературно-театральної еліти Кракова, Кароль Войтила, всупереч надіям його оточення, обирає шлях служіння Церкві. „...Моїй свідомості відкривалося все ясніше й ясніше: Гсподь хоче, щоб я став священиком. Одного разу я це відчув дуже виразно, і це внутрішнє осяяння принесло мені радість і впевненість у покликанні", – пише Папа у своїй книзі спогадів „Моє покликання. Дар і таїнство". У цих спогадах багато теплих рядків присвячено Польській Церкві, яка „глибоко пов'язана з народом і його культурою. Церква завжди підтримувала і захищала народ, особливо у найтрагічніші епохи його історії".

Перечитуючи ці рядки сьогодні, українськими очима, з глибоким вдоволенням переконуємося, що Папа Іван Павло II, ступивши на українську землю, збагнув у всій глибині також найтрагічніші епохи нашої національної історії, побачив живильний і нерозривний зв'язок нашого народу з рідною українською Церквою, зрозумів її самостійну і наскрізь подвижницько-мученицьку ролю у врятуванні нашої нації від знищення. Йому, непохитному духовному провідникові Вселенської Церкви, вистачило також мужности визнати найприроднішу і найефективнішу для нас українську форму християнства, яка поєднала невмирущі традиції православного Сходу з незаперечними цінностями католицького Заходу. Тому ця візита є не просто історичною, але й такою, що матиме непроминальний духовний вплив на всі процеси відродження України.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Дні Незалежности

Коли ми, українці, вже усіми думками – при нашому 10-му Дні Незалежности, спокійно та звичайно відбувається „подібне" свято в країні, що прийняла і далі приймає сотки українців за своїх громадян і дає їм можливість проживати безпечно та без турботи про хліб насущний.

Понад 225 років тому Америка вийшла з-під колоніяльного панування Англії і стала самостійною державою, поклавши у свої основи гуманістичні принципи свободи і демократії, поваги до людських і громадянських прав.

Розвиваючись на цих міцних основах, США все були і залишаються сьогодні взірцем суспільного устрою для усіх держав, що виходять на шлях свободи, зокрема для України та інших постсовєтських республік. Проте складається враження, нібито це велике свято, яке кожного року ми відзначаємо 4 липня, приходить без особливих патріотичних відзначувань, без повних патосу промов і зібрань, без „академій" та потреби вислухувати гучні слова, за якими звичайно не ховається багато змісту.

І ми, вже перебуваючи в США довгі роки, якось до того звикли, що можна і в такий спокійний та скромний спосіб відзначати цей, здавалося б, найважливіший в році день. Адже це святкування річниці проголошення Незалежности від 1776 року стало символом вільної країни, що створилася із колишніх колоній і стоїть сильно, а може, і щораз сильніше, із кожним дальшим роком і з кожним століттям.

Розуміється, не нам рівнятись – із нашим почуттям немовляти, що стоїть на непевних ногах у ці перші роки своєї незалежности. Але приклад із Дня Незалежности можемо і треба нам брати із того скромного святкування, яке проявляється у такий свобідний та безпосередній спосіб. Правда, десь проходять з приводу цього свята марші військовиків, державні мужі складають у стіп пам'ятників незалежности чи незнаного вояка квіти, вінки, кандидати на провідних політиків стараються в цей день сказати декілька патріотичних слів, але загал населення США у День Незалежности просто радіє літнім днем для відпочинку та приємности.

Чи можна думати, що так характеристичні для святкування Дня Незалежности штучні вогні випускають угору під звуки американського гимну чи інших патріотичних пісень?

Усе, до чого тільки вдаються наші теперішні співгромадяни у День Незалежности 4 липня – це привід до радости, до сміху, до приємности. А все ж вони не забувають при тому, хто і чому дав їм нагоду до радости і до святкування.

А ми, що поселилися на цій землі, немов на нашій, в цей самий спосіб святкуємо це найбільше їхнє державне свято і приймаємо це як самозрозуміле.

Мимоволі саме тепер, коли знову прийшов день 4 липня, прийшла нагода застановитися над запитанням: чому зовсім інакше підготовляємося до Дня Незалежности України, а цього року, коли святкуємо його в десятий раз, ще із особливим вичікуванням якогось „чуда"? Чому ми такі перечулені, чому стільки емоцій?

Чи тому, що ми такі непевні, що буде і як воно буде, та не можемо втішатися 24 серпня, як тільки „святом"?

Може нам усім, де б ми не були, у цей день заграють у серці дзвони, перед очами душі тисячами іскор засяють штучні вогні, і ми тихо і без гучних промов чи маршових пісень зрозуміємо, що це таке – Свято Незалежности.

О–КА

До рідних і близьких св. п. Людмили Волянської

Глибоко вражені таким несподіваним відходом із цього світу нашої дорогої товаришки по перу Людмили, спішимо переслати Вам глибокі та щирі співчуття у цій Вашій незаступимій втраті. Хоча ми усвідомлюємо, що Ваше горе незрівняне з почуттями інших людей, повірте, що для нас усіх, із нашого „свободівського" кола, це також вкрай болюча втрата, яку ми особливо глибоко переживаємо.

Довгі роки Людмила, яка була частиною нашої групи, несучи відповідальність за видання „Свободи" і щорічного альманаху-календаря, усім своїм серцем та душею віддавалася цьому журналістичному обов'язку. Її перо, її поради і літературні знання служили нам підтримкою в усіх наших спільних починах впродовж тих років, коли вона була з нами.

А і в останніх роках, перебуваючи в Кергонксоні на заслуженому відпочинку, вона серцем і думками була завжди тут в редакції „Свободи". Такою залишиться вона в нашій пам'яті – у наших почуваннях, невід'ємною частиною нашого журналістичного кола, а з цим й усієї „Свободи".

Редакція „Свободи"

25 червня 2001 р.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Активно діє „Просвіта" на Закарпатті

Недавно наше Товариство української мови в Чикаґо отримало від секретаря Закарпатської „Просвіти" М. Могорити дуже цікавий нарис просвітянської праці у цьому краї. Так званий Народовецький рух прийшов сюди ще в 1880-ті роки з Галичини та Буковини, на літературно-мовному відтинку його започаткував Л. Чопей. У 1860-их роках – це був культурницький, а згодом політичний рух, що виник серед молодої української інтеліґенції під впливом творів Т. Шевченка, М. Шашкевича, П. Куліша, М. Костомарова, Марка Вовчка, Ю. Федьковича та інших діячів української культури.

Товариство ім. Шевченка „Просвіта" відродилося на Закарпатті в 1990 році і за цей час здійснило вже багато проєктів, які стосуються відродження української мови, культури та історії. Однак, як і в інших частинах України, тут дуже відчувається брак української книжки, українських підручників, українських радіо- і телевізійних програм.

На початку 2001 року звітно-виборні збори обрали нову управу на чолі з проф. П. Чучкою. Щомісяця проводиться відзначення важливих історичних подій, вшанування визначних письменників, мистців та державних провідників.

Проф. Віра Боднарук,
голова ТУМ-Чикаґо

У першому ряді посередині – голова Закарпатської „Просвіти" проф. П. П. Чучка, справа від нього – письменник Юрій Керекеш.

Талант Ростислава Солоневського

Я пам'ятаю мого дядька Ростислава відтоді, як він був юнаком. У дні свят з вікон нашого старого будинку линули звуки його скрипки. Стіни прикрашали пейзажі, намальовані Ростиславом. У Хресто-Воздвиженському храмі нашого села Вовковиї Ростислав реставрував старі ікони. Та чи не найбільшою була його любов до поезії. Ще в юнацькі роки він почав писати вірші, які читав в родинному колі. Згодом він закінчив педагогічне училище і продовжив навчання в педагогічному інституті заочно. Він бачив, скільки недоречного, безглуздого і просто смішного було в усіх сферах тодішнього життя. І Ростислав Солоневський писав про це гуморески, які друкував в газетах і журналах. Перша збірка його гуморесок „Хто є хто" з'явилася в 1990 році. В наступні роки Ростислав Солоневський майже щорічно видавав нові книжки гуморесок. Побачили світ збірки „Бувальщина навиворіт", „Весела всячина", „Експонати", „Кажуть люди, кажуть", „Всяк по своєму міркує".

Ростислав Солоневський – поет багатогранного дарування. Прекрасною музикою звучать його ліричні вірші, котрі оспівують чисті, незрадливі почуття.

Ірена Іващук-Степанова,
Міннеаполіс

Читачі пишуть про наступне свято України

Огляд листів до „Свободи"

Темою багатьох листів до тижневика стало 10-ліття незалежності України, до відзначення якої залишилось кілька тижнів. **Наталія Захарченко** з Рівного пише з цього приводу про відчутне розчарування, яке охопило народ через злидні, але завершує свою статтю оптимістичним ствердженням віри у майбутнє України.

Кілька наших читачів надіслали поетичні твори, присвячені незалежній Україні. Колишній бандурист капели „Карпати" **Андрій Повшедний** з Брукліну, Н.Й., у вірші „Київ - серце України" пише:

Боже милий, милостивий,
Зглянься Ти на нас,
Пошли долю Україні
В цей бурхливий час.

Микола Горішній з Линдгорсту, Н. Дж., надіслав кілька віршів, в одному з яких закликає:

Любімо Україну
Серцем і душею.
Всьому світу покажімо,
що ми живем нею.

З Головної управи Об'єднання жінок Оборони чотирьох свобод України надійшла заява на підтримку національно-патріотичних сил України, які готують суд над комуністичною партією. Заяву підписали голова управи **Люба Сілецька** та секретар **Марія Лозинська.** У ній говориться, що комуністичну партію слід заборонити в Україні.

Леся Щур з Канади переслала копії кількох документів, що стосуються сучасного життя України. Це – запис виступу у радіопрограмі „Голосу Америки" члена групи „Самостійна Україна", вчителя Сергія Недільки з Києва, стаття Надії Самуляк з Києва з приводу діяльности „Самостійної України", заява цієї організації щодо відставки В. Ющенка.

Колишній бандурист капели „Карпати" Андрій Повшедний - автор вірша про Україну

Мирон Мастикаш зі Львова присвятив свого листа політичній діяльності Л. Кучми, який був обраний на Президента, пише автор, демократичним шляхом, а тому мав бути поважаний, але рядом своїх вчинків викликав відразу в колах українських націоналістів. **Степан Новицький** надіслав свою незгоду з позиціями авторів кількох статтей, вміщених у „Свободі", зокрема Л. Лук'яненка, І. Овечка, І. Геля. Автор листа вважає, що будь-які звинувачення на адресу Л. Кучми необхідно спершу довести розслідуванням.

Зіновій Квіт з Філядельфії, проф. **Віра Боднарук** з Чикаґо надіслали копії публкіацій з інших газет, присвячених різним питанням життя в Україні. **Михайло Семенець** з Гемліну, Н. Й., ознайомив редакцію зі своїм листуванням з головним редактором соціялістичної газети „Товариш" А. Черніковим у Києві, якого наш читач пробував переконати у необхідності відвернутися від соціялістичних доктрин і символів до реалій української держави. У відповідь А. Черніков запевнив нашого читача, що „Соціялістична партія є державницькою партією, для якої інтереси України і її народу є переважними в усіх рішеннях і діях". На жаль, А. Черніков не уточнив, що саме він вважає інтересами народу. Невже відновлення соціялістичних доктрин?

Богдан Данко з Нью-Гейвену, Конн., у статті „Титули" доводить, що не титул визначає вартість людини, а її громадська діяльність, особисті якості. **Франц Білас** з Києва надіслав розповідь про наукові відкриття українського фізика Юрія Дунаєва, праці якого „Про сталу тонкої структури, гравітаційну, кулонову і сильну взаємодії, електричні заряди та антиматерію" і „On gravitational torque and eneregetics of rotational motion" з великим інтересом зустрінуті у науковому світі.

Олександер Кобаса з Вільямстону, Н. Дж., пише, що католицькі Церкви в Україні мали б називатися Західньо-Католицькою (латинською) і Східньо-Католицькою (українською). **Євген Іванків** з Чикаго вважає несправедливим, що Митрополит Андрей Шептицький і Патріярх Йосиф Сліпий не проголошені Блаженними. Їм він присвятив свого вірша, в якому називає обох Велетами XX століття.

У статті **Мирослава Славятинського** зі Кортланд Менор, Н. Й., „Віра Христова у третьому тисячолітті" йде мова про переможну силу Христової Церкви, висловлюється надія на об'єднання християнства.

Громада Української Православної Церкви Різдва Івана Хрестителя Київського Патріярхату в селі Золотій Балці Нововоронцовського району Херсонської области просить допомогти у будівництві єдиної на Херсонщині церкви Київського Патріярхату, яку відвідуватимуть переселенці за часів Сталіна з Дрогобиччини, мешканці цього села і сусідньої Кривки.

Голова правління Чортківського районного товариства інвалідів „Надія" **Василь Кренцик** у своєму листі дякує за допомогу голові РОДУ УККА Іванові Буртику, виконавчому директорові ЗУАДК Степанові Гавришу, пасторові Павлові Ходневичу з Української Євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж., Ользі і Володимирові Гриньковим з Розенвіл, Миш.

Василь і Марія Болонки передплатили „Свободу" для лікаря Михайла Іщенка з Канева, відомого своїми патріотичними публікаціями, за що ми щиро їм дякуємо і закликаємо інших читачів передплачувати тижневик для людей в Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Кому дістануться ваші гроші? Треба перевірити спадкоємців на грамотах

Усі фахівці, які займаються керуванням майна, а також фінансові дорадники, уважають, що передбачлива розсудлива особа повинна час-до-часу перевіряти стан свойого фінансового портфолія і робити потрібні зміни. Це включає не тільки ділову перевірку, але також усучаснення особистих інформацій. Не маючи точних інформацій, розподіл вашого майна може бути переведений не згідно з вашим бажанням, і не так як пляновано.

Життьове забезпечення, яке ви придбали, повинно дати матеріяльну підтримку сім'ї на випадок вашої несподіваної смерти – придбати фонди на похорон або залишити гроші на добродійні цілі близькі вашому серцю і т. п.

Найчастіше вартість грамоти є призначена іншій особі, а не тій, яка є забезпечена. Щоб запевнити перехід прибутку життьового забезпечення особі або особам, яким ви призначили, необхідним є періодично перевіряти і усучаснювати імена та адреси спадкоємців усіх ваших забезпеченевих поліс. Час-до-часу треба перевіряти спадкоємців поданих на полісах, без огляду на це, чи ці поліси закуплені і є вашою особистою власністю, чи груповим забезпеченням, яке постачає працедавець.

Просимо перевірити спадкоємців на грамотах (полісах) УНСоюзу і зробити конечні зміни, які б відображували ваші сьогоднішні бажання.

Якщо спадкоємцями являються ваші батьки, які вже не живуть, ви мусите призначити інших спадкоємців. Якщо спадкоємцями є ваші діти, які вже не живуть з вами, просимо подати нам їхні точні адреси. Якщо діти змінили прізвища, просимо подати їхні теперішні прізвища та нові адреси.

Якщо спадкоємець є правно розлучений з вами, прошу застановитися, чи він надалі буде вашим спадкоємцем. Якщо спадкоємцем є установа, конечним є перевірити, чи вона ще існує та дізнатися хто є її наступником.

Цю коротку і дуже важливу пораду подаємо на підставі досвіду у виплачуванні грамот УНСоюзу.

Кожного року УНСоюз оголошує список невиплачених грамот, які, з огляду на брак інформацій про спадкоємців або власників, не можна виплатити.

Причини, чому ми не можемо віднайти цих осіб є вказані повище, а це: смерть спадкоємця, зміна адреси власника грамоти, якої він ніколи не зголосив в УНСоюзі, одружені діти, які змінили прізвище і місце замешкання, смерть батьків та інше. Часто ми натрапляємо на неприємні обставини, не маючи змоги виплатити належність справжньому спадкоємцеві тільки тому, що забезпечена особа протягом цілого життя не зробила конечних змін.

Що станеться з грішми, які залишаться на невиплачених грамотах? Відповідь є цілком проста – їх треба повернути стейтові.

Якщо не знайдеться належний власник, кожний стейт у відсутності спадкоємця вимагає передання майна стейтові.

Цей закон передання майна зобов'язує фінансові установи передати майно протягом 2-3-ох років.

Усі стейти мають точно визначений час, але проміжок часу є різний. У цьому році УНСоюз змушений виплатити стейтові Нью-Джерзі і іншим стейтам поважну суму грошей з огляду на те, що ми не можемо віднайти належних власників грамот. Просимо виповнити анкету на зміну спадкоємців подану внизу і вислати її до Головної Канцелярії, або телефонувати на вільне від оплати число: 1-800-253-9862.

Марта Лиско,
головний секретар УНСоюзу

Beneficary Designation Form

Please review the beneficiary on your UNA policy (ies) and make the necessary changes to best reflect your current wishes. If you wish to make changes, please complete the enclosed form and return to the Home Office with your premium payment.

I hereby revoke any previous designation of primary and or contingent beneficiary (ies) and designate as beneficiary (ies):

PRIMARY BENEFICIARY		
Name of Beneficiary	Date of Birth	Relationship
Beneficiary's Full Address		

☐ Additional Primary Beneficiary or ☐ Contingent Beneficiary (If said primary beneficiary (ies) predecease me, I designate as contingent beneficiary (ies):		
Name of Beneficiary	Date of Birth	Relationship
Beneficiary's Full Address		

☐ Additional Primary Beneficiary or ☐ Additional Contingent Beneficiary (If said primary beneficiary (ies) predecease me, I designate as additional contingent beneficiary (ies):		
Name of Beneficiary	Date of Birth	Relationship
Beneficiary's Full Address		

☐ Additional Primary Beneficiary or ☐ Additional Contingent Beneficiary (If said primary beneficiary (ies) predecease me, I designate as additional contingent beneficiary (ies):		
Name of Beneficiary	Date of Birth	Relationship
Beneficiary's Full Address		

Name and Address of Insured (Please Print)

Signature of Insured — Date Signed

Policy(ies) Number(s) — Branch Number

Полегшення у позиках на нерухомості

Сучасним домовласникам США варто розглянути можливості перефінансування їхніх позик, котрі вони дотепер сплачували з вищими відсотками. Від початку цього року до 20 березня Федеральна Резерва (Federal Reserve) вже втретє знизила ставку відсотків на позики.

Попередні зниження відсотків викликали зміни відносно нагоди позичати гроші за нижчі відсотки і зрушили застій в економіці. У теперішню пору позики на нерухомості знизилися до 7 відсотків (найнижчі за останніх 25 років). Звичайно, коли відсоткова ставка знизиться на 0.5 або 1 відс., варто розглянути можливості перефінансування позики на нерухомості.

В основному, існує два види позик на нерухомості: постійна ставка позики (fixed rate) і змінна ставка (adjustable rate). Постійна ставка позики дозволяє продовжувати ту саму відсоткову сплату протягом існування позики. Позики розкладені на 10, 15, 20 і 30 років. Чим менший реченець сплати, тим нижчий відсоток.

У змінній ставці є кілька виборів. Ставка відсотків початково буває нижча, як у постійній ставці, одначе з часом переходить на вищі відсотки, коли загальна ставка відсотків збільшується. Більшість позикових установ подає вибір змінної ставки відсотків на один, два, три, п'ять, сім і десять років. І хоч початкова ставка відсотків є заохочуюча, з часом ставка збільшиться на один чи два відсотки річно, додаючи 6 відс. через цілий час сплати. У даному випадку корисним для домовласника є перефінансування позики на нерухомості.

Сучасні домовласники, котрі платять за позики вищі відсотки змінної ставки (adjustable rate) чи

(Закінчення на стор. 9)

Підготовчий комітет Конвенції УНСоюзу 2002 року

ЧИКАҐО. – Комітет, який займається підготуванням Конвенції УНС 2002 року, розпочав працю. Мирон Б. Куропась, почесний член Головного уряду УНС, очолює Комітет, заступником є Андрій Скиба. До складу комітету входять: Осип Панчишин, україномовний секретар, Леся В. Куропась, англомовний секретар і Микола Чемерс – касир.

Стефко Куропась, голова Округи і заступник предсідника УНС, має намір „зробити цю Конвенцію найкращою з усіх дотеперішніх. Якщо все заплановане здійсниться, матимемо зайняття не тільки для жінок і чоловіків делегатів, але також і для їхніх дітей та внуків". Він переконує, що Чикаго є одним з кращих місць для Конвенції, а приміщення Маріот О'Гер, де вона відбуватиметься – „одне з найкращих". Конвенція відбудеться під час „Memorial Day Weekend" в кінці травня наступного року.

На фото: члени Підготовчого комітету Конвенції УНСоюзу 2002 року (зліва): ***Микола Чемерс, Мирон Куропась, Леся Куропась, Андрій Скиба, Стефко Куропась, Осип Панчишин.***

Спогад про В. Сохана

До сороковин відходу у вічність

23 травня 2001 року помер Володимир Сохан. З цим фактом тяжко мені погодитися, бо ще недавно говорили ми телефонічно. Думками пройшов я довгий шлях нашого життя, і моїми спогадами хочу поділитись з українською спільнотою, для якої покійний Володимир Сохан усе життя працював.

В останні роки ми з Володимиром Соханом не часто зустрічались, але, почавши від дитячого садочку Рідної Школи в Ходорові, нас єднало багато спільних переживань. Грали ми в часі літніх вакацій відбиванку на гостинній посілости Соханів, батьків покійного. Кінчали разом середню освіту.

Відвідував я Соханів в таборі Ді-Пі в Німеччині. Зустрічались ми з Володимиром та його дружиною Нелею уже в Америці, на пластових таборах. Вони опікувались нашими дітьми на таборах. Я телефоном інформував Володимира в сезоні копаного м'яча про команду „Тризуба" у Філядельфії, а він дбав, щоб ці відомості появились у „Свободі".

Володимир Сохан усе тяжів до громадської роботи. Ще вдома він працював в адміністрації міста Ходорова, в Німеччині – у таборовій управі, а по приїзді до Америки негайно включився у працю Українського Народного Союзу, де довгі роки був головним секретарем.

Володимир Сохан, відходячи у вічність, залишив дружину Нелю, дітей, внуків та братів з родинами. Українська спільнота з його відходом у вічність втратила людину скромну, громадсько вироблену, незвичайно делікатну – українського патріота, а я втратив щирого приятеля.

Я. Жмуркевич

Полегшення...

(Закінчення зі стор. 8)

постійної ставки (fixed rate) більш як 8,5 відс., можуть з вигодою для себе перефінансувати позики.

Приклад: домовласник має позику 150,000 дол. і сплату постійної ставки 8.5 відс. на 30 літ. Його сплата позики становить 1,171 дол. місячно. Перефінансування позики на 7 відс. знижує сплату до 998 дол. Це щадить 2,000 дол. річно! Перефінансування впливає позитивно на ваші фінанси, коли ви скоротите час сплачування позики. У цьому випадку сплачується ця сама місячна сума, скорочується час сплати.

Доказом цього служить приклад: позика 150,000 дол. на 30 літ, 8 відс. місячної сплати 1,100 дол. Скажемо, що ця позика була вже сплачувана кілька літ, залишена сума сплати дорівнює 147,000 дол. Перефінансування цієї цієї позики на 7 відс. на 30 років заощадить 122 дол. місячно. Коли перефінансувати цю саму позику зі скороченням часу сплати до 15-ти років, місячна сплата становитиме 1,321 дол. Це заощадить на задовженні 114,249 дол. за час сплати. Недавні зниження відсотків на борги урядом Федеральної Резерви спричинили додатні об'яви у торгівлі.

УНСоюз приділяє позики на нерухомості своїм членам з вигідними і корисними умовами. Тут також домовласник може забезпечити позику, взявши життєве забезпечення на себе. У випадку смерти Український Народний Союз виплачує залеглу суму вповні. Нерухомість переходить до спадкоємця виплачена.

Едвард Кухар

Нові члени УНСоюзу

Нові члени 388-го Відділу УНСоюзу на Фльориді: молода родина – Ярослава і Віра Грандовські з донями Іриною й Танею – нещодавно прибулі з України, записалися в члени Українського Народного Союзу. На світлині вгорі: доні Ірина й Таня та їхня мама Віра.

Мама Галина і тато Тарас Гриники з Авбурн, Н.Й. вітають своїх діточок Давида та Ірину з днем народження і як подарунок, вписують їх до 234-го Відділу УНСоюзу. Секретар Відділу Євген Осціславський щиро вітає нових членів і бажає, щоб вони виросли корисними громаді і своєму народові.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято Героїв – пам'ять душі

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Заходом відділів УККА і УАКР, 27 травня відзначено свято Українських Героїв Богослужбою і мистецькою частиною.

У церкві Пресвятої Трійці парох о. Юрій Годенчук і канонік о. Омелян Шараневич відправили Службу Божу з Панахидою за всіх полеглих українських героїв. Під час Панахиди українські ветерани УПА, І-ої і 2-ої Дивізій УНА і членкині 56-го Відділу ООЧСУ з національними і організаційними прапорами мали почесну стійку, вшановуючи своїх побратимів, що згинули у боротьбі за незалежну Українську державу. Відтак у церковній залі відбулася святочна програма, яку відкрив проф. Іван Телюк, голова відділу УККА в Кергонксоні. Він висловив подив з того приводу, що совєтський „День перемоги" – все ще державне свято в Україні і що Президент України Л. Кучма нагородив воїнів Радянської армії, котрі загинули у війні „за вітчизну", але досі українська держава не віддає належної шани героям УПА, І-ої і ІІ-ої дивізій УНА, що боролись за волю Українського народу.

Святочну доповідь виголосив Микола Василик, почесний голова відділу УККА в Кергонксоні, підкреслюючи, що „нарід, який не має героїв, нездатний втриматися на поверхні бурхливого життєвого моря, і в короткому часі безслідно мусів би зникнути з лиця землі. Провідників-героїв багато знає український нарід і їм завдячуємо формування нашої нації".

В XX столітті такими героями-провідниками були головний отаман Симон Петлюра, полковник Євген Коновалець, Ольга Басараб, Степан Бандера, ген-хорун. УПА Роман Шухевич-Тарас Чупринка. Прикладом геройства стали крутянці, упівці, дивізійники та мільйони, що загинули в Сибірі, тюрмах і різних військових формаціях. Їх посвята завершилась в 1991 році Українською незалежною державою.

Мистецьку частину розпочала Анна Харчишин, продеклямувавши „Борцям героям" і „В пам'ять Катрусі Зарицької".

Місцевий хор „Золотий гомін" під диригентурою д-ра О. Волянського відспівав три пісні: „За тебе, Україно" – слова В. Щурата, „За рідний край" – слова Р. Купчинського, „Зірвалася хуртовина" – пісня УПА. Молодий декляматор Олег Крупа рецитував „Троє імен" М. Вереса. На закінчення проф. І. Телюк подякував всім, що брали участь у виконанні в шануванні українських героїв.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

Проф. Іван Телюк

* * *

ФІНІКС, Арізона. – За почином місцевого відділу УККА і третього відділу СУА, 20 травня, зараз після Богослужень в обидвох наших церквах і по Панахиді в Українській Православній Церкві, яку відправив о. Іван Кондрасевич, громада зібралася в місцевому Культурному Осередку УККА, віддати шану пам'яті наших героїв за їхню посвяту задля нашої знедоленої Батьківщини.

Свято героїв відкрито виконанням американського і українського національних гимнів, які відспівала Христина Кабс, а заступник голови відділу УККА Тарас Масний, після короткої доповіді про суть свята, передав дальше ведення програмою референтці УККА Лесі Кейді. Першою виступила Оксана Біскоп з розповіддю про героїв України. Про життя і діяльність Симона Петлюри була доповідь Христі Бойко. Вірш місцевої поетеси Лесі Кейді прочитав Яків Ємець.

Свято закінчилося обідом, який приготували Мирося Михайлів, Розалія Тимчина і пані Фик. По обіді громада вшанувала союзянок 3-го Відділу СУА за їх працю. Христина Кобс відспівала гимн союзянок, а Христя Бойко в короткому звіті розповіла про етапи праці.

В пам'ять Тисячоліття Хрещення України було вирішено виступити в історичних строях. Свій задум вони довели до успішного кінця, про що свідчить постійна виставка історичних строїв України в Культурному Осередку. Виконавцем цих строїв є Ольга Сливка, якій допомагали Мирося Михайлів, Христя Бойко, Розалія Тимчина, Лілія Білик і Христя Кобс. Володимир Козак виготовив скляні шафки для зберігання і показу наших історичних строїв.

Роман Пилип'як

75-річчя Відділу СУА у Піттсбурґу

ПІТТСБУРҐ. – Відділ Союзу Українок Америки у Пітсбурґу з нагоди відзначення свого 75-річчя влаштовує 29 липня 2001року „Вишивані вечорниці" – бенкет зі забавою, при звуках оркестри „Львів'яни". Святкування відбудуться в Голідей Інн у Ґрінтрі та розпочнуться о год. 5:00 по полудні. Заохочуємо учасників святкувань того вечора вдягнутися в етнічні вишивані одяги.

За ближчими інформаціями чи квитками вступу зв'яжіться з головою Анною З. Конецькою – тел. (412) 343-0309, факс (412) 207-7899, Е пошта: unwlabranch27@hotmail.com

На фото: членки відділу СУА в Пітсбурґу в реґіональних одягах України, зліва: Любомира Йолдас (Борщів), Ярослава Комічак (Гуцульщина), Татіяна Рад (Закарпаття), Галя Полатайко (Буковина).

УККА готується до Форуму і відзначення 10-ліття незалежности

НЬЮ-ЙОРК, Н.Й. – На засіданні 9 червня Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) обговорила ряд питань, головним серед яких була участь у III Світовому Форумі Українців, який відбудеться 18–20 серпня 2001 року в Києві.

Президент УККА запропонував список делеґатів від УККА. Члени Екзекутиви доручили президентові УККА виступити під час Форуму та висловити турботу української діяспори про майбутнє незалежної української держави.

Вирішено скласти звернення до українського народу, у якому наголосити, що доля української держави та нації залежить лише від нього. Звернення буде невдовзі опубліковане в пресі.

Також обговорено пляни відзначення 10-ої річниці незалежности України. УККА працює над пакетом інформації, до якого увійдуть зразок проклямацій, стисла історія України, огляд десяти років незалежности, зразки редакційних статтей та економічні показники. УККА розповсюджуватиме цю інформацію через свої відділи.

Урочистий конґресовий бенкет у Вашінґтоні з нагоди 10-ої річниці незалежности України запляновано на половину вересня.

Як і раніше, УККА спонзоруватиме відзначення в половині листопада Дня пам'яті жертв голодомору у катедрі св. Патрика у співпраці з українськими Католицькою та Православною Церквами.

Обговорено також майбутнє українсько-американської громади та можливості її об'єднання. З ініціятиви УККА, представники українських організацій зустрілися 19 травня ц.р. в Нью-Джерзі, де обговорили шляхи об'єднання української громади в єдиній централі.

УККА

Лавреати премії імені Євгена Чикаленка

КИЇВ. – Ліга українських меценатів присудила премію, що носить ім'я великого патріота й мецената Євгена Чикаленка, за 2000 рік подружжю Марії і Михайла Гоянів (громадяни Англії, які проживають в Австралії) і Валентині Стрілько (Україна).

Ця премія присуджується за самовіддану благодійну діяльність, що сприяє національному відродженню в Україні.

Марія і Михайло Гояни складали пожертви на різні організації. У шкільних бібліотеках України є десятки тисяч томів, що їх закупили своїм коштом і подарували для шкіл щедрі меценати.

Валентина Стрілько – президент Міжнародного освітнього фонду імені Ярослава Мудрого, добре знаного в різних куточках України, який сприяє розвиткові українського шкільництва, допомагає у здобутті освіти сиротам, малозабезпеченим талановитим дітям, надає допомогу дитячим будинкам та інтернатам.

Вручення нагород новим лавреатам премії Євгена Чикаленка відбудеться напередодні Дня незалежності України.

Прес-служба
Ліґи українських меценатів

42-ий Злет юнацтва СУМ

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – 26–27 травня 2001 року на оселі СУМ відбувся 42-ий Злет юнацтва СУМ східнього узбережжя. Злет відбувся під гаслами цьогорічних річниць – 10-ліття Незалежности України, 5-ліття прийняття Конституції України, 15-ліття Чорнобильської трагедії, 60-ліття відновлення Української Держави Актом 30 червня 1941 року, 10-ліття відродження СУМ в Україні та під цьогорічним гаслом „Шануй минуле – твори майбутнє!".

Команда злету складалася з членів Осередку СУМ з Гартфорду, до якої входили Іван Кебало – Командант, Петро Зелез – Бунчужний, Мирон Колінський – організаційний референт.

Обов'язки проведення різних конкурсів були розподілені поміж осередками східнього узбережжя в такому порядку: конкурс роїв – Ірвінґтон, Джерзі Сиiті і Балтимор, конкурс слова – Нью-Йорк, конкурс знання – Філядельфія, конкурс мистецтва – Випані, Бінгамтон, легка атлетика – Йонкерс, конкурси суменят – Гартфорд і Бостон, відбиванка – Пасейк, підготування спортової площі – Ґошен і Гартфорд, підготування підтабору – Пасейк, статистика і комп'ютер – Гартфорд.

У злеті Юнацтва СУМ взяли участь юнаки з осередків Нью-Йорк, Йонкерс, Пасейк, Джерзі Сиiті, Ірвінґтон, Випані, Філядельфія, Балтимор, Гартфорд, Бінггамтон, Ґошен і Монреаль. Загалом на Злеті було 462 учасники.

Протягом двох днів учасники брали участь у конкурсах знання, слова, роїв, мистецьких виступів, легкої атлетики (біги на 40, 60, 100 і 880 ярдів, скок в далечінь, куля, біги з перешкодами). Незважаючи на дощі, сумівці змагалися відповідно до сумівського клича „Гартуйсь!", але турнір з відбиванки і біги на 440 ярдів і естафети не відбулися через дощ. В суботу увечорі юнацтво взяло участь в забаві.

У неділю рано відбувся перегляд одностроїв по осередках, а після цього усі взяли участь в Службі Божій, яку відправив о. Богдан Данило. У неділю вечором команда Злету вручила нагороди переможцям у конкурсах, а також трофеї окремим учасникам і дружинам, які змагались в конкурсі мистецтва.

Найбільше точок в Старшому Юнацтві здобув Марко Козіцький з Осередку СУМ Йонкерс, в Молодшому Юнацтві – Наталка Міджак з Осередку СУМ Філядельфія. Серед дружин найбільше точок здобув Осередок СУМ Випані. Осередок СУМ Ґошен посів друге місце, СУМ Джерзі Сиiті – третє місце.

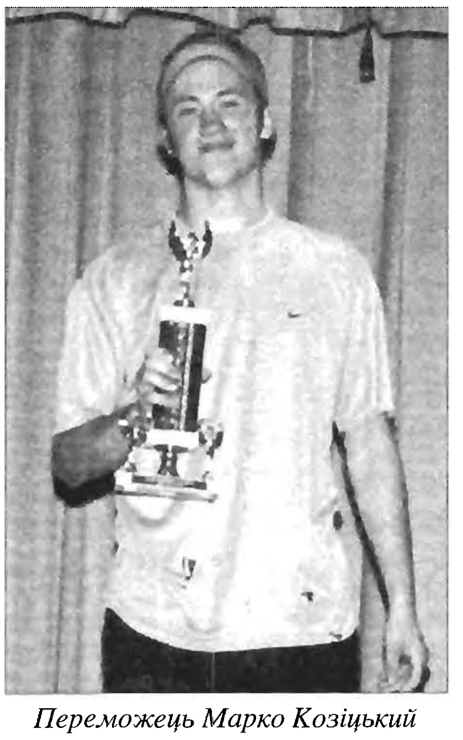
Орест Козіцький,
референт преси Крайової управи СУМ в Америці

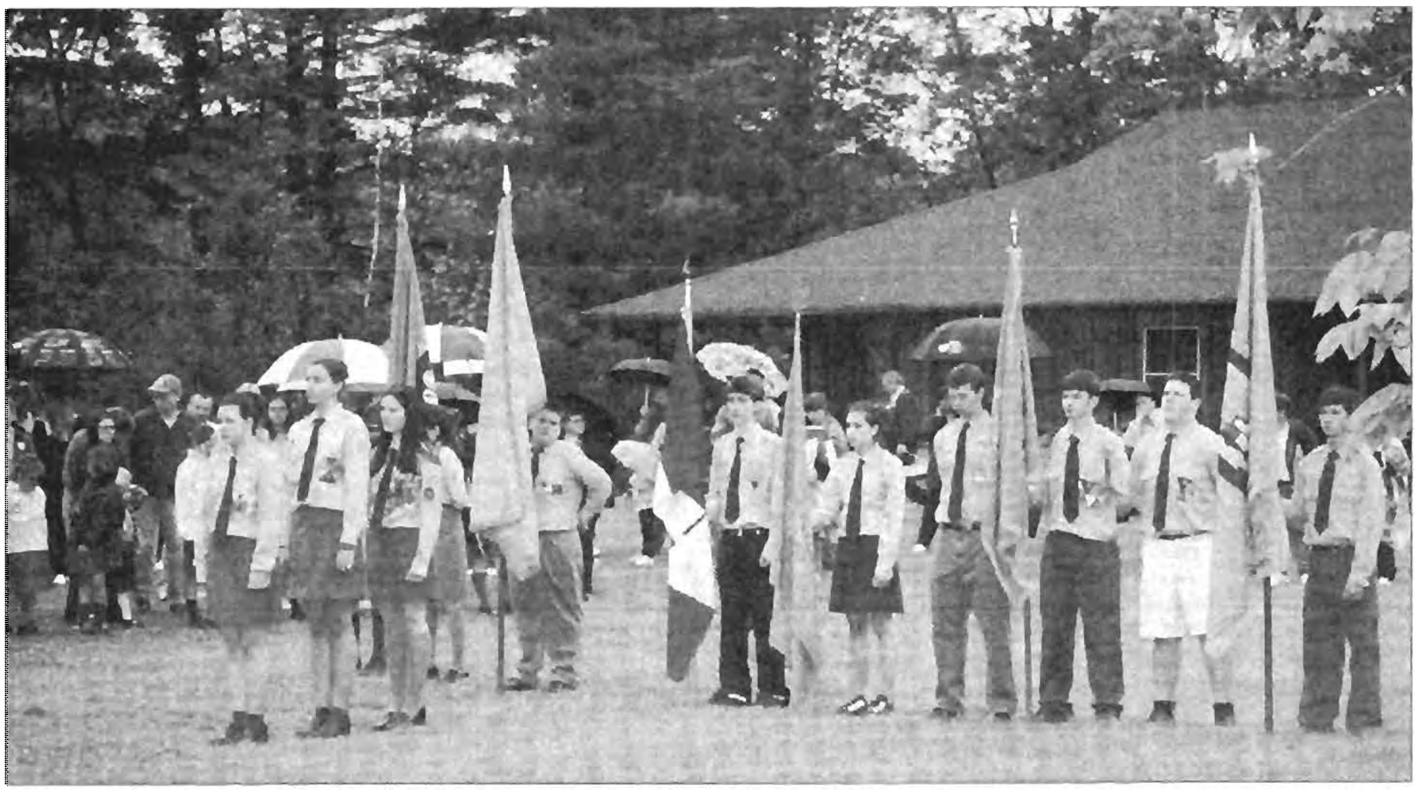
Переможниця конкурсу Наталка Міджак

Голова КУ СУМ Юрій Наконечний і члени Команди вручають трофеї представникам осередків (Випані – перше місце, Ґошен – друге і Джерзі-Сиiті – третє).

Переможець Марко Козіцький

Перегляд одностроїв.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

29 червня – доповідь голови НТШ в Україні Олега Романіва „Найновіші прояви русифікації в Україні" в будинку НТШ в Нью-Йорку (63 Fourth Ave.). Початок о 5-ій годині.

◆

30 червня – забава на „Союзівці", грає оркестра „Монтаж". Наступні забави – 7, 14, 21, 28 липня під музику оркестр „Фата Моргана", „Луна", „Відлуння".

◆

6 липня – мистецька група "Яра" запрошує на ігрища „Старі традиції на старий календар (обряди, ритуали, загальний купальський хаос)" в Нью-Йорку (Community Garden on E. 6th St. and Avenue B). Початок о 8:30 вечора. Вхід вільний.

◆

6 липня – Мистецько-літературний клюб, галерія „Маяна" і ансамбль бандуристів в Нью-Йорку (136 Second Ave.) запрошують на вечір української ритуальної музики у виконанні Лаврентії Туркевич. Вхід 10 долярів. Поч. о 7-ій вечора.

◆

8 липня – відкриття 34-ої малярської виставки „Ґражда-2001" у Гантері.

◆

До 8 липня триває в Українському клюбі мистецтва та літератури і ґалерії Маяна (136 Second Ave., New York) фотовиставка коштовностей періоду Київської Русі (XII-XIII ст.). Вступ 7 дол.

◆

3, 4, 5 серпня – Український національний фестиваль у Канаді проводить Carpathia Credit Union. Тел.: (204) 622-4600, (877) 474-2683. Факс: (204) 622-4606. E-mail: cnuf@mb.sympatico.ca

◆

14–16 жовтня – з'їзд-зустріч колишніх студентів з табору Міттенвальд на „Союзівці". За інформаціями телефонувати до Михайла Мочули (973)340-8495 або e-mail: mykhaylo@msn.com.

Імпрези літа на оселі СУМ
(Route 209, Ellenville, NY)
Tel. (845) 647-7230
E-mail – ellenville@cym.org

30 червня – початок літнього сезону. Грає оркестра „Ворони";
7-8 липня – Свято героїв: в суботу – панель-дискусія, в неділю – покладання вінків до пам'ятника героїв, концерт хору „Прометей";
14 липня – відбиванковий турнір і забава з оркестрою „На здоров'я";
21 липня – „Різдво в липні";
28 липня – дитячий карнавал, оркестра „Світанок";
3, 4, 5 серпня – 26-ий Фестиваль молоді;
11 серпня – жіночий вечір, оркестра „Львів'яни";
18 серпня – 10-ий щорічний турнір зі софтболу;
1-3 вересня – 50-ий Здвиг СУМ.

Оголошення в розділі „Календарець подій" вміщуються тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. В розділі можуть безкоштовно вміщуватися повідомлення про громадські події, що проводяться без оплати вступу. Тел. відділу реклями (973) 292-9800, дод. 3040.

УКРАЇНА І СВІТ

Інтернет-портал, який об'єднує українців усього світу

КИЇВ. – Мету об'єднання українців усього світу поставив перед собою невеличкий професійний колектив УКРОП, що більше року тому взявся за створення нового Інтернет-порталу. Для українського Інтернету – це справді унікальне явище, оскільки основна частина його ресурсів – російськомовна.

Унікальність порталу і в його багатопрофільності, постійному розширенні. „Із самого початку ми орієнтувалися на людей, не байдужих до України, - говорить керівник проєкту Євген Захаров, - тому саме тут, в УКРОПі, кожна людина може не лише найсвіжіші новини з усіх куточків України, нові українські книги, енциклопедичні ресурси, музику, пресу тощо, (що є, власне, нашими ресурсами) а й обговорити кожну тему, висловити своє враження, взяти участь у розвитку та наповненні цього порталу".

Ось що пишуть користувачі.

Деміг: *„Дякую УКРОПові за україномовний сайт... Серед моря російськомовних, і не якісних українських, це є явище...Так тримати".*

Ната: *„Молодий вік та професійність колективу дають надію, що з часом портал стане ще оригінальнішим. Натхнення вам!"*

Тільки в УКРОПі – найоперативніші новини про Україну з усіх її куточків та світу. І тільки у нас ви можете бачити тих, хто вам їх готує. Особливе місце в порталі посідають новини культурного життя, які готують відомий телеведучий Юрій Макаров та не менш відома письменниця Оксана Забужко.

І нарешті – про найрідніше. Випущено в Інтернет новий ресурс – "Барви". Саме тут можна послухати народних пісень та дізнатися про писанкарство й вишивку, архітектурні пристрасті українців й особливості національних костюмів різних регіонів країни... Це результат спільних зусиль громадської організації „Арт Екзистенція", мистецької агенції „Арт Велес", Української експериментальної лабораторії фолкльору, каналу „1+1", СП „Комора" та Фонду „Відродження", які прагнуть за допомогою нових технологій зберегти перлини національної культури.

Відвідайте наш портал за адресою: www.ukrop.com (українською мовою), а також www.ukrop.com/en (англійською). УКРОП запрошує до співпраці всіх небайдужих до України. „Спільнота" на УКРОПі - це місце для кожного з вас; тут ми можемо розмістити новини українських спільнот з усього світу.

Ви маєте нагоду розповісти світові про історію своєї власної родини чи організації, що так чи інакше пов'язана з Україною. Ми розмістимо тут ваші сімейні світлини, архівні матеріяли тощо. Тут ми друкуємо й повідомлення людей, що розшукують своїх родичів за кордоном.

Ми зробимо все можливе для відновлення зв'язків українців, розкиданих по всьому світу.

Оксана Панченко,
редактор

Кого судять в Україні?

У попередньому числі „Свободи" вміщено статтю американського судді Богдана Футея про стан українського суду. Її автор з тривогою пише, що суди України досі не мають правового статусу: не прийнято Закону про судочинство. Тим часом судові процеси тривають. Багато з них торкаються питань політичного життя молодої держави.

У Мінському районному суді Києва слухається кримінальна справа про захоплення приміщення Центрального комітету Комуністичної партії України. Провідник організації „Самостійна Україна" Олександер Башук та член організації Наталія Нємчинова саме заявили про відведення складу суду на чолі з Олександром Гриненком.

Київський обласний суд розглянув дії Генеральної прокуратури України щодо судді Київського міського суду Миколи Замковенка і визнав їх неправомірними, оскільки була порушена конституційна норма про недоторканність суддів.

Дніпропетровський обласний суд розглянув справу про замах на провідника однієї з соціялістичних партій Наталю Вітренко в 1999 році. Звинувачуваних Сергія та Володимира Іванченків засуджено до 15 років ув'язнення.

Служба безпеки України висунула нові звинувачення всім затриманим членам УНА-УНСО за організацію та участь у масових безпорядках з тяжкими наслідками у дні пам'яті Шевченка в Києві 9 березня.

Неважко помітити, що багато судових процесів спрямовано проти опозиційних сил та окремих політиків з метою приборкання будької опозиції в Україні шляхом засудження найбільш активних її представників. Відчутне посилення активності судів саме перед неминучим прийняттям закону про судочинство, який може значно обмежити можливість застосування в судах адміністративного тиску і „телефонних рішень". Ставка робиться на те, що корпоративна судова система сама впорається з політиками, які заходились реформувати цю судову систему.

Розгляд судових справ насуває думки про таємну режисуру ряду справ. Суддя М. Замковенко звільнив з ув'язнення Юлію Тимошенко й відразу зазнав певних переслідувань. 9 березня сталося зіткнення двох сил, але до суду потрапили лише УНСОвці: уряд себе не візьме до суду. В Дніпропетровську суд визнав, що метою замаху С. Іванченка, який був помічником Олександра Мороза, було усунення Н. Вітренко з виборчої кампанії як головного конкурента О. Мороза. Але чому в процесі судового розгляду прізвище О. Мороза так і не назване? Не існує доказів того, що Іванченко організував замах, намагаючись прислужитися своєму начальнику. Навряд чи він став би ризикувати втратою волі, щоб догодити О. Морозові...

Таким чином вирішуються в нинішній політичній ситуації й інші справи. Поспіх, намагання якнайшвидше догодити керівництву і масам змушують суди переводити справу на мілину процедурних деталей, уникаючи вирішальних для кожної справи питань.

До речі, тепер, коли президент вийшов з кризи, влада уникає спроб перекласти звинувачення на провідників опозиції. Облишено у спокої О. Мороза, Ю. Тимошенко, немає спроб почати якусь справу проти В. Ющенка. На думку політичного оглядача Ірини Погорєлової з Києва, це може означати лише одне – влада винна, але правоохоронна система наразі все ще намагається просто не допустити визнання цього факту.

Левко Хмельковський

Моряки засвоїли українську мову

СЕВАСТОПІЛЬ. – „Без української мови не може існувати українська держава", – з цими словами звернувся до курсантів Вищого воєнно-морського інституту імені Нахімова інж. Василь Мацьків під час вручення нагород курсантам, які брали участь в конкурсі рефератів українською мовою. Вся церемонія і спілкування відбувались тільки українською мовою.

Інж. В. Мацьків вручив курсантам 20 нагород. Першу нагороду, 100 долярів, одержав В. Сергієнко за реферат „Російсько-чеченська війна: збереження Федерації чи відновлення імперії?". Кошти на цей конкурс виділило Товариство гуманітарної допомоги Україні (голова д-р Володимир Король) з Норт-Порту, Фльорида.

Василь Мацьків приїздив до України з Чикаго. У Севастополі він мав також зустрічі з діячами „Просвіти", вчителями і учнями ряду шкіл.

Прізвище В. Мацькова занесене до Книги почесних гостей військово-морського інституту.

В. М.

Василь Мацьків у „Просвіті".

На Донбасі постане пам'ятник жертвам політичних репресій

СЛОВ'ЯНСЬК. – Товариство жертв політичних репресій міста Слов'янська, що на Донеччині, вирішило встановити пам'ятник жертвам комуністичного режиму. Це буде перший такий пам'ятник на сході України. Ми вивчили з судових архівів КДБ долі 1066 наших земляків, мешканців міста та району, оприлюднили їхні імена у міських газетах. Завдяки цьому нащадки репресованих та громадськість вперше дізналися про цих людей. Я сам відбував покарання у воєнні роки на півночі Росії. Взимку 1941–42 років табір майже весь загинув. Кожного дня з нього вивозили десятки мерців до лісу. На виїзді зі зони пробивали черепи молотками або проколювали груди багнетами, щоб переконатися, що серед трупів немає живих. Потім їх вивозили в ліс, у балку чи в річку. Весняна повінь зносила трупи у Каму та Волгу. У санітарній частині складали фальшиві формуляри про смерть в'язнів – від авітамінозу; поховання – у дерев'яній труні в могилі глибиною два метри. Тому на запитання рідні про могили померлих можу відповісти: „Не шукайте, бо їх немає".

Ми оголосили конкурс на кращий проєкт пам'ятника, маємо декілька варіянтів. Звернулися до місцевих добродіїв та мешканців міста за допомогою. Незначні суми від них надходять. На гранітних плитах будуть увічнені імена тих, хто допоміг своїми коштами його зводити. У нашому товаристві є кілька десятків колишніх вояків УПА, яким після звільнення з таборів було заборонено повернутися до рідних міст і сіл. Вони беруть активну участь у створенні пам'ятника.

Кузьма Колесников,
голова міського товариства жертв політичних репресій

Чи справді податкова інспекція України служить народові?

Голова Державної податкової адміністрації України Микола Азаров більшу частину свого життя не мав справи з фінансами. З рідного міста Калуги він подався до Московського університету, де став геологом, а потім працював у Тулі на вугільному комбінаті. Але доля привела його в незалежну Україну і дала нагоду очолити важливу державну службу, покликану наповнити грішми урядову скарбницю. За виконання цього завдання податкова адміністрація узялася з настирливістю, яка нагадує адміністрування недавніх часів, коли наказ перевищував закон. Ось кілька спостережень з діяльности податкової адміністрації часів Миколи Азарова.

„Стережись авта!"

Так назвав український тижневик „Бізнес“ свої публікації з проблеми „Нове авто і податкова інспекція“. Колись в СССР був популярним фільм „Стережись авта!“, герой якого викрадав у радянських сановників авта і продавав їх, щоб мати гроші на допомогу сиротам. Інспекція, звісно, авт не краде, але потребує грошей для утримання сановни-

Л. Кучма: „Перевірки мають здійснюватися виключно за письмовим дорученням, згідно офіційно оприлюднених плянів та з обов'язковим наданням підприємцям письмових висновків “.

ків – численного апарату державного управління. Тому **мешканець України, який купив собі авто, повинен приготуватися до виклику в податкову інспекцію**, щоб виправдатися щодо леґального походження грошей на купівлю. Такі прикрощі пережив недавно мешканець Харкова М. Впродовж трьох років він з дружиною Наталею заощаджував гроші на авто, позичав їх у рідні. Врешті, наприкінці минулого року, в автосалоні „АвтоВАЗу“ придбав „жигулі“ російського виробництва за 26 тисяч гривень і сплатив ще 5 тисяч податку на додану вартість (не зовсім ясно, чому треба платити такий великий податок за авто, яке важко назвати засобом виробництва?).

В січні нинішнього року начальник відділу Харківської податкової інспекції Алла Стукалова надіслала йому виклик з пересторогою: „Явка строго обязательна“. Тобто, М. не може ухилятися від візити до інспекції. Після 40-хвилинного очікування в інспекції від М. зажадали величезного числа довідок про те, у кого і скільки грошей він позичив, і він, збираючи підтвердження власної порядности, надовго втратив радість від нового авта.

Директорові підприємства Вікторові Іванушкину з Херсону, який теж купив авто, в січні 1999 року було надіслано рішення місцевої податкової інспекції про накладення на нього кари за неповну сплату податків. Такий висновок податкова інспекція зробила на підставі досить дивного розрахунку: на аркуші паперу зліва було вписано платню директора за даний рік, а праворуч перелічили його витрати на придбання авта, харчування, утримання житла і т.п. При цьому не було враховано, що попереднього року доходи Іванушкина перевищували витрати, бо він заощаджував для купівлі авта наступного року. Інспектори поділили суму річного доходу на число місяців року, обчислили середньомісячний податок за проґресивною шкалою – до 40 відсотків і встановили „недоплату“ майже у 12 тисяч гривень. Відтоді директор намагається довести в судах свою невинність.

У Черкасах вже ряд років діє християнський центр „Стефанус“ – представництво Міжнародної християнської організації „Голос мученика“, яку заснував в Америці багатолітній в'язень комуністичного режиму св. п. пастор Ричард Вурмбранд з метою допомоги служителям переслідуваної церкви. Зі США та Европи в Україну від цієї організації надійшли вже десятки контейнерів з одягом, медикаментами, іншою допомогою, яка розподіляється між церквами для потребуючих. Після недавньої повені в Закарпатті саме „Стефанус“ в числі перших доставив в Мукачеве контейнер з необхідними речами (див. „Свободу“, ч. 15). Поневіряння керівника цього представництва Ф. Хмельков-ського почалися з того, що американці дали йому гроші на придбання авта, яким він мав виїздити в місійних справах. Невдовзі податкові міліціонери доставили місіонера до інспекції, де його зневажали, погрожували ув'язненням, відібрали документи на авто, вимагаючи сплати податку за подарунок, а також за переказані через місію грошові пожертви (чи пожерви для сиріт повинні йти на утримання чисельного державного управління?). Не допомагали й документи, які підтверджували дарування, тому що вони були складені не в Україні, а в США. Були натяки на „неформальне“ полагодження справи, тобто бюрократи хотіли хабара. Скінчилося тим, що Ф. Хмельковський звернувся до суду з позовом до інспекції і виграв справу. Незважаючи на це, його затримали і два тижні утри-мували у в'язниці, вимагаючи грошей. Тимчасом дружина місіо- нера потрапила до лікарні, діти залишились без догляду, що змусило інспекторів звільнити місіонера під заставу, але переслідування вони не припинили.

Отже, тепер купувати авто в Україні стало небезпечно, тому що кожна така купівля викликає клопоти з податковою інспекцією.

„Непрямі методи“ і “підзаконні акти“

Власник невеликої фірми спершу мав офіс у себе вдома. Податкова інспекція припустила, що у нього вдома можна виявити якісь ознаки приховування доходів і вирядила до підприємця двох інспектрис, які мали поцікавитися вартістю холодильника і його вмістом, станом одягу і взуття підприємця, щоб переконатися, чи не живе він заможніше, ніж заявляє у своїй декларації про доходи. Підприємець відразу ж запросив їх до смачного обіду і жінки не тільки розповіли йому про своє завдання, а й запевнили в дружбі на вічні часи.

Порядок оподаткування має визначати закон, але коли такого закону немає, а уряд потребує грошей, відомство М. Азарова створює документи, які мають вигляд закону. В Конституції України говориться, що **„особа не вважається винною у скоєнні злочину і не може бути покараною, доки її провина не буде доведена у законному порядку і встановлена звинувачувальним вироком суду“** (ст. 62), а також, що „особа не несе відповідальности за відмову давати свідчення чи пояснення стосовно себе, членів родини або близької рідні“ (ст. 63). Отже, свої підозри стосовно власника авта з Харкова, херсонського директора, місіонера та усіх інших інспекція має нести до суду і чекати на його рішення. Насправді ж **до суду змушені звертатися самі потерпілі** (звісно, звертаються далеко не всі). Усе частіше суди приймають рішення не на користь інспекції. Керівники інспекції це відчувають, а тому на посилення своїх позицій творять у своєму відомстві численні службові інструкції та розпорядження, яким надають видимості державного закону. Деякі з них їм вдається „протягнути“ через Адміністрацію Президента або Кабінет міністрів. Так було з постановою уряду від 18 грудня 1998 року про порядок застосування „непрямих“ методів виявлення джерел податку на додану вартість. У чому полягають „непрямі методи“? До перукарні, наприклад, перед великим святом приходить інспектор і фіксує число відвідувачів за десять передсвяткових днів. Потім це число він помножує на число днів року і „виявляє“, що власник перукарні „применшує“ число відвідувачів, щоб приховати податок. Інспекторові марно доводити, що після свята за нинішнього безгрошів'я перукарні порожніють.

Порядок оподаткування має визначати закон, але коли такого закону немає, а уряд потребує грошей, податкова адміністрація створює документи, які мають вигляд закону.

Судові позови підприємців змусили уряд через півроку скасувати свою постанову про „непрямі методи“, але мало хто про це скасування дізнався. Тоді керівники інспекції видали два накази (не зареєстровані Міністерством юстиції), які дозволяють застосовувати „непрямі методи“ до фізичних осіб. Інспектори почали підраховувати витрати родин на харчування, утримання квартир, авт, відпочинок і т. п., намагаючись виявити неоподатковані доходи. Уся ця практика не тільки породжує непевність і невдоволення людей, а й істотно гальмує розвиток підприємництва, добродійництва, взагалі громадського життя. При цьому певні категорії людей залишаються поза котролею інспекції, яка не „полює“ на недосяжних для неї олігархів, а на звичайних людей. Більшість таких полювань закінчується „неформальним“ полагодженням справи, тобто хабарем.Варто згадати, що пункт закону про „непрямі методи“ ввійде в дію лише 1 січня наступного року, але податковці на повну силу використовують його вже тепер.

Щоб швидше отримати гроші від платників податків, Президент видав указ про спрощену систему обкладання податком, за яким дрібні підприємці мають сплачувати єдиний для усіх податок. Проте закон „Про систему оподаткування“ жодного „єдиного податку“ не передбачає, тож указ Президента є „підзаконним“, новий податок можна не платити. Податкова інспекція має щодо з цього іншу думку, а головне, дістала нагоду в кінці року на основі „непрямих методів“ полічити приблизний дохід підприємця і звинуватити його у неповній сплаті податку.

Чимало українських підприємців мають спільні підприємства з партнерами, які перебувають за межами України. Нічого дивного в цьому немає, так діється в усьому світі. Але й тут люди М. Азарова знайшли можливість утискування підприємців. Тривалий час діяв „Порядок про звільнення від оподаткування“, за яким переказати гроші за кордон можна було лише з дозволу податкової інспекції. Такий дозвіл вона давала на підставі довідки про спільника з країни його проживання. Українська інспекція видавала запит щодо спільника замість вживаної у світі англійської... українською мовою, якою представники влади в іншій країні не володіли. Домовленості пропадали, угоди не укладалися. Підлеглі М. Азарова тлумачили: ви ж хотіли державної мови, то маєте. Звісно, більшість підприємців знаходила „неформальні“ шляхи розрахунку зі спільниками, але чи від цього мала користь держава? Коли це збагнули в уряді Ющенка, то впровадили новий порядок, за яким переказувати гроші за кордон можна без погодження з податківцями. Але Ющенко вже не очолює уряд...

А що на це Президент?

Таким чином, податкова інспекція гальмує підприємництво і доброчинність, сприяє наростанню так званої „тіньової економіки“, посиленню мафіозних структур, які теж діють не на користь держави, а лише для власного збагачення.

Президент Л. Кучма був змушений у заключній промові на засіданні Національної Ради України 6 березня ц.р. привселюдно засудити подібні дії: *„Пересічні малі та середні підприємства перевіряються до 10 разів на рік, третина з цих перевірок припадає на податкові органи. Хіба можна працювати в таких умовах? Все це супроводжується недвозначними натяками, залякуваннями і таке інше. Лише один з 10 підприємців наважується оскаржити рішення перевіряючих. Боячись дальших каральних дій, вони віддають перевагу так званому неофіційному вирішенню питання“.*

Чи не дивно, що при цьому не було згадане прізвище Миколи Азарова? Адже усі настанови обласним податковим службам йдуть з Києва?

* * *

13 липня 2000 року Верховна Рада ухвалила у першому читанні урядовий проєкт Податкового кодексу, за яким пропонується замість нинішніх 36 видів податків ввести 13 загальнодержавних, скоротити перелік операцій, звільнених від податку на додану вартість.

Минув рік і новий прем'єр-міністер України Анатолій Кінах 5 червня звернувся до депутатів з проханням зосередити увагу на прийнятті Податкового кодексу. Він висловив готовність створити спільну робочу групу для роботи над кодексом, яка має працювати у такому режимі, щоб до кінця поточної сесії Верховної Ради, тобто до 13 липня, ухвалити Податковий кодекс. Чи так станеться?

Кость Левчук

Візита Святішого Отця Івана Павла ІІ в Україну

„Вітаю тебе..."

(Закінчення зі стор. 1)

мир Гузар і Маріян Яворський. Все це було здійснене в атмосфері визнання і світської, і церковної влади – „два міста", „два мечі" – у світській державі, де свобідно діє 105 різних релігійних об'єднань.

На цьому тлі середньовічно-дико, нецивілізовано виглядали „візантійські" заходи Російської Православної Церкви, яка втягнула світське керівництво Російської Федерації у свої заходи щоб не допустити до візити Папи на „свою канонічну територію", яка наказала своїй українській частині, не так давно перейменованій на Українську Православну Церкву Московського патріярхату активно агітувати проти візити Папи. Це їй не вдалося; різні опитування публічної опінії вказували що проти візити Папи було ледве 5 відсотків населення України. Але цих спроб московське духовенство не залишило до самого кінця.

Того дня, коли Папа ступив на українську землю, Московський Патріярх Алексій II поїхав аж до Берестя, ген на кордоні Білорусі з Польщею (там, де народилась Берестейська Унія). Чому? На думку українського публіциста в Москві Віталія Портникова, висловлену у газеті „Молодь України" від 26 червня, – щоб нагадати „про своє право господаря на всій території колишньої Російської (Радянської) імперії".

Російські телеканали показували діяльність Патріярха і Президента Білорусі Олександра Лукашенка в Бересті, таким чином намагаючись „заглушити" діяльність Папи в Україні. (Але ми живемо в добі супутникового телебачення не Візантії, і перебування Римського Понтифіка у столиці України можна було бачити в прямому етері у різних частинах світу.) А головний керівник УПЦ МП, Київський Митрополит Володимир Сабодан, за декілька днів до приїзду Папи виїхав відпочивати до монастиря на Волині, щоб не зустрічатись з державним гостем України.

Зате усі інші провідники різних українських віросповідувань – православних, протестантських, єврейського й мусулманського, які належать до Всеукраїнської Ради Церков, зустрілись з Папою 24 червня. Цю зустріч можна також зачислити до державної частини візити Глави держави Ватикан. На ній головував Кардинал Гузар, але присутнім був і міністер закордонних справ Анатолій Зленко, як голова державної комісії візити, та інші високі посадові особи. А 23 червня в Маріїнському палаці, збудованому 250 років тому для російської імператриці Єлисавети, але який нині служить як президентський палац, Президент Кучма представив Папі еліту українського суспільства – політиків, науковців, діячів культури, підприємців – людей, яких запрошують на зустрічі з різними високими гостями держави, і Папа спілкувався з ними як голова держави, говорив, серед іншого, про такі пекучі світські справи як ґльобалізація з її позитивними і жорсткими аспектами, як корупція, соціяльний захист населення.

Цей Папа більше, ніж його попередники, вміє бути і сучасним політичним лідером, і біблійним пророком, і церковним пастирем з тонким знанням того, яка роля потрібна для кожної ситуації.

Відразу після приїзду з летовища Бориспіль Папа відвідав Аскольдову могилу у Києві.

У неділю, 24 червня, після Богослуження в латинському обряді, Святіший Отець відвідав Меморіяльний комплекс жертвам репресій 30-их років у селі Биківня Київської области, де поклав квіти і помолився за загиблих.

У понеділок, 25 червня Папа Іван Павло II після Святої Літургії за візантійським обрядом на спортивному летовищі „Чайка", відвідав Меморіяльний комплекс „Бабин Яр", де молитвою вшанував пам'ять про розстріляних у Бабиному Яру і поклав квіти до пам'ятника жертвам німецького нацизму.

Вулиці Києва, якими проїжджав Папа, не були переповнені натовпами людей. Одна газета навіть зауважила, що на вулицях було більше охоронців, ніж людей. Головною причиною цього було те, що в газетах не було точного маршруту пересування Папи по столиці. Були відомі місця, які він має відвідати і коли, а багато вулиць були перекриті, так що тільки деяким киянам вдалося добитись до місць, попри які проїжджав Папа. Тут можна закидати правоохоронцям, що вони навмисне встановили такий режим, щоб на вулицях не було великих натовпів. Але треба також „перейтися кілька миль в постолах" правоохоронців: з Москви ішов сильний тиск проти візити Папи Римського до України, серед вірних УПЦ МП зростала ненависть, підсилена нераціональним страхом перед Главою Церкви з мільярдом членів по всьому світі. Правоохоронці не хотіли неприємностей. Врешті, у Києві нерідко бувають голови держав і їхні маршрути також не публікуються в пресі. Зате візиту майже повністю в прямому етері показував 1-ий канал телебачення, який доходить до майже усіх частин України, а друковані засоби масової інформації широко і багато писали про Папу і його візиту ще довго перед її початком.

Міністерство закордонних справ видало понад 1700 акредитацій для журналістів – українських і закордонних, – які пускали інформації про Україну по усіх інформаційних каналах світу.

Репортаж Вахтанґа Кіпіані з Києва – для „Свободи":

Багаторічна мрія католиків збулася – Римський архієрей провів 24 червня у Києві перше Богослуження українською мовою. Як сказав про цю подію єпископ Києво-Житомирської дієцезії Римо-Католицької Церкви Ян Пурвінський, „несміливі бажання і численні молитви здійснили чудо". Другий день перебування понтифіка в наших палестинах розпочався з Божественної Літургії за латинським обрядом. І знову – в українській мові.

Київ у неділю, та ще й о шостій ранку, завжди небагатолюдний. Але в дні перебування Святішого Отця місто здавалося просто вимерлим. Тільки нечисленні автобуси з прочанами і журналістами з усього світу мчали повз сонних міліціонерів. Незрозуміло, правда, що саме вони посилено охороняли такої ранньої години: сон співгромадян чи біотуалети, які „прикрасили" проспект Перемоги. Летовище „Чайка", розташоване в дев'яти кілометрах від межі міста та столичної інфраструктури, де були заплановані зустрічі Папи з вірними, здавалося чимось середнім між вуликом і мурашником. Тисячі людей зійшлися разом, щоб зустріти свого духовного пастиря, і помолитися разом з ним.

Щоб опинитися в секторах, що знаходяться найближче до папського престолу, зробленого у вигляді вітрильника, треба було пройти через рамки металошукачів. Оскільки їх встановили лише кілька (я нарахував тільки чотири пункти проходу), то штовханина була жахлива. Для нетямущих були намальовані перекреслені пістолет, ґранати і газовий бальончик...

Людей виявилося менше, ніж розраховували організатори. Незадовго до прильоту понтифіка прозвучала цифра – виготовлено 300 тисяч запрошень. Але створювалося враження, що заповнено близько половини секторів. Один із співробітників Міністерства внутрішніх справ оцінив кількість віруючих в сто тисяч осіб.

Холодний вітер і дрібний дощ, що йшов, не припиняючись, та посилені заходи безпеки, ще й нескінченні розмови про деякі сили, які готуються протистояти спілкуванню Папи з народом, зробили все, щоб кияни не поїхали на „Чайку".

З іншого боку, напевно, добре, що майже не було просто цікавих. Стругані лавки (ложа VIP) – єдині місця для сидіння – залишилися наполовину порожніми. Значну частину прочан складали діти. Багато хто з них провів ніч прямо на льотному полі, в обіймах батьків. Не всі з них захопили зі собою спальники, ковдри і навіси від дощу. І тому малеча зі задоволенням включилася до репетиції початку Літургії – плескали в долоні, співали пісень і скандували здоровниці на честь Святішого Отця.

Дівчата були в красивих шовкових платтях, а хлопчики – в шатах, схожих на чернечий одяг. Дехто з них готувався до конфірмації - обряду миропомазання, що залучає дітей до Церкви.

На відміну від православних, юні католики проходять її не одночасно з хрещенням, а як правило, пізніше – у підлітковому віці. Вважається, що тільки розуміючи значення обряду, дитина може стати членом Церкви. Побачивши „папамобіль", який наближався, багато дітей заплакали. Дівчинка з Фастова ридала так, що мені довелося пустити її вперед себе на дерев'яний поміст льожі преси – з нього вид був набагато кращий.

(Закінчення на стор. 18)

Віруючі під час Святої Літургії на київському летовищі „Чайка" 24 червня.

„Дорогі українці, обіймаю вас усіх"

Слово Святішого Отця Івана Павла II на Бориспільському летовищі 23 червня 2001 року

Святіший Отець Іван Павло II і Президент України Леонід Кучма серед молоді на Бориспільському летовищі Києва. Фото: Соловей/Укрінформ

Пане Президенте, вельмишановні представники уряду й члени дипломатичного корпусу, достойні Брати у Єпископстві, дорогі Брати й Сестри!

Я довго очікував цієї візити й ревно молився, щоб вона могла здійснитись. Нарешті, з глибоким хвилюванням і радістю, я зміг поцілувати улюблену землю України. Дякую Господеві за цей дар, яким Він мене сьогодні обдарував.

Історія зберегла імена двох Римських Архиєреїв, які у далекому минулому прибули аж до цих місць: святого Климента Першого, наприкінці першого сторіччя, та святого Мартина Першого, в половині сьомого сторіччя. Вони були заслані на Крим, де й померли як мученики. Їхній теперішній наступник, навпаки, прибуває до вас в атмосфері радісного прийому, прагнучи стати паломником до славних храмів Києва, колиски християнської культури всього европейського Сходу. Приходжу до вас, дорогі жителі України, як друг вашого благородного народу. Приходжу, як брат у вірі, щоб обняти стільких християн, які серед найважчих страждань зберегли вірність Христові. Приходжу, спонуканий любов'ю, щоб усім дітям цієї Землі, українцям кожної культурної та релігійної приналежности, висловити свою пошану та щиру приязнь.

Вітаю тебе, Україно, відважний та стійкий свідку приєднання до цінностей віри. Скільки ти вистраждала, щоб у важкі хвилини відстояти свободу віросповідання!

Мені спадають на думку слова святого апостола Андрія, який, як каже традиція, побачив над київськими горами сяйво Божої слави. І це сталось з бігом століть через хрещення князя Володимира та його народу. Але видіння, яке мав Апостол, не стосується тільки вашого минулого; воно спрямоване також і в майбутність країни. Здається мені, що очима серця насправді бачу, як по цій вашій благословенній землі поширюється нове світло: це те світло, яке випромінює оновлене підтвердження вибору, зробленого далекого 988 року, коли Христос був прийнятий українським народом як "Дорога, Правда й Життя".

Якщо сьогодні маю радість бути тут, серед вас, то це завдячую запрошенню, яке мені зробили Ви, Пане Президенте, Леоніде Кучмо, як також й усі ви, достойні Брати у Єпископстві двох традицій, східної і західньої. Я щиро вдячний вам за цей люб'язний жест, який дозволив мені вперше, як наступникові святого апостола Петра, ступити на землю цієї країни.

Моя вдячність, перш усього, звернена до Вас, Пане Президенте, за цей щирий прийом та люб'язні слова, з якими Ви щойно звернулись до мене від імені також і всіх Ваших співвітчизників. У Вашій особі бажаю привітати увесь український народ, вітаючи його з наново здобутою незалежністю та дякуючи Господеві за те, що це сталось без кровопролиття. З глибини серця випливає одне побажання: щоб український народ зміг продовжувати цей свій шлях миру завдяки одностайному вкладові різних етнічних, культурних та релігійних груп! Загальний і тривкий добробут неможливий без миру .

З вдячністю звертаюсь тепер до вас, достойні Брати, Єпископи Греко-католицької та Римо-католицької Церков. Я зберіг у серці ваші неодноразові запрошення відвідати Україну, і тепер я радий, що, нарешті, можу на них відповісти. З передчуттям радости думаю про різні нагоди, які будемо мати наступними днями для того, щоб з'єднатись у молитві до Господа нашого Ісуса Христа. Вже відтепер передаю вашим вірним мої щирі привітання.

Який величезний тягар страждань вам довелось перенести минулими роками! Але тепер ви виявляєте ентузіазм і перебудовуєтесь, шукаючи світла й утішення у вашому славному минулому. Ви маєте намір відважно продовжувати завдання поширювати Євангеліє – світло правди й любови для кожної людської істоти. Відважно! Це замір, який робить вам честь і, певно, що Господь не залишить вас без Своєї благодаті, щоб довести його до завершення.

Як паломник миру й братерства, я вірю, що мене приязно приймуть також і ті, які хоч і не належать до Католицької Церкви, однак, мають серце відкрите для діялогу та співпраці. Бажаю запевнити їх, що я не прибув сюди з намірами прозелітизму, але для того, щоб свідчити Христа разом з усіма християнами кожної Церкви й кожної церковної спільноти, та щоб запросити всіх синів і дочок цієї благородної Землі звернути свій погляд до Того, Хто віддав Своє життя за спасіння світу.

У такому дусі щиро вітаю, перш за все, православних Братів: Єпископів, монахів, священиків і вірних, які становлять більшість громадян країни. З приємністю пригадую, що стосунки між Римською та Київською Церквами протягом історії знали світлі періоди: вдивляючись у них, відчуваємо себе заохоченими надіятись у майбутньому на дедалі більше порозуміння на шляху, що веде до повної єдности. На жаль, були також і сумні періоди, в яких ікона Христової любові була затьмарена: впавши ниць перед Господом, єдиним для всіх, признаймо наші провини. Прохаючи прощення за помилки, вчинені у далекому й близькому минулому, й ми, з нашого боку, запевняємо прощення за заподіяні нам несправедливості. Найщирішим побажанням, яке випливає із мого серця, є те, щоб помилки минулого не повторились у майбутньому. Ми покликані бути Христовими свідками і бути ними разом. Нехай спогад про минуле не гальмує сьогодні поступу на шляху до взаємопізнання, що сприяє братерству та співпраці.

Світ швидко змінюється: те, що ще вчора було немислимим, сьогодні вже є поруч із нами. Христос закликає всіх нас до того, щоб оживити у серці почуття братерської любови. Покладаючись на любов, з Божою допомогою можна перетворити світ. І, врешті, моє привітання линe до всіх інших громадян України. Не дивлячись на відмінності вашої релігійної та культурної приналежности, дорогі українці, вас об'єднують спільні історичні події, а також сподівання та розчарування, які вони принесли із собою.

Протягом сторіч український народ зазнав надзвичайно важких і виснажливих випробувань. Залишаючись у межах щойно закінченого століття, як нам не згадати про бич двох світових воєн, повторні голодомори, нищівні стихійні лиха, усі ті дуже сумні події, які залишили за собою мільйони жертв? Зокрема, під гнітом тоталітарних режимів, як комуністичного, так і нацистського, народ був під загрозою втрати власної національної, культурної та релігійної ідентичности, бачив винищення своєї інтелектуальної еліти, охоронця народної та релігійної спадщини нації. І нарешті, вибух атомного реактора в Чорнобилі, з його драматичними та безжалісними наслідками як для навколишнього середовища, так і для життя стількох людських істот. Але саме відтоді рішучіше розпочався підйом. Ота апокаліптична подія, яка дала поштовх вашій країні відмовитись від ядерної зброї, вона також спонукала громадян до енергійного пробудження, спрямовуючи їх на мужній шлях відновлення.

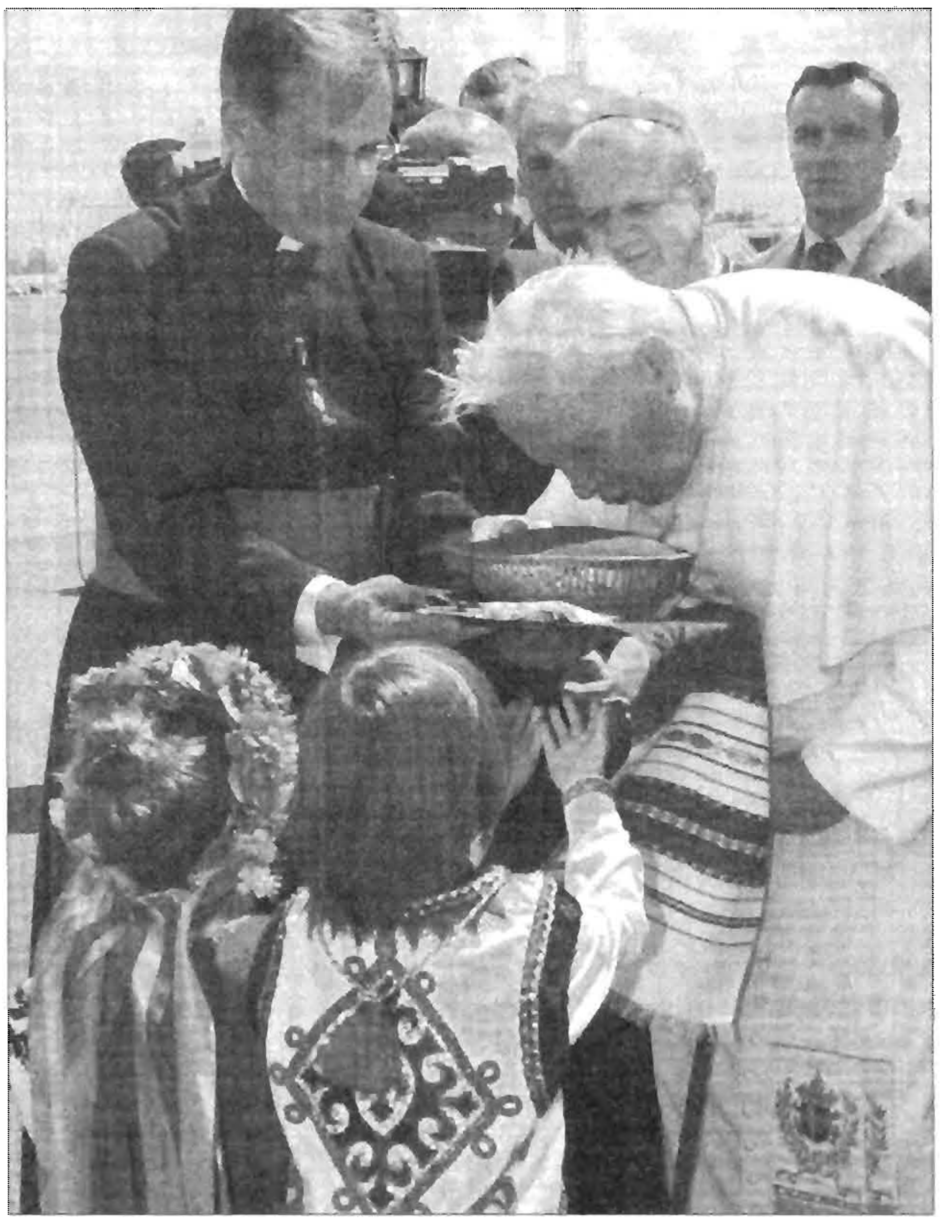
Важко пояснити епохальні зміни двох останніх десятиріч виключно людським ходом подій. Але, яке пояснення ми не хотіли їм дати, певно, що з цього досвіду виплила нова надія. Важливо не розчарувати сподівань, які тепер пульсують у серцях стількох, а понад усе у молоді. І тому тепер в містах і селах України так терміново необхідно, за загальним вкладом усіх, сприяти розквітові нового, справжнього гуманізму. Це мрія, яку ваш великий поет Тарас Шевченко виявив у відомій поезії: "...Врага не буде, супостата, а буде син, і буде мати, і будуть люди на землі!"

Дорогі українці, обіймаю вас усіх, від Донецька до Львова, від Харкова до Одеси та Симферополя! У слові „Україна" є заклик до величі вашої Батьківщини, яка своєю історією засвідчує особливе покликання бути межею та дверима між Сходом і Заходом. Протягом сторіч ця країна була привілейованим перехрестям різноманітних культур, місцем зустрічі духовного багатства Сходу й Заходу.

Україна має виразне европейське покликання, яке підкреслюють також і християнські корені вашої культури. Висловлюю побажання, щоб ці корені могли зміцнити вашу національну єдність, запевнюючи здійснюваним тепер реформам життєдайні соки справжніх цінностей, із яких усі могли б користати. Нехай же ця Земля й далі розвиває своє благородне завдання, з гордістю, яку висловив щойно цитований поет, коли писав: "Нема на світі України, немає другого Дніпра". Народе, що живеш на цій землі, не забувай цього!

З душею, переповненою цими думками, роблю перші кроки цієї, так палко бажаної і сьогодні щасливо розпочатої візити. Нехай Господь благословить тебе, дорогий народе України, й нехай завжди береже твою улюблену Батьківщину.

„Я довго очікував цієї візити й ревно молився, щоб вона могла здійснитися"

Святіший Отець Іван Павло II цілує українську землю, піднесену йому дітьми відразу після його прибуття на Київське летовище Бориспіль 23 червня. Ліворуч – кардинал Анджело Солано.

Фото: УНІАН

„...Я прибув до вас як паломник миру, спонуканий одним бажанням – свідчити Христа, що є „Дорогою, Правдою і Життям". Я прийшов, щоб поклонитися святиням вашої історії та разом з вами просити у Бога заступництва для вашого майбутнього.

Вітаю тебе, прекрасне місто Київ, що простягаєшся у середній течії Дніпра, колиско давніх слов'ян й української культури, глибоко просякнутої християнським духом. На землі твоєї країни, що є перехрестям між Заходом і Сходом Европи, зустрілись дві великі християнські традиції, візантійська і латинська, і обидві знайшли сприятливе прийняття. Протягом сторіч між ними не бракувало напружень, які приводили до суперечностей, що приносило шкоду для обох. Тепер, однак, промощується шлях готовности до взаємного прощення. Необхідно подолати бар'єри та недовір'я, щоб спільно будувати гармонійну та мирну країну, черпаючи, як і в минулому, з чистих джерел спільної християнської віри...

Заперечення Бога не вчинило людину більш вільною. Навпаки, це виставило її на різні форми невільництва, обмежуючи покликання політичної влади до рівня жорстокої і пригноблюючої сили.

Політичні діячі! Не забувайте цього серйозного уроку історії. Ваше завдання полягає у тому, щоб служити народові, забезпечуючи мир та рівність у правах. Чиніть опір спокусі використати владу для особистих чи групових інтересів. Приймайте завжди близько до серця долю убогих і всіма законними способами дійте так, щоб кожному був запевнений доступ до справжнього добробуту..."

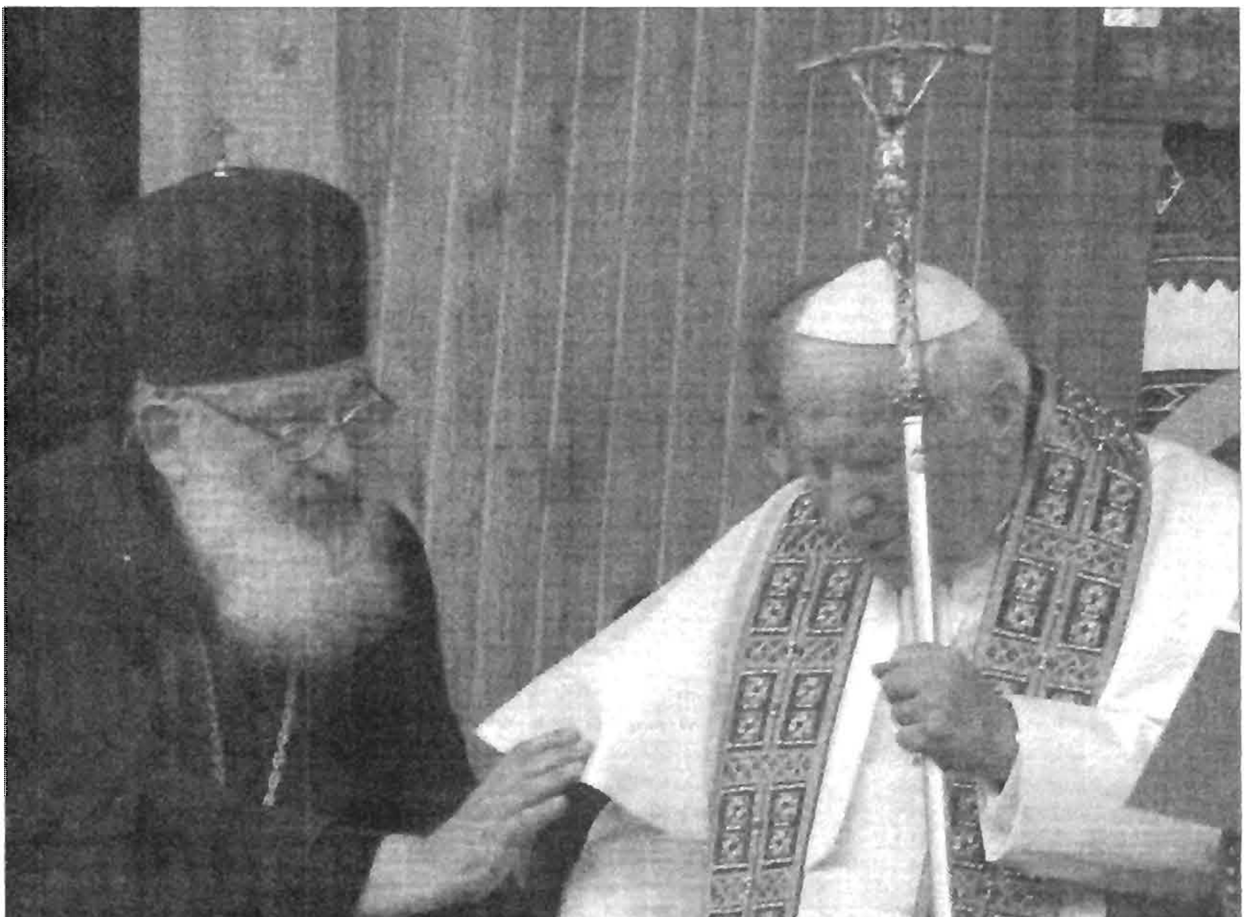
(З промови Святішого Отця на зустрічі з діячами політики, культури, науки та підприємництва 23 червня. Президентський палац, Київ).

„...Народе Божий, що віриш, надієшся і любиш на українській землі, наново у радості втішайся даром святого Євангелія, що ти його отримав понад 1000 років тому! Поглянь у цей день на святого Івана Хрестителя, вічний зразок вірности Богові і Його заповідям. Своїм свідченням слова та життя він приготував дорогу Христові. Наслідуйте його з покірною та довірливою самовідданістю...

Земле України, зрошена кров'ю мучеників, завдяки прикладові вірности Євангелію, що ти дала християнам кожної частини світу! Скільки то твоїх синів і дочок прямували шляхом цiковитої вірности Христові; а чимало з них довели свою послідовність аж до найвищої жертви. Нехай їхнє свідчення буде для християн третього тисячоліття прикладом і заохоченням...

Ти, Києве, будь світлом України. З тебе вирушали євангелізатори, які протягом сторіч були „Іванами Хрестителями" народів, які заселювали ці землі. Скільки то з них постраждали, як Іван, щоб засвідчити правду, також своїм кровопролиттям вони стали насінням нових християн. Нехай новим поколінням чоловіків і жінок ніколи не забракне гарту цих славних предків!...".

(З проповіді Папи Івана Павла II під час Святої Літургії 24 червня. Київ, спортивне летовище „Чайка").

Святіший Отець з кардиналом Любомиром Гузаром перед Святою Літургією 27 червня на іподромі у Львові.

Фото: AP Wide World Photos

„...Перш за все, мені хотілося б разом з вами, першими відповідальними особами ваших Церков, подякувати Богові за свідчення, яке дають католики у цій країні, де Церква представляє божественну й людську дійсніть, збагачену генієм української культури. Тут Церква дихає двома легенями східньої і західньої традиції. Тут у братерському діялозі зустрічаються ті, які черпають з джерел візантійської духовности, а також і ті, які живляться духовністю латинською. Тут зустрічається та взаємозбагачується глибокий сенс таїнства, яке панує у Святій Літургії Східніх Церков, та містична істотность латинського обряду.

Життя у приналежності до єдиної Церкви, шануючи різні обрядові традиції, дає вам велику нагоду для того, щоб вчинити діючою знаменну „церковну ляборатороію", в якій будуватимете єдність у відмінності. Це найвідповідніший шлях для того, щоб відповісти на численні та складні пастирські виклики сьогодення. Запрошую вас дати свій внесок у ці пошуки, у тісному й плідному співробітництві, як вас, членів Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, так і вас, єпископів Української Єпископської Конференції. Одностайним серцем звіщайте Євангеліє Христа, долаючи кожну спокусу поділу й суперечности. Єдиним „змаганням" між вами, дорогі брати у єпископстві, нехай буде змагання у пошані одні до одних і у прагненні до святости".

(З промови Папи на зустрічі з членами Українського Католицького Єпископату, 24 червня. Київ, Апостольська нунціятура).

„...Від самих початків ваша Церква насправді могла користати з багатьох культурних відносин і християнського свідчення різного похо-

„З глибоким хвилюванням і радістю я зміг поцілувати улюблену землю України“

дження. Згідно з традицією, на початках християнства сам святий Апостол Андрій, відвідуючи місця, де ми тепер знаходимося, мав би засвідчити їхню святість. Бо розповідають, що споглядаючи на скелясті береги Дніпра, він благословив Київську землю, кажучи: „На цих горах засяє Господня слава“. В такий спосіб він заздалегідь сповіщав навернення до християнської віри великого Київського Князя, святого хрестителя Володимира, за посередництвом якого Дніпро став майже „Йорданом України“, а столиця Київ – „новим Єрусалимом“, матір'ю слов'янського християнства Східньої Европи...

Дорогі брати і сестри! Господня сила, яка підтримувала вашу Країну, є силою, якій треба сприяти. Вона діє через вашу вірність і вашу самовідданість, щоб відповісти на Христове запрошення...“.

(З проповіді Святішого Отця піс час Божественної Літургії 25 червня. Київ, спортивне летовище „Чайка“).

„...Дивлячись на вас, таких численних і таких захоплених, я подумки повертаюся до Всесвітнього Дня Молоді, який відбувся у серпні минулого року в Римі і в якому багато хто з вас брав участь. Там я закликав молодь цілого світу відкрити велику „лябораторію віри“, в якій шукати і поглиблювати арґументи, щоб іти слідами Христя Спасителя. Сьогодні переживаємо знаменний момент цієї „лябораторії віри“ тут, на Вашій землі, де понад тисячу років тому почало звіщатись Євангеліє...

Сьогодні існує сильна спонука замінити Бога фальшивими богами й хибними ідолами. Ідоли – це матеріяльні добра. Якщо за ними шукаємо та їх використовуємо як засоби й знаряддя для добра, то вони нам допомагають. Однак вони ніколи не повинні займати першого місця у людському серці, тим більше молодому, яке покликане літати високо, у напрямку до кращих і гідніших ідеалів...

Дорога молоде, ваш народ переживає важкий і складний перехід від тоталітарного режиму, що пригнічував його протягом стількох років, до нарешті вільного й демократичного суспільства. Свобода, однак, вимагає сильного, відповідального й зрілого сумління. Свобода вимоглива і, в певний спосіб, коштує більше, ніж неволя.

Тому, обіймаючи вас, як батько, кажу вам: вибирайте вузьку дорогу. – ту дорогу, яку Господь вказує вам через свої заповіді. Це слова правди і життя. Дорога, яка часто здається широкою і зручною, потім виявляється облудною та хибною. Не переходьте від неволі комуністичного режиму до неволі споживацтва, що є іншою формою матеріялізму, який, хоч і на словах не відкидає Бога, однак заперечує Його фактами, виключаючи Його з життя. Без Бога не зможете зробити нічого доброго...“.

(З промови на площі перед церквою Різдва Пресвятої Богородиці під час зустрічі з молоддю 26 червня, Львів).

„...Нинішнім хвилюючим обрядом беатифікації бажаю висловити признання всієї Церкви Божому людові в Україні за Владику Миколая Чарнецького та його 24 братів у мучеництві, як також за мучеників Владику Теодора Ромжу, отця Омеляна Ковча і за Слугиню Божу Йосафату Гордашевську. Як пшеничне зерно, падаючи в землю, вмирає, щоб дати життя рясному колоссю, так і вони пожертвували своїм життям, щоб Божа нива родила і приносила новий і щедріший врожай...

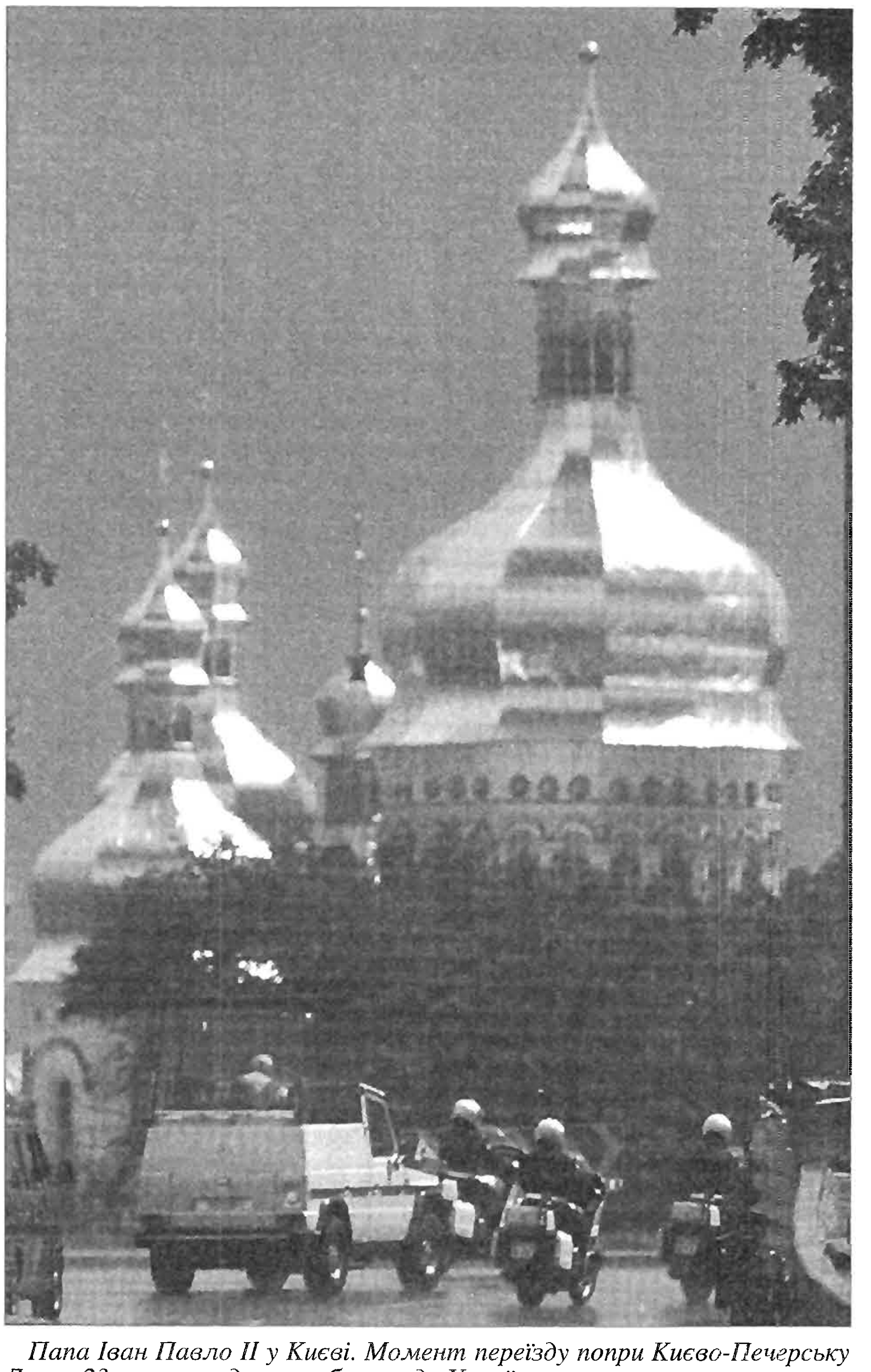
...Підтримані Божою благодаттю, вони до кінця пройшли переможним шляхом. Це шлях, який переходить через прощення й примирення; шлях, що веде до Світлої Пасхи після жертви на Голготі. Ці наші брати і сестри є відомими представниками величезної кількости анонімних героїв – чоловіків і жінок, одружених і неодружених, священиків і богопосвячених осіб, молодих і старших, – які протягом двадцятого сторіччя, „сторіччя мучеників“, вийшли назустріч переслідуванню, насильству, смерті, щоб тільки не відректися від своєї віри.

Як при цьому не згадати далекоглядну і ґрунтовну пастирську діяльність Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, справа беатифікації якого ведеться, і сподіваємося одного дня побачити його у славі святих? Треба зробити належне посилання на його героїчну апостольську діяльність, щоб зрозуміти полюдському незрозумілу живучість Української Греко-Католицької Церкви в темні роки переслідувань...“

(З проповіді Святішого Отця під час Святої Літургії 27 червня. Львів, іподром).

„...Нехай Господь дасть мир тобі, український народе, бо ти з наполегливою і одностайною відданістю нарешті повернув собі свободу й розпочав віднаходити своє істинне коріння та докладаєш великих зусиль, щоб стати на шлях реформ і дати всім можливість жити та сповідувати власну віру, власну культуру й власні переконання, в рамках свободи та справедливости...“

(З промови Папи Івана Павла II під час прощальної церемонії 27 червня на Львівському летовищі).

Папа Іван Павло II у Києві. Момент переїзду попри Києво-Печерську Лавру 23 червня, у день прибуття до України.

Фото: AP Wide World Photos

Львів, 25 червня. Понад пів мільйона осіб, мешканців міста і гостей з багатьох областей України, з великим ентузіязмом зустрічали Святішого Отця.

Фото: Володимир Гонтар

„Вони пожертвували своїм життям, щоб Божа нива родила"

Папа Іван Павло II служить Божественну Літургію на летовищі „Чайка" під Києвом 24 червня.

Беатифіковані мученики Греко-Католицької Церкви, які постраждали за Віру Христову:

Миколай Чарнецький, Єпископ, Апостольський Екзарх для українців на Волині й Підляшші. Чину Найсвятішого Ізбавителя (1884-1959);

Григорій Хомишин, Єпископ Станіславівський для українців, тепер Івано-Франківськ (1867-1945);

Йосафат Коциловський, Єпископ Перемиський для українців. Василіянського Чину св. Йосафата (1876-1947);

Симеон Лукач, Єпископ „підпільної" Української Греко-Католицької Церкви (1893-1964);

Василь Величковський, Єпископ „підпільної" Української Греко-Католицької Церкви. Чину Найсвятішого Ізбавителя (1903-1973);

Іван Слезюк, Єпископ „підпільної" Української Греко-Католицької Церкви (1896-1973);

Микита Будка, Єпископ-помічник Львівський для українців, перший Єпископ для українців-католиків у Канаді (1877-1949);

Григорій Лакота, Єпископ-помічник Перемиський для українців (1883-1950);

Леонід Фьодоров, Екзарх російських католиків візантійського обряду, Ієромонах Студійського уставу (1879-1935);

Микола Конрад, священик Львівської Архиєпархії (1876-1941);

Андрій Іщак, священик Львівської Архиєпархії (1887-1941);

Роман Лиско, священик Львівської Архиєпархії (1914-1949);

Микола Цегельський, священик Львівської Архиєпархії (1896-1951);

Петро Вергун, священик Львівської Архиєпархії, Апостольський візитатор для українців-католиків у Німеччині (1890-1957);

Олекса Зарицький, священик Львівської Архиєпархії (1912-1963);

Климентій Шептицький, Ієромонах Студійського уставу, Архимандрит Унівської лаври (1869-1951);

Северіян Бараник, Ієромонах Василіянського Чину св. Йосафата (1889-1941);

Яким Сеньківський, Ієромонах Василіянського Чину св. Йосафата (1896-1941);

Зиновій Ковалик, Ієромонах Чину Найсвятішого Ізбавителя (1903-1941);

Віталій Байрак, Ієромонах Василіянського Чину св. Йосафата (1907-1946);

Іван Зятик, Ієромонах Чину Найсвятішого Ізбавителя, Генеральний Вікарій Української Греко-Католицької Церкви (1899-1952);

Тарсикія (у світі **Ольга Мацьків**), Сестра Згромадження Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії (1919-1944);

Олімпія (у світі **Ольга Біда**), Сестра Згромадження Сестер св. Йосифа (1903-1952);

Лаврентія (у світі **Левкадія Гарасимів**), Сестра Згромадження Сестер св. Йосифа (1911-1952);

Володнимир Прийма, мирянин і батько родини, дяк (1906-1941);

Йосафата (у світі **Михайлина Гордашевська**), співзасновниця Згромадження Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії (1869-1919);

Теодор Ромжа, Греко-Католицький Єпископ Закарпаття (1911-1947);

Омелян Ковч, священик Станіславської Епархії (1884-1944).

„Вітаю тебе..."

(Закінчення зі стор. 1)

дощ і падає, щоб діти росли…". Всі були в захопленні. Прес-секретар Наваро-Валс пізніше розповів журналістам, що Папа співає часто, однак „не перед такою великою кількістю людей. Так довго і так добре Папа ніколи не співав. Здається, чисте повітря Львова і України зробило Папу молодшим, з 80-літнього він перетворився на 70-літнього". Кількаденна злива перетворила земляне поле іподрому в суцільну багнюку. Та все ж матері молилися, тримаючи малечу на руках, а старші жінки – на колінах.

Під час останньої Божественної Літургії у візантійсько-українському обряді, яка відбулася 27 червня під сонцем на полі львівського іподрому, Святіший Отець проголосив блаженними двадцять вісім синів і дочок Української Греко-Католицької Церкви. Спостерігачі відзначили, що вперше в історії беатифікація проходила на українській землі. Адже це зробити може тільки Римський Папа, а його нинішня пастирська і офіційна візита є першою за понад тисячолітню історію християнської України-Руси. До того ж, уперше чин беатифікації за латинським обрядом був проведений всередині східної Літургії.

На Літургії були присутні до півтора мільйона людей. Ректор Львівської Богословської Академії Борис Ґудзяк, звертаючись з вітанням до присутніх, сказав, що ніколи в історії Церкви не сходилося так багато християн, щоб узяти участь у Божественній Літургії за східнім обрядом.

Напередодні (26 червня), під час Божої Служби для римо-католиків, Папа проголосив блаженними Львівського Архиєпископа для латинників Юзефа Більчевского (1860-1923), і Зиґмунта Ґораздовского (1845-1920), засновника Згромадження Сестер Юзефіток. За цим актом дивилися близько півмільйона вірних.

Всі беатифіковані (перша ступінь до канонізації) українці – це мученики за віру, які постраждали від безбожницьких тоталітарних режимів. Службу Божу очолював сам Папа Римський, а правив Митрополит Любомир Кардинал Гузар. Окрім предстоятеля УГКЦ, поруч зі Святішим Отцем були владики УГКЦ, які зачитали короткі життєписи Слуг Божих, наголошуючи на стражданнях, які вони понесли, відстоюючи Христову Церкву: „Зібрані тут маси народу – і я є їхнім речником – свідчать безпосередньо про те, що наша Церква, понісши великі й надзвичайно болісні втрати, все ж щасливо вистояла і при першій нагоді відновила своє нормальне публічне існування. Ми дуже горді з цього приводу, але не приписуємо особливих заслуг собі. Ми усвідомлюємо, що це Божа благодать підтримала нас, явивши світові оте справжнє чудо - відродження нашої Церкви", – сказав Кардинал Гузар. За цим урочистим чином дивилися півтора мільйони українців, а також гості з Хорватії, Бразилії, Сполучених Штатів, Білорусі й навіть Лівану. Трансляція Літургії велася на сто країн світу.

Іван Павло II підніс мучеників до гідности блаженних, проголосивши спеціяльну формулу беатифікації – „Нашою апостольською владою ми дозволяємо, щоб відтепер і надалі всечесних Слуг Божих величати блаженними і щоб їхні празники святкувалися кожного року у місцях і згідно з чином".

Тепер блаженного Миколая Чарнецького та 24 його співмучеників будуть згадувати 27 червня, блаженного Теодора Ромжу – 1 листопада, блаженного Омеляна Ковача – 27 червня, блаженну Йосафату Гордашевську – 20 листопада. Вже виготовлені їхні ікони.

Підготовка до беатифікації триває роками. У випадку з сестрою Йосафатою Гордашевською така робота тривала вісімнадцять років. Як мені розповіли в Генеральному домі Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії у Римі, було зібрано й надіслано у ватиканську Конгрегацію у справах Святих кілька тисяч сторінок матеріялів. Водночас йшли пошуки чуда, до якого мала відношення кандидатка – чи за земного життя, чи після смерти – скажімо, випадки чудесного зцілення хворих біля її мощів. Тільки після ретельного вивчення всіх матеріялів понтифік може піднести людину до числа блаженних.

Як сказав Святійший Отець, „як пшеничне зерно, падаючи в землю вмирає, щоб дати життя рясному колоссю, так і вони пожертвували своїм життям, щоб Божа нива родила і приносила новий і щедріший врожай". Нові блаженні українського народу протистояли переслідуванню, насильству, смерті, але не зреклися своєї віри. Папа назвав проминуле століття „віком мучеників".

Державний рівень візити був підтверджений неочікуваною з'явою 27 червня на іподромі Президента України Леоніда Кучми. Він відбув усю Літургію за візантійським обрядом. За словами, прес-секретаря глави держави Олександра Мартиненка, Л. Кучма зробив зупинку дорогою до Варшави, де була запляновна чергова зустріч з Александром Квасьневським.

У прощальному слові на українській землі спадкоємець Святого Петра подякував Президентові за добру організацію цієї його подорожі. Сам Л. Кучма дуже задоволений візитою Папи, яка, за його словами, перевершила „всі найсміливіші очікування" і „має плянетарне

Репортаж ...

(Закінчення зі стор. 14)

Над натовпом злетіли державні стяги України, Ватикану, Польщі, Грузії, Хорватії, Румунії, Ніґерії. Було приємно бачити біло-синьо-червоний триколір Російської Федерації і біло-червоно-білі національні прапори Білорусі (президент Лукашенко забороняє їх використовувати).

Плакати змагалися у любові до понтифіка: „Кохаємо тебе", „Укріпи нашу віру", „Серце Марії перемагає". І навіть – „Сибір вітає Папу!". За написами на транспарантах можна було вивчити католицьку географію України – Вінниця, Славута, Шаргород, Бердичів...

Першим подарунком Папі став рукописний молитовник, який пройшов всі кола пекла під час вимушеного півстолітнього підпілля Української Греко-Католицької церкви.

Першими на подіум до імпровізованого вівтаря піднялися кардинали. За ними – ієрархи РКЦ і УГКЦ. Після традиційного об'їзду прочан Папа піднявся на „корабель". Над його кріслом висіла ікона Пресвятої Богородиці, покровительки Київської дієцезії.

У проповіді, виголошеній українською мовою, понтифік сказав: „Оскільки ми просимо вибачення за всі свої помилки, довершені у віддаленому і недавньому минулому, дозвольте і нам передати вам своє прощення за все, перенесене нами".

Папа ще раз підкреслив, що прибув не для навертання православних у католицьку віру (Московський патріярхат весь час звинувачує Рим в прозелітизмі), але щоб свідчити Христа разом з усіма християнами.

Візита Святішого Отця Івана Павла II в Україну

„Мойсей" – на українській оперній сцені

В ролі Мойсея – Олександер Громиш

ЛЬВІВ. – Образ цього біблійного персонажа завжди хвилював уми та серця багатьох митців. До нього зверталися живописці, композитори, літератори. Ґрандіозна постать вождя, який взяв на себе відповідальність за долю народу та вивів його з неволі, привернула увагу й Каменяра української літератури – Івана Франка. Хоча час життя та діяння Мойсея, як записано в Біблії, припадає на XIII століття до н. е., його ідеї не тільки живуть, а й набувають дедалі більшої актуальности тепер, в новому тисячолітті.

Майже сто років після того, як Франко написав поему „Мойсей" (1905 р.), до образу великого діяча та мислителя звернувся український композитор Мирослав Скорик. Взявши за основу поему Франка, (лібретто Богдана Стельмаха) він створив однойменний музично-вокальний твір – першу в Україні оперу нового тисячоліття. У ній бере участь 240 артистів, тобто це безпрецедентна в історії українського оперного мистецтва подія, не кажучи вже про її витратну частину. Добре, що ідеєю зацікавились у Ватикані, а невдовзі Ватикан погодився певною мірою фінансувати цей світський проєкт.

До образу Мойсея зверталось чимало композиторів. Найвідомішим є „Мойсей в Єгипті" Россіні 1818 року. Ця опера тривалий час не сходила зі сцен Італії, Франції та інших европейських країн. Майже через століття після Д. Россіні, в 1905 році, до образу Мойсея звернувся італійський композитор, викладач Мілянської консерваторії, музичний критик і пропагандист старовинної музики Джакомо Орефіс. Слід згадати ще один твір – „Мойсей і Аарон" А. Шенсберґа. Відомий клясик модернізму, розпочавши працю над твором ще в 1931 році, писав її багато літ, а поставлена вона була лише після його смерти в 1957 році в Америці.

„Мойсей" Мирослава Скорика достойно продовжить естафету творів великих композиторів минулого. Прем'єра опери присвячена візиті Папи Римського Івана Павла II до України. Прем'єра відбулася 23 червня на сцені Львівської опери, прославленої артистами зі світовими іменами. Окрім театральної постанови, готується випуск аудіо-касет, компакт-дисків „Мойсея", відеоверсій опери на VHS та DVD.

Майже сто років минуло з того часу, як Іван Франко написав поему „Мойсей". Великий український поет звернувся до образу біблійного героя не випадково. Пройнявшись багатогранністю та трагізмом образу пророка, який вивів свій народ з неволі, Франко створив поему, порушивши нею найактуальніші проблеми тогочасного життя. Поневолений єврейський народ у Франковому творі асоціюється з народом українським. Доля пророка Мойсея багато в чому збігається з долею самого Каменяра. „Вічний революціонер" присвятив усе своє життя служінню рідному народові і його теж по-справжньому оцінять лише нащадки.

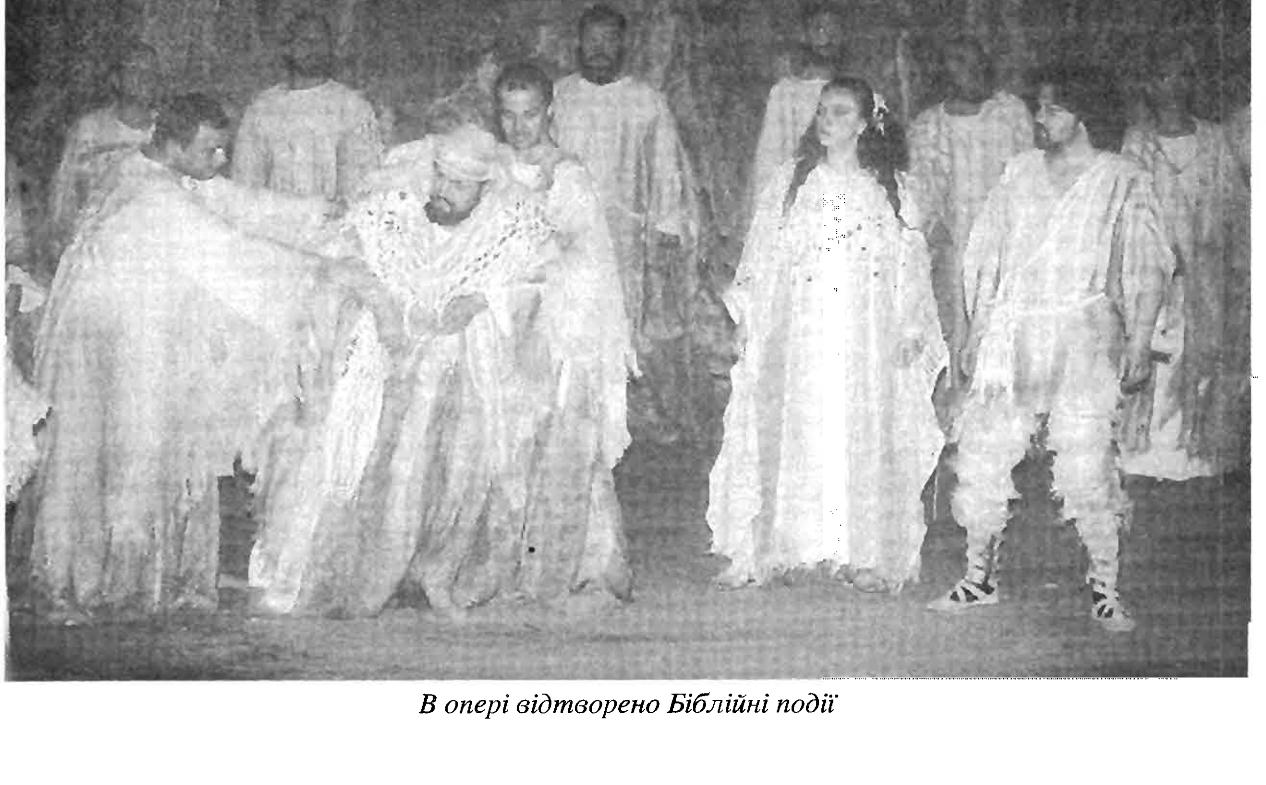
Володимир Прохоренко
Фото: Art Ukraine.com

Композитор Мирослав Скорик

Сцена з опери „Мойсей"

В опері відтворено Біблійні події

Для тих наших читачів, які стежили за програмою візити Папи Івана Павла II в Україну на каналі EWTN кабельного телебачення і хотіли б подякувати проф. о. Петрові Галадзі і проф. о. Андрієві Чировському з Інституту східньохристиянських студій за високопрофесійні коментарі, а телекомпанії – за докладне і прихильне висвітлення важливої для всіх українців світу події, подаємо адреси:

The Rev. Peter Galadza
The Rev. Andriy Chirovsky
The Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies
c/o St. Paul University
223 Main Street
Ottawa, Ontario, K1S 1C5
CANADA
Адреса кабельного каналу:
Director of Programming
c/o EWTN Global Catholic Network
5817 Old Leeds Road
Irondale, AL 35210
або через Інтернет: www.ewtn.com

Музика Є. Станковича чарує світ

В музичному світі шириться слава українського композитора, уродженця закарпатської Сваляви Євгена Станковича, учня Бориса Лятошинського і Мирослава Скорика. 6 червня, у Варшаві, під час Днів української музики, з великим успіхом відбулася прем'єра найновішого твору Є. Станковича „Слово про похід Ігоря, сина Святослава, внука Олега", написаного для вокалу, хору і симфонічної оркестри.

Цей твір присвячений д-рові Тарасові Шеґедину і Українському Інституту Америки, які сприяли його створенню і виконанню. „Слово" прозвучало у Варшаві у виконанні Національного академічного хору України „Думка" (керівник Євген Савчук) і Національної симфонічної оркестри (диригент Володимир Сіренко). Концерт буде переданий до етеру у запису Польського радіо.

Євген Станкович є автором п'ятнадцати симфоній, в тому числі дев'яти камерних, опери „Коли папороть цвіте", шістьох балетів („Ольга", „Прометей", „Ніч перед Різдвом" та ін.). У 1990 році він створив монументальний твір в пам'ять жертв Великого голоду в Україні, а також реквієм „Бабин Яр". Він є лавреатом Національної премії імені Т. Шевченка.

Третю камерну симфонію Є. Станковича ЮНЕСКО визнала одним з 10 найкращих музичних творів 1985 року.

На замовлення Української Православної Церкви композитор написав музику до молитви „Отче наш", у Швайцарії – симфонічну поему „Ave Maria", а на пропозицію культурологічних інституцій України, Швеції, Данії і Норвеґії – балет „Вікінги". Твори Є. Станковича виконувались в США, Канаді, Німеччині, Франції, Швайцарії, Фінляндії, Еспанії, Китаї та інших країнах.

26 червня „Слово о полку Ігоревім" Є. Станковича у виконанні Національного академічного хору України „Думка" під керівництвом Євгена Савчука, і Національної симфонічної оркестри під диригуванням Володимира Сіренка прозвучало у Києві.

Роман Ревакович

Німецький співак – українським дітям

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Керівництво місцевого Будинку дитини повідомило 25 червня, що завдяки фінансовій допомозі німецького співака Удо Юрґенса вони змогли придбати ліжка, взуття та обладнання для прання. Популярний німецький співак У. Юрґенс не вперше надає допомогу цій установі. На його пожертви в будинку оновлюють обладнання, купують продукти й різні необхідні товари. Раніше за кошти, що їх надіслав співак, було придбано кухонні плити та пральні машини. Про цей Будинок дитини У. Юрґенс дізнався з публікацій в німецькій пресі віце-президента української секції Міжнародного товариства з прав людини Таїсії Шкрюм. У Будинку виховують 180 дітей, з них 15 відсотків – інваліди. Благодійна діяльність У. Юрґенса суттєво покращує матеріальну базу закладу, поліпшує життя сиріт.

Підтримайте „Верховину"

„Верховина" – це місце фестивалів нашої молоді, школи танцю Роми-Прийми Богачевської, спортивної школи „Січ", в майбутньому – місце будинку для українців старшого віку, музею поета-філософа В. Барки, відпочинку впродовж усього року. За попереднім домовленням в судовім процесі, „Верховина" винайнята на літний сезон неукраїнській організації до 24 серпня. З цієї причини прихід з „Верховини" покищо буде мінімальний. УАКФ надіється на прихід зі спільного фестивалю у серпні, на оселі СУМ в Еленвілі, Нью-Йорк, офіційного відкриття „Верховини" на День Праці (Labor Day) і фестивалю „Октоберфест" в кінці вересня. Тепер, коли „Верховина" залишилась в українських руках, збірка пожертв буде продовжуватись для сплачення видатків, заборгованости і початку розбудови „Верховини".

Допоможіть нам вашими пожертвами. Вони звільнені від податків (IRS ч. 06-15593884). Пересилайте ваші чеки на Ukrainian National Federal Credit Union – Acct #6653, 215 Second Ave. NY 10003; або на Self Reliance (NY) Federal Credit Union (Acct #29026-00), 108 Second Ave, New York, N.Y. 10003; або до UACF – P.O. 418, Glen Spey, NY 12737.

УАКФ дякує усім жертводавцям, від яких останнім часом надійшло майже 40 тисяч долярів.

УАКФ

Польські авіолінії LOT: нові заохочувальні програми

Компанія LOT – Польські авіолінії – надає пасажирам ще одну пільгову програму „Кволіфлайєр", яка дозволяє пасажирам накопичувати і потім отримувати винагороду за кожну милю своїх повітряних подорожей на 11 европейських авіолініях та на багатьох авіолініях-партнерах. Усі власники карток „Кволіфлайєр", котрі подорожуватимуть до Центральної та Східньої Европи між 15 липня та 31 серпня ц. р., користуючись бізнес-клясом літаків компанії LOT, одержать подвійну у порівнянні зі звичайною винагороду за повітряні милі на їхніх рахунках частих авіопасажирів.

Новою програмою можуть скористатися пасажири, які летітимуть з ньюйоркських летовищ ім. Кеннеді та Нюарк або О-Гер в Чикаґо до Варшави, Кракова та дев'яти інших польських міст, а також до багатьох міст у Східній та Центральній Европі – Києва, Львова, Одеси, Москви, Санкт-Петербурґу, Мінську, Берліну, Букарешту, Будапешту, Праги, Риги, Софії, Таллінy, Відня, Вільнюсу та Заґребу.

Відтепер, користуючись бізнес-LOT з його досконалим обслуговуванням, пасажири матимуть не лише приємність, а й вигоду: вони зможуть набагато швидше отримати безплатний квиток для польоту на будь-якій з авіоліній, що беруть участь у програмі „Кволіфлайєр".

LOT запровадив ще одну програму „LOT-лотерію", у якій кожен з учасників матиме шанс виграти один з подарункових сертифікатів вартістю по 250 долярів. Аби стати учасником цієї програми, не треба робити жодної покупки. Серед тих, хто вступить до цієї програми до 31 липня 2001 року, двадцятеро стануть переможцями. Автоматично до цієї програми буде включено тих, хто придбає квиток до зазначеної дати через www.lot.com; інші можуть приєднатися до неї поштою. Подробиці щодо цієї льотерії можна знайти на веб-сторінці LOT.

Мандрівники, які забажають стати учасниками програми „Кволіфлайєр" або дістати інформацію будь-які інші програми та спеціяльні пропозиції, можуть завітати на сторінку www.lot.com.

Томаш Тжак,
менеджер авіокомпанії

Безсоння – причина надваги та діябету

Професор медицини Чикаґського університету Ван Каутер дослідив питання сну на прикладі понад 30 молодих чоловіків та жінок. Деякі з них спали шість з половиною, а то й менше годин на добу, замість нормальних семи-восьми. Дослідження виявило, що в організмі людей, які замало сплять, уповільнюється процес засвоєння глюкози (цукру), внаслідок чого збільшується товщ, і тому людина набуває на вазі. А з більшою вагою збільшується можливість, що така людина може захворіти на цукрицю, тобто діябет. Щоб цього не сталося, треба більше спати, але, зрозуміло, не надмір. Треба мати на увазі, що недостатність спання неґативно позначається й на інших фізіологічних процесах організму, в тому числі на функції щитовидної залози, рівні гормону кортизоль, який є досить високим в людей, що замало сплять.

Бостонський дослідник проблем надмірної ваги д-р Джордж Блекбурн сказав: „Добра ніч спання є дуже корисною і важливою для збереження нормальної ваги тіла, збереження апетиту та контролю за почуттям голоду.Після того, коли ви добре виспитеся, ви можете почувати себе добре цілий день"...

Д-р Юліян Мовчан

СПОРТ

Футбол

Українська збірна на чемпіонаті світу юніорів провела останню зустріч в груповому турнірі. Перший груповий турнір українці закінчили нічиєю зі збірною США – 1:1. Гра була дуже напруженою. Після того, як у першій половині українці пропустили ґоль Арени на 39-ій хвилині, їм треба було обов'язково відігратися. До кінця першої половини всі намагання були марними, та й у другій українцям не щастило. Валеєву та Біликові двічі траплялася більш ніж реальна нагода зрівняти рахунок, але обидва рази це не вдалося. На останніх хвилинах гри, після карного з 30 метрів, Стоян сильним ударом примусив воротаря американців припуститися помилки. Рахунок став рівним.

Чемпіонат світу серед молоді Україна – США – 1:1

* * *

Після напруженої гри українських юніорів з американцями головний тренер збірної України Анатолій Крощенко відповів на запитання журналістів.

– Чи результат гри зі збірною США (1:1) є закономірним?

– Американці були гідні українців, а українці – американців. Їхньому нелогічному ґолеві відповідав наш несподіваний ґоль. Обидві команди мали шанси виграти. Але фінальний результат став логічним.

– Хто з гравців української збірної має майбутнє у футболі?

– Я не хочу відзначати когось особливо. Ми – сильна команда. Ми всі боремося, атакуємо. Всі мають майбутнє... Я вже стомився від агентів різних клюбів та країн, які роблять пропозиції купити наших гравців. Якщо „Ювентус" до нас звернувся, то це вже говорить про рівень команди.

– Як ви оцінюєте участь молодіжної команди України в цьому чемпіонаті?

– Це була програма-максимум. Як можна реально плянувати гру команди, яка вперше за роки незалежности України вийшла до фіналу Світового чемпіонату, змагань такого високого рівня? Навіть деякі відомі команди Европи не потрапили на цей чемпіонат! А тут вже програли команди Німеччини та Голляндії. Ми повинні бути більш праґматичними і сприймати кожну перемогу, як нагороду. Ми тільки вчимося, набираємося досвіду. Не можна забувати, що ця команда стане основою футбольної команди на наступних Олімпійських іграх.

– Чи будете ви працювати з цією командою на Олімпійських іграх, якщо тренером олімпійської команди є Володимир Онищенко?

- Це питання майбутнього. Але я не залишуся без праці, бо вже треную команду юніорів. І ця команда також готується до чемпіонату Европи.

Теніс

Український тенісист Андрій Медведєв поступився на одному з найпрестижніших турнірів серії Великого Шолому – Вімблдоні, вже в першому колі. Цього разу Андрій не зміг здолати опір англійського тенісиста Джеймі Дельґадо, програвши у трьох сетах. Дельґадо в оцінках фахівців перебуває нижче за українського тенісиста, посідаючи 196-те місце. В минулому році Медведєв завершив змагання на Вімблдоні також в першому колі. У нинішньому році краще досягнення Медведєва датоване березнем. Тоді він вийшов до чвертьфіналу представницького турніру в Дубаї, але поступився росіянинові Маратові Сафіну. Отже, вже на старті Вімблдону Україна залишилася без представників в одиночному розряді у чоловіків та жінок. Лише в парах уся надія на Олену Татаркову та Тетяну Перебийніс, що стартують з першого кола.

В минулому році Т. Перебийніс стала переможницею юніорського Вімблдону в парному розряді та фіналісткою в одиночному. У О. Таркової Вімблдон теж викликає приємні спогади – у 1999 році вона стала фіналісткою цього турніру.

Календарець тенісових турнірів – 2001

30 червня –1 липня	– УСЦАК-Схід в індивідуальних і подвійних іграх – Союзівка
1–3 вересня	– крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15–16 вересня	– клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6–7 жовтня	– осінній турнір „Тризуба" – „Тризубівка"

Вільна боротьба

Український борець вільного стилю Олександер Захарук у ваговій категорії до 54 кг переміг 27 червня на міжнародному турнірі в даґестанському місті Гасавюрті. У змаганнях, присвячених заслуженому майстрові спорту Шамілю Ухманову, брали участь 200 спортсменів з 13 країн. У нагороду О. Захарук, який є неодноразовим чемпіоном Европи, отримав автомобіль. Окрім нього, на турнірі виступав ще один наш співвітчизник Олександер Іщенко (вага 130 кг), якому, на жаль, не вдалося ввійти до трійки призерів. Захарук був єдиним переможцем з країн некавказького реґіону.

3 липня в Одесі стартує чемпіонат України з вільної боротьби серед чоловіків і жінок, у якому братимуть участь обидва українці. На цій першості вітчизняні спортсмени визначатимуть склад збірної України на чемпіонат світу, що відбудеться у вересні в США.

КАТАЛОГ КНИЖОК
ВИПРОДАЖ

Автор і назва	Ціна в доларах
Академія Наук України. Інститут Економіки. Економіка України: минуле, сучасне і майбутнє. Матеріяли Першого конгресу Міжнародної української економічної асоціяції (українською і англійською мовами). Київ, Наукова думка, 1993, стор. 356.	12.00
Байройтські спомини. „З юних днів, днів весни" 1945-1950.	
Винниченко, Ігор. „Україна 1920-1980-их". Депортації, заслання, вислання. Київ, видавництво „Рада", 1994 р., стр. 125.	3.50
Героїчний епос українського народу. Хрестоматія. Навчальний посібник. Київ, видавництво „Либідь", 1993 р. Тв. обкл. стр. 431.	12.00
Голод, Марія-Анна. „Янгол у наймах". Старосвітські легенди. Київ, видавництво „Рада", 1995 р., стр. 77.	2.50
Горлач, Степан. „Хрестини незалежності". Київ, видавництво „Рада", 1994 р., стор. 190.	6.00
Горохович, Антоніна. „Батьки і діти". Вінніпег-Торонто, 1990 р. Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада, стор. 176.	8.00
Гуменна, Докія. „Прогулянка алеями мільйоноліть". Мікроновелі. Українське видавництво „Смолоскип" ім. В. Симоненка. Нью-Йорк-Балтимор, 1987 р. Тв. обкл., стор. 170.	10.00
Грушевський, Михайло. „Як жив український народ". (Українське відродження). Для середнього шкільного віку. Київ, видавництво „Веселка", 1992 р., стор. 110.	3.00
Доля. Книга про Тараса Шевченка в образах та фактах. Великий формат, багато кольорових і чорнобілих ілюстрацій. Київ, „Дніпро" , 1993 р. Тв. обкл. Стор. 778	30.00
Домашевський, Микола. Історія Гуцульщини. Том III. Гуцульський Дослідний Інститут, Чикаго, 1986, стор. 442.	25.00
Збірник української гімназії в Ашаффенбурзі. Видання Організаційного комітету Ашаффенбурзької гімназії, Київ, 1993 р. Тв. обкл. Стор. 208.	18.00
Знаки. 155 стародавніх українських вишивок. Видавництво „Соняшник", Київ, 1992 р. Великий формат. Мк. обкл. Стор. 72.	8.00
Іванис, Василь. „Симон Петлюра – Президент України". Друге видання Коштом Миколи Кушніренка, США. Київ, „Наукова думка", 1993 р. Твр. обкл., стор. 268.	15.00
Камінський, Анатоль. На перехідному етапі. „Гласність, перебудова і демократизація на Україні". З передмовою Мирослава Прокопа. Мюнхен, 1990. стор. 624.	12.00
Капкан Володимир. Українське народознавство в іменах. Навчальний посібник. Частина I. Київ, видавництво „Либідь", 1994, стор. 334. Твр. обкл.	12.00
Кацавець Г. і Паламар Л. „Мова ділових паперів". Навчальний посібник для студентів. Київ, „Либідь", 1994 р., стор. 208.	5.00
Коссак Орест. Англо-український словник з інформатики та обчислювальної техніки. Словник містить понад 15,000 термінів з інформатики, комп'ютерних технологій та інженерії. Стор. 304. Твр. обкл.	11.00
Коссак Орест і Кравець Роман. Англо-український і українсько-англійський словник-довідник з телекомунікації. Понад 4,000 термінів. Львів СП „Бак" 1996 р., стор. 248, твр. обкл.	10.00
Кошиць, Олександр. Спогади. Київ, видавництво „Рада", 1995 р. Тв. обкл. Стор. 385.	15.00
Луцький, Юрій. Листування з Євгеном Сверстюком. Українське незалежне видавництво „Смолоскип" ім. В. Симоненка. Балтимор-Торонтоо, 1992 р. М. обкл. Стор. 89.	4.00
Міфи давньої Індії. Для старшого шкільного віку. Упорядкування, переказ із гінді, післямова Степана Наливайка. Малюнки Миколи Пшінки. Київ, „Веселка", 1992. Великий формат. Твр. обкл. Стор. 200.	15.00
Незабутні роки (1945-1950). Пам'яткове видання. Комітет колишніх учнів Української Реальної гімназії в Зальцбурзі. Тв. обкл. Нью-Йорк – Чикаго, 1987. Стор. 22	18.00

Ціни подані з податком і пересилкою.

Адреса: SVOBODA, BOOKSTORE
2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

СОЮЗІВКА

Майстерні і танцювальні
ТАБОРИ 2001 р.
Дати до вибору:

ТАБІР І 22-го липня - 4-го серпня ☐
Зголошення приймається до 6-го липня

ТАБІР ІІ 5-го серпня - 18-го серпня ☐
Зголошення приймається до 20-го липня

Я бажаю зголоситися на Танцювальний Табір

NAME:________________ AGE:________
Please print or type:
ADDRESS:________________
CITY:________ STATE______ ZIP______ TEL:________
PREVIOUS DANCE STUDY:________________

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road **Kerhonkson, New York 12446**
845 626-5641 www.soyuzivka.com – e-mail sqss@aol.com **FAX 845 626-4638**

Табори і майстерні на Союзівці влітку 2001 р.

ТАБІР ДЛЯ ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ

від суботи, 23 червня, до суботи, 7 липня

Відпочинковий табір для хлопців і дівчат віком 7-12 років. Прогулянки, плавання, ігри, українські пісні і фольклор під безперервною опікою.
Харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 330 дол. на тиждень,
для не членів – 380 дол. на тиждень.
Додаткова оплата для опікунів/інструкторів:
– 30 дол. на тиждень від дитини.
Кошти забезпечення 15 дол. від дитини.
Приймаємо не більше, як 45 учасників на тиждень!

ЗАБАВНИЙ ЧАС „ЧЕМНОГО"

від неділі, 8 липня, до суботи, 14 липня

Присвячено для навчання англомовних діточок від 4-6 років і дітей шкільного віку від 7-10 років про українську батьківщину. Реєстрація/оплата для опікунів 90 дол. від дитини, якщо родичі перебувають на Союзівці.
Реєстрація/оплата для опікунів 140 дол. від дитини, якщо родичі не перебувають на Союзівці.
Кошти забезпечення 10 дол. від дитини.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

від неділі, 8 липня, до п'ятниці, 20 липня

Для хлопців і дівчат віком 12-18 років.
Харчування і нічліг, оплата за дитину
для членів УНСоюзу – 485 дол.,
для не членів – 535 дол.
Тенісова оплата для викладачів – 75 дол. від дитини.
Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.
Приймаємо не більше, як 45 учасників!

МАЙСТЕРНЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ

Табір 1 – від неділі, 22 липня, до суботи, 4 серпня
Табір 2 – від неділі, 5 серпня до суботи, 18 серпня

Традиційні українські народні танці для початкуючих, середніх та заавансованих танцюристів віком від 8-16 років, харчування і нічліг — оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 580 дол. за повний навчальний час,
для не членів – 630 дол. за повний навчальний час.
Оплата для викладачів – 225 дол. від дитини.
Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.
Директор: Рома Прийма-Богачевська.
Інструктори та асистенти:
Борис Богачевський, Андрій Цибик, Христя Їжак, Орландо Паган.
Приймаємо не більше як 60 учасників. Нікого не приймаємо без дозволу Р. Прийми-Богачевської і не менше, як на два тижні.

СПОРТОВА ШКОЛА ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ

Спортові табори: плавання, гри копаного м'яча, теніс, відбиванка для дітей від 6 до 18 років.
Табір 1 – від неділі, 22 липня, до суботи, 28 липня.
Табір 2 – від неділі, 29 липня, до суботи, 4 серпня.
Табір 3 – від неділі, 5 серпня, до суботи, 11 серпня.
Табір 4 – від неділі, 12 серпня, до суботи, 18 серпня.
* **Табір 4 відбудеться залежно від кількости зголошень:**
харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 265 дол. за повний тиждень,
для не членів – 315 дол. за повний тиждень.
Додаткова оплата для інструкторів – 100 дол.
Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.
Приймаємо не більше як 45 учасників.

Зголошення до всіх таборів і майстерень повинні бути зроблені заздалегідь. Місця надаються згідно із зголошеннями та одержанням 75 дол. завдатку від дитини/від табору. Належиться оплата в сумі 75 дол. від дитини/від табору (крім забавний час„Чемного"), які перебувають поза межою Союзівки. Завдаток стосується до цієї суми.

Український Народний Союз не дискримінує нікого на підставі віку, раси, релігії, статі чи кольору шкіри.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до управи СОЮЗІВКИ.

Оплату за харчування і нічліг можете подати через банкову кредитну картку, чеком або готівкою. Оплату за викладачів та опікунів треба виписати чеком на Союзівку – „Таборова оплата". Наша оплата підвищена з огляду на вищі забезпеченеві кошти.

Під гігієнічним оглядом, всі необхідні медичні довідки і листи-дозволу мусять бути доставлені не пізніше, як три тижні перед початком табору, інакше дитина стратить місце в таборі. Не дозволяється жодних вийнятків!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Спеціяліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням
Лікар говорить по-українськи

135 Columbia Turnpike, Suite #203
Florham Park, NJ 07932
Tel. (973) 822-5000 • Fax: (973) 822-3321

UMS

UKRAINIAN MEDICAL SERVICE LTD
NY (718) 621-3666, Kyiv:+380 44 440-7355
e-mail: ums@ukrmedservice.com

КОМПЛЕКСНЕ МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ:
Київ, Львів, Івано-Франківськ, Харків, Дніпропетровськ, Донецьк, Запоріжжя, Полтава, Луцьк, Миколаїв, Одеса, Херсон, Симферопіль, Севастопіль, Ялта та інш.

ДЛЯ ВАШИХ БАТЬКІВ, ДІТЕЙ, ОНУКІВ, ДРУЗІВ І КОХАНИХ

* Найкращі лікарі * Необхідні ліки * Сучасне медичне устаткування.
* Комфортабельні кімнати в шпиталях
* Догляд за людьми похилого віку та дітьми – програма „HOME ATTENDANT"

Підтримайте своїх рідних і близьких – вони потребують цього!

Доступні ціни. Оплата послуг в США і Канаді.

---

10 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

TOUR I
Aug. 10 - 25

LVIV (3)
Iv. FRANKIVSK/Yaremche (1)
KHOTYN/Kamjanets Podilsky (1)
ODESA (1)
KHERSON (1)
SYMFEROPIL/Bakhchysaray (1)
YALTA (2)
KYIV (5)

15 days
$2850 double
$320 sgl. Sup.

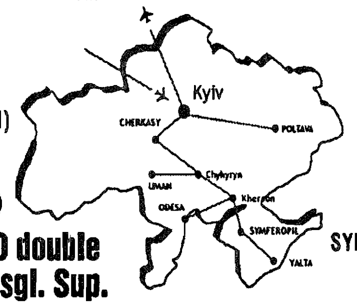
RESERVE EARLY

TOUR II
Aug. 20 - Sept. 4

SPACE LIMITED

GROUP A
KYIV/KANIV (4)
Lviv (3)
Iv. Frankivsk/Yaremche (1)
KHOTYN/Kamjanets Podilsky (1)
ODESA (1)
Kherson (1)
SYMFEROPIL/Bakhchysaray (1)
YALTA (2)

15 days
$2850 double
$320 sgl. Sup.

GROUP B
KYIV/KANIV (4)
POLTAVA (2)
CHERKASY/Chyhyryn (2)
UMAN (1)
ODESA (1)
KHERSON (1)
SYMFEROPIL/Bakhchysaraj (1)
YALTA (2)

Diaspora ENTERPRISES, INC.
1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103
215-732-3732
1-800-487-5324

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

пропонує

• Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
• вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
• подорожі на люксусових кораблях;
• пересилку грошей через „**WESTERN UNION**"
• квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ до:**
МІНСЬКА, РИГИ, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КИЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРҐУ, МОСКВИ
- 840 дол. + текс (в обидві сторони);
- 480 дол. + текс (в одну сторону)
ЛЬВОВА
- 890 дол. + текс (в обидві сторони)
-505 дол. + текс (в одну сторону)

HELPING HANDS

LOT

Випродаж квитків на ЛІТО 2001 р. - СХІДНЯ ЕВРОПА

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: **(718) 383-7211 • (718) 383-0083**
Fax: **(718) 349-1767** • Free tel.: **1-800-603-7973**
http://www.albatravel.com **e-mail:albatravel@aol.com**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

0.59 за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 взірців хусток! Телефонні картки: 60 хв. розмови із Україною за $10.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
888-339-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ ВІД 1-го ТРАВНЯ, 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні пляни **Відсотки в першому році – нові аплікації** (відсотки гарантовані на один рік)	6.50%
Одноразові і гнучкі пенсійні пляни (ІСНУЮЧИХ ГРАМОТ) **$100,000.00 або більше**	5.75%
$50,000.00 – $99,999.99	5.50%
$100.00 – $49,999.99	5.25%
Гнучка 10 пенсійна грамота (в другому році)	5.50%

SELFRELIANCE
Ukrainian American Federal Credit Union
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка
„САМОПОМІЧ"

Банкові перекази по Америці та Інтернаціонально

Чудова можливість пересилати гроші на Україну!

www.selfreliance.com

FULL SERVICE LOCATIONS
MAIN OFFICE 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL (773)-489-0520
NW Chicago, IL (773)-589-0077 • Newark, NJ (973)-373-7839
Jersey City, NJ (201)-795-4061 • Parsippany, NJ (973)-451-0200

OFFICES: Palatine, IL • Bloomingdale, IL • Palos Park, IL • Munster, IN

"СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклями
Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на
тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

ЛІТНЯ ПРОГРАМА 2001р.

П'ятниця, 29 червня
10 веч. – „Midnight Bigus" у Трембіті

Субота, 30 червня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „МОНТАЖ"

П'ятниця, 6 липня
10 веч. –„Midnight Bigus" у Трембіті

Субота, 7 липня
9:30 веч - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ФАТА МОРҐАНА"

Субота, 14 липня
1 по пол. - 5 веч. – Родинний день „Уродини Чемного"
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЛУНА"

Субота, 21 липня
8:30 веч. – Перше місце, Маковицька Струна (Східня Словаччина)
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ВІДЛУННЯ"

П'ятниця, 27 липня
10 веч. – „Midnight Bigus" у Трембіті

Субота, 28 липня
8:30 веч. – хор „ДУМКА"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „МОНТАЖ"

Субота, 4 серпня
8:30 веч. – Рома Прийма Богачевська. Танцювальний ансамбль „Сизокрилі"
10:00 веч - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „СВІТАНОК"

Неділя, 5 серпня
ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Субота, 11 серпня
Вибір „MISS SOYUZIVKA"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ТЕМРО"

Субота, 18 серпня
8:30 веч. – Рома Прийма Богачевська. Танцювальний ансамбль „Сизокрилі"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ФАТА МОРҐАНА"

Субота, 25 серпня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЛЕГЕНДА"

П'ятниця, 31 серпня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ВЕЧІРКА"

Субота, 1 вересня
8:30 веч. – Танцювальна група „ЮНІСТЬ" з Йонкерсу
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грають оркестри „ТЕМРО", „ВЕЧІРКА"

Неділя, 2 вересня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЗОЛОТА БУЛАВА"

Оркестра *„ВІДЛУННЯ" буде грати кожної п'ятниці від 13 липня до 24 серпня від год. 9 веч. до 1 ночі*

• ПРАЦЯ •

Потрібна особа, яка говорить по українськи, до опіки над старшими родичами в Гантері, Н.Й. Мусить вміти провадити авто.
Тел.: **(973) 838-3565 веч.**

Українка з Польщі шукає працю по догляду за старшою особою або прибирання в околицях Джерзі Ситі чи Байону. Має досвід і рекомендації
Тел.: (201) 860-9542
або (973) 781-5322

Потрібна жінка по догляду за старшими людьми (з проживанням в околиці Філядельфії). Побажано, щоб провадила авто. Забезпечуємо окреме помешкання.
Тел. (304) 728-3928

Жінка з України шукає працю по догляду за дитиною або за старшими людьми.
Тел.: (973) 292-1054 Оксана

Жінка з України, 59 р., шукає працю по догляду за старшими людьми. Має досвід і рекомендації. Володіє побутовою англійською мовою.
Тел.: (908) 725-7586 Дора

Жінка середнього віку пошукує працю по догляду за дитиною чи старшою особою з проживанням або без. Володіє англійською мовою.
Тел.: (973) 983-1444

Заопікуюся дітьми у власній хаті.
Тел.: (908) 964-8937

Потрібна жінка до праці в готелі над морем в Ocean City, NJ.
Тел.: (215) 722-8377
після 6-ої год. веч.

• НА ПРОДАЖ •

Двокімнатне помешкання в центрі Львова (може бути під „офіс")
Тел.: (508) 788-6390

• РІЗНЕ •

Шукаю особу, яка мешкає в Мериленді, Вірджінії, або Д.К., яка могла б передрукувати 200 сторінок друкованого українським шрифтом матеріялу.
Телефонувати на число:
(202) 333-6369

Двокімнатне помешкання в центрі Львова (може бути під „офіс")
Тел.: (508) 788-6390

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ **„Свобода"** ❑ **„The Ukrainian Weekly"**

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

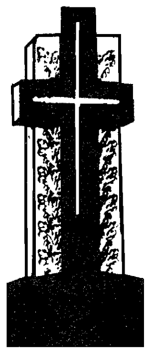
Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною вісткою, що 25 червня 2001 р. відійшов
у вічність на 88-му році життя наш найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ і ВУЙКО

бл. п.

МИКОЛА КУЛЬЧИЦЬКИЙ

нар. у Львові.

Співак та театральний адміністратор, член хору ім. Миколи Леонтовича у Львові, актор у театрі Карабіневича, адміністратор концертового Ансамблю українських акторів під мистецьким керівництвом Володимира Блавацького, член хору Нестора Городовенка, член ОМУСУ.

ПОХОРОН відбувся у четвер, 28 червня 2001 р.

Залишені у смутку:

донька	– НОРА МЕЙСОН з дому КУЛЬЧИЦЬКА
внуки	– РЕЙМОНД МОНАГЕН
	– МИХАЙЛО МОНАГЕН з дружиною КЕЙЛОЮ
правнучка	– СТЕФАНІЯ-АННА МОНАГЕН
сестрінок	– РОСТИСЛАВ ТЯГНИБОК зі сином ЛЕСИКОМ з дружиною ДЖІНОЮ і дітьми АЛЕКСАНДРОЮ та МИКОЛОЮ
	– ЛЮБОМИР ТЯГНИБОК з родиною у Львові
кузина діти	– МАРІЙКА з мужем ДЖАНОМ ШНАЙДЕРОМ і дітьми ЮЛІЄЮ і ХРИСТЕЮ
	– НЕЛЯ КУПІНЯК
	– ВІКТОР КУПІНЯК

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на ОМУС.

Ділимося сумною вісткою, що 7 квітня 2001 р. Б.
відійшов у вічність

бл. п.

МИХАЙЛО ХІМЧАК

ПАНАХИДА відбулася 10 квітня 2001 р. Б. в похоронному заведенні Кардинала в Торонто.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 11 квітня 2001 р. Б. в українській православній катедрі св. Володимира в Торонто. Бл. п. Михайло похований на вічний спочинок на цвинтарі св. Володимира в Оквіл, Онтаріо.

Залишив у глибокому смутку:

дружину	– ЄВГЕНІЮ
в Америці	
братову	– ОЛЮ ХІМЧАК
племінницю	– ОКСАНУ ТЕЙЛОР з родиною
в Україні	
брата	– ПЕТРА з родиною і внуками
братову	– АННУ з родиною і внуками
сестер	– МАРІЮ з родиною і внуками
	– АННУ з мужем,
	– АНАСТАСІЮ
	– ЮСТИНУ з родиною і внуками

та дальшу родину, приятелів і знайомих, на цьому континенті в Европі і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ТА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ
у великому смутку повідомляє українську громаду,
що 18 червня 2001 р. відійшла у вічність

бл. п.

мгр ІВАННА РОЖАНКОВСЬКА

За її головування у 1976 році Союз Українок Америки заснував Український Музей. Покійна довгі роки працювала на користь Музею. Як довголітня заступниця голови Управи УМ, вона своєю візією, провідництвом і рішучістю спричинилася до розвитку і розбудови Музею.

Дочці Марті і сестрі Ірені Кушнір з родиною, та цілій рідні складаємо глибокі співчуття.

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

ПЕЛАГІЇ ГІРНЯК

будуть відправлені заупокійні

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в п'ятницю, 6 липня 2001 р., о год. 7-ій ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку;
в суботу, 7 липня 2001 р., о год. 8-ій ранку в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й.;
в суботу, 7 липня 2001 р., о год. 8-ій ранку в монастирі св. Йосафата в Ґленкові, Н.Й.

Просимо про молитви за упокій душі Покійної

ПОДЯКА

З глибоким болем повідомляємо рідних, друзів і знайомих, що
25 травня 2001 р.відійшов у вічність на 89-му році життя
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ОМЕЛЯН ТОМИЧ

Цією дорогою складаємо сердечну подяку рідним і приятелям за їхню моральну допомогу в часі недуги, за відвідини, листи, телефони, за теплі слова розради та потіхи.

Щиро дякуємо всечеснішому о. М. Бундзові, парохові церкви св. Володимира Великого в Ютиці, Н.Й. за духовну опіку, уділювання Найсвятіших Тайн недужому, а пізніше за переведення Панахид і похорону.

Ми вдячні всім приятелям у Ютиці, парафіянам церков св. Володимира Великого та Чесного Хреста, рідним і знайомим з Канади і віддалених місцевостей Америки, що взяли участь у похоронних відправах, щоби попращати пок. Омеляна в останню дорогу.

Дякуємо всім, що чудовими квітами прикрасили місце його останнього перебування, квітами, які він так любив.

В часі тризни кілька теплих спогадів з давніших років його життя в Ютицькій громаді пригадали його молодість, його вдачу, що не піддавалася впливам нового світу, нового середовища.

Сердечне спасибі за Служби Божі, що їх жертвували численні парафіяни, за датки на добродійні цілі.

Нехай ласкавий Господь сторицею винагородить усіх!

У важкому горі:

дружина	– ЯРОСЛАВА
син	– НЕСТОР з дружиною УЛЯНОЮ
внуки	– МОТРЯ, НЕСТОР, ЛУКА і ТАЇСА
сестрінок	– ЮРІЙ ПАЄВСЬКИЙ з родиною в Україні
кузини	– ЕМІЛІЯ ГАРАСИМЧУК з родиною
	– ЛЕВ СМАЛЬКО з родиною в Німеччині
	– ІВАННА БУЦИК з родиною в Торонто
	– БОГДАН БОДНАРУК з родиною в Торонто
родини	– ЛУКАШЕВИЧ, ЛІЩИНСЬКІ, ПОЛОН, СОММЕРС, ГРУБІ, ДЕНИСЕНКИ, ЛЕХМАН, о. Б. і Н. ЖЕЛЕХІВСЬКІ

Нехай американська земля буде Йому пером!

ПОЖЕРТВИ В ПАМ'ЯТЬ ПОК. ОМЕЛЯНА ТОМИЧА:

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:
О. Лукашевич-Полон і Н. Лукашевич – 5;
Х. і Я. Грубі – 2, М. Кривокульська – 2;
Л. Бекерська, Б. І. Рабій, Н. Камавф, В. О. Ліщинські, Вічаки, Дмитрові, М. І. Денисюки, Я. Б. Наконечні, Ф. Сенько, Б. О. Кашицькі, Н. Т. Женчаки, В. Р. Пилипчуки, В. Р. Рабарські, М. Саванець, О. Федорняк, В. Яцків, З. Яцків, З. Боднарчук, Т. Боднарчук, Д. Ю. Ганушевські.

ЗУАДК – СИРОТИНЦІ В УКРАЇНІ:
по 100 дол. В. О. Ліщинські, Томичі.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ (будова):

	200 дол.	Томичі;
по	100	О. Л. Полони, о. Б. і Н. Желехівські;
по	50	Г. Мицак, д-р Ю. Савицький;
по	25	57 Відділ СУА, д-р Р. К. Мельник;
по	20	М. В. Ликтей, п. Цибрухи, Т. О. Лехман, З. М. Луценко, В. Ризванюк;
по	15	Я. Ликтей, І. Капустинська, Хр. Ликтей;
по	10	Н. Камавф, М. Фалинський, О. В. Кропельницькі, Я. Яцковський.

Разом 735.00 дол.

AMERICAN CANCER SOCIETY – 50.00 дол.
по 25 дол. Іванна Буцик, Богдан Боднарук.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ – СУА – 30.00 дол.
30 дол. Меланія Кривокульська.

НА ЦЕРКВУ ІМ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО: – 40.00 дол.
25 дол. д-р Троцюк;
15 Б. Рабій.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 9 червня 2001 р. з волі Всевишнього по тяжкій недузі відійшов від нас у вічність наш найдорожчий і незабутній МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ, СТРИЙКО, ВУЙКО, ШВАҐЕР і КУЗИН

бл. п.

БОГДАН ЛИСАК

нар. 8 травня 1924 р. в Хируві, Україна

В глибокому смутку залишені:
дружина – ЛІДІЯ з дому ТЕРЕЩУК
сини – ІГОР і МИХАСЬ з родинами
сестри – АННА і ІВАНКА з родинами у Львові
та ближча і дальша родина в Україні і Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина і приятелі зложили пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

У глибокому болю і смутку повідомляємо, що 15-го червня 2001 р. по тяжкій хворобі відійшла від нас найдорожча ДРУЖИНА Костюка Юрка, ПРИЯТЕЛЬКА всіх нас

бл. п.

ЛЮДМИЛА КОСТЮК

Народилася Людмила на Волині 22 січня 1926 р. Любила свою Батьківщину – Україну, свій український нарід, свою церкву, була активною в сестрицтві, співала в церковному хорі, була активною членкою Союзу Українок і багато часу в своєму житті віддала для праці свого народу і церкві та організації СУА.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ, які очолив о. Нестор Коваль, відбулися в похоронному заведенні і в церкві свв. Петра і Павла у Ґлен Спей, Н.Й.

ПОХОРОН відбувся 19 червня 2001 р. на українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
чоловік – ЮРКО
ближча і дальша родина в Україні
друзі і приятелі та
парафіяни церкви свв. Петра і Павла.

Вічна Їй пам'ять!

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що з волі Всевишнього дня 26 червня 2001 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у вічність, проживши 85 літ, наша найдорожча СЕСТРА, БРАТОВА, ТЕТА і ТЕТА-БАБЦЯ

бл. п.

ЯРОСЛАВА-ОЛЬГА БАРАНЕЦЬКА

кол. учителька музики, секретар Фінансової Комісії СФУЖО на США та член Союзу Українок у Філядельфії.

ПАНАХИДА відбулася 28 червня 2001 р., о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Насевича, 109 East Tabor Rd. у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – 29 червня, о год. 10-ій ранку, в церкві св. Йосафата в дільниці Франкфорд у Філядельфії, і на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі.

У глибокому смутку:
брати – МИРОН
– ОРЕСТ-СОТЕР
– ВОЛОДИМИР-ІГОР з дружиною ХРИСТИНОЮ
братанки – МИКОЛА-ЮРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
і донями МИКОЛАЄЮ і ЛАРИСОЮ
– АДРІЯН-АНДРІЙ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ
та дітьми ХРИСТЕЮ, ВІКТОРІЄЮ і АНДРІЄМ
та ближча і дальша родина в США і Україні

Вічна Її пам'ять!

Як хтось бажав би вшанувати пам'ять бл. п. Ярослави, просимо ласкаво, замість квітів складати пожертви на журнал „Українка у світі" або на Культурно-Освітній Центр.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

В глибокому смутку повідомляємо рідних і знайомих, що з волі Всевишнього, дня 22 червня 2001 р. несподівано відійшла у вічність на 79 році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ і БАБУНЯ

бл. п.

ЛЮДМИЛА з ШАРИХ ВОЛЯНСЬКА

ПАНАХИДА відбулася у понеділок, 25 червня у похоронному заведенні Г.В. Гумістон в Кергонксоні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у вівторок, 26 червня о год. 10-ій ранку з української католицької церкви св. Трійці в Кергонксоні на цвинтар св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

Залишені в скорботі:
чоловік – ОЛЕГ
дочки – ЛІЛЕЯ
– БОГДАННА
сини – ТАРАС
– ІГОР з дружиною МОРІН
– ЛЕВ з дружиною МАРІЄЮ
внучки – ЛАДА, НІНА і ЛЕСЯ
внуки – ОЛЕГ, СТЕПАН, ЛЕВ та ІВАН
і дальша родина на еміграції і в Україні.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 21 червня 2001 р. несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і СВАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КОПЧИНСЬКИЙ

директор Союзу в Бурштині, в'язень большевицьких тюрем, член ОУН, ООЧСУ і інших українських організацій та установ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу і неділю в похоронному заведенні Петра Яреми, а в понеділок СЛУЖБА БОЖА в церкві св. Юра і похорон на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:
дружина – ЮЛЯ
син – МИРОН з дружиною ЛЮБОЮ
дочка – ЛІДА з мужем РОМАНОМ
внуки – ХРИСТЯ, КАТЯ, ГАЛЯ
сваха – СТЕФА ГУДА
ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 18 травня 2001 р. у Філядельфії, відійшов у вічність на 89-му році життя наш найдорожчий і незабутній ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

КОСТЯНТИН ЛУЦЕНКО

щедрий, жертвенний, великодушний, добросердечний, відданий своїй церкві і Батьківщині. Довголітній голова парафіяльної ради церкви св. Покрови у Філядельфії, голова фінансового ресорту Української Народної Республіки в екзилі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 червня 2001 р. в церкві св. Покрови у Філядельфії, а тлінні останки Покійного були поховані на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:
сини – ЛЕОНАРД з дружиною ЛЯРИСОЮ
– ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ
внуки – ЛЕОНАРД, мол., з дружиною БАРБАРОЮ
– ХРИСТИНА
– ЛІЗА
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!